

PONEDELJEK, 18. FEBRUAR 2008

PRESEDUJOČI: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

(Seja se je začela ob 17.00.)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglasšam nadaljevanje zasedanja Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 31. januarja 2008.

2. Izjava predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, kosovski parlament je včeraj razglasil neodvisnost Kosova. Ta odločitev je bila pričakovana in odraža voljo državljanov Kosova, da sami odločajo o svoji politični usodi in na miren način oblikujejo neodvisne institucije.

Pred približno letom dni se je Evropski parlament, kot posledica Ahtisaarijevega načrta, sporazumel o nadzorovani neodvisnosti Kosova. Pogajanja med Beogradom in Prištino so bila zelo težka in na žalost niso vodila do rešitve, ki bi bila politično sprejemljiva vsem sodelujočim. Kot se pogosto dogaja v politiki, ni bilo mogoče uporabiti nobene čarobne formule. K tej situaciji je prispevalo težko breme nedavne zgodovine. Vendar primer Kosova ni precedens. Situacija Kosova kot protektorata ZN je edinstvena in je poseben primer, ki ga ni mogoče primerjati z ostalimi.

Obračam se na vse tiste, ki jih to zadeva, in jih pozivam k razumu in mirnosti. Prepričan sem, da vsi na Kosovu – Srbi in Kosovarji – želijo doseči stabilnost in blaginjo v svoji regiji. Dejansko je to prednostni cilj Evropske unije in Evropskega parlamenta. Naša naloga in dolžnost je, da spodbujamo politične vodje na Kosovu, da prevzamejo svojo odgovornost in oblikujejo demokratične politične institucije, ki spoštujejo pravice in svoboščine vseh državljanov v okviru večetničnega Kosova, ki ima dobre odnose s svojimi sosedi.

V zvezi s tem prav tako pozdravljam odločitev Sveta, da na Kosovo pošlje misijo EULEX, ki jo vodi Yves de Kermabon. Naloga misije bo zagotoviti pomoč prebivalcem Kosova na področju policijskih dejavnosti in pravne države, da se zagotovi gladek prehod.

Prav tako pozdravljam imenovanje Pietra Feitha kot posebnega predstavnika EU za Kosovo. To kaže na jasno in odločno zavezanost Evropske unije in naša prizadevanja, da storimo nekaj praktičnega za trajno stabilnost na Balkanu.

Zaupam v modrost odločitve, ki jo mora sprejeti svet za splošne zadeve na srečanju to popoldne. Države zahodnega Balkana imajo obete glede Evrope. Do njihovega pristopa še ne bo prišlo v bližnji prihodnosti, vendar ima vsaka od teh držav ta pričakovanja. Na podlagi tega moramo pomagati ljudem v Srbiji in na Kosovu, da presežejo medsebojne razlike z vidika evropskega združevanja, kot se je že zgodilo v drugih delih Evrope. Razprava, predvidena v sredo, bo začetna priložnost za to.

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

4. Spodbijanje veljavnosti mandata poslanca Evropskega parlamenta: glej zapisnik

5. Zahteva za zaščito poslanske imunitete: glej zapisnik

6. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

7. Začasni odbor za podnebne spremembe (podaljšanje mandata): glej zapisnik

8. Popravki k sprejetim besedilom: glej zapisnik

9. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: glej zapisnik

10. Morebitne zlorabe moči velikih supermarketov, ki delujejo v Evropski uniji (pisna izjava): glej zapisnik

11. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: glej zapisnik

12. Brezpredmetne pisne izjave: glej zapisnik

13. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

14. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): glej zapisnik

15. Peticije: glej zapisnik

16. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

17. Nadaljnje obravnavanje resolucij Parlamenta: glej zapisnik

18. Razpored dela

Predsednik. – Končna različica dnevnega reda tega delnega zasedanja, kot jo je pripravila konferenca predsednikov na seji v četrtek, 17. februarja 2008, na podlagi členov 130 in 131 Poslovnika, je bila razdeljena. Predlagane so bile naslednje spremembe:

Ponedeljek/torek:

Ni predlogov sprememb.

Sreda:

Skupina IND/DEM je zahtevala, da se glasovanje o poročilu gospoda Corbetta in gospoda Méndeza de Vigo o lizbonski pogodbi (A6-0013/2008) preloži na naslednje delno zasedanje.

Jens-Peter Bonde, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, vaša naloga je, da temu parlamentu zagotovite dober ugled parlamenta, ki temeljito nadzoruje evropske zadeve. Zato bi prosil, da predstavite glasovanje o pogodbi.

Rok za spremembe poročila je bil določen, preden smo od odbora prejeli pogodbo. Še vedno nismo prejeli prečiščene različice, ki ste nam jo obljubili. To je v nasprotju s soglasno odločitvijo, ki jo je sprejel odbor za ustavne zadeve.

Vprašanja sem začel zastavljati na podlagi zasebne prečiščene različice in že sem našel zavajajoče napake v prevodih.

Že 29 let ne moremo doseči soglasja glede ustavnih zadev, razen glede preglednosti. Naše nesporazume vedno obravnavamo na resen način, po ustreznem pregledu v odboru za ustavne zadeve.

Prizadevam si za prenos pristojnosti od neizvoljene Komisije do neposredno izvoljenega Parlamenta. Predlagali smo, da se noben zakon EU ne bi smel sprejeti brez odobritve tega parlamenta. Kako lahko zagovarjamo to poročilo pred Evropskim parlamentom, če ste prekinili naš postopek sprejemanja odločitev, preden je kdorkoli v tem parlamentu imel berljivo različico pogodbe?

Na zadnji medvladni konferenci so potekala najbolj skrivna pogajanja o pogodbi doslej. Pozivam vas, da ohranite razpravo v sredo, ampak da predstavite glasovanje, da nas bodo vsi državljani Unije lahko imeli za resen parlament.

Nismo del izvršne oblasti. Predstavljamo volivce.

Richard Corbett, poročevalec. – Gospod predsednik, ne glasujemo o prečiščeni pogodbi, temveč o lizbonski pogodbi. Ta je bila objavljena v Uradnem listu 17. decembra 2007. Imam jo tukaj. Vsi smo jo dobili.

To je besedilo, ki spreminja obstoječi pogodbi, da pa bi ga lahko obravnavali, je treba pregledati spremembe, ki jih vključuje lizbonska pogodba, pa tudi izvirni pogodbi. Kot izvoljeni predstavniki smo plačani ravno za to, da obravnavamo podrobnosti ter se potrudimo, da primerjamo besedila in ugotovimo, do kakšnih sprememb je prišlo.

Res je, da bi nam bilo v pomoč, če bi imeli prečiščeno pogodbo, na podlagi katere bi videli, kakšni bosta videti pogodbi, ko bo ta pogodba ratificirana – „ko“ pravim zato, ker sem prepričan, da bo ratificirana – in jo bodo državljani veliko lažje brali.

Vendar so že skoraj vse nacionalne vlade objavile prečiščene različice pogodb v njihovem jeziku. Tukaj imam angleški različici prečiščenih pogodb, kakršni bosta, ko bo lizbonska pogodba sprejeta. Razen tega mislim, da je bila ena prvih vlad, ki je objavila prečiščeni različici, danska vlada, in sicer v danščini. Prepričan sem torej, da gospod Bonde ni imel težav iskanju prečiščenih različic pogodb, ki sta mu pomagali pri delu v odboru za ustavne zadeve.

(Ploskanje.)

Hannes Swoboda, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, zelo kratek bom. Povedati moram, da sem nekoliko presenečen, zakaj se že tedne in mesece tako aktivno, množično in v določeni meri agresivno nasprotuje pogodbi, če poslanci, ki ji nasprotujejo, niti ne vedo, o kateri pogodbi govorimo.

(Ploskanje.)

Gospod Corbett je povedal bistvo: ne obravnavamo prečiščenih pogodb, temveč vsebino reformne pogodbe. Obstajajo različne možnosti. To je precej običajno v demokraciji; dejansko je dobro, da so mnenja različna in da poteka živahna razprava. Vendar bi morali vsi upoštevati tudi mnenja drugih in omogočiti, da poteka glasovanje.

O tej pogodbi goreče razpravljamo že tedne in mesece, zdaj pa je čas, da jasno povemo, ali se večina v tem parlamentu z njo strinja ali ne. Izbruhi in poskusi, da preprečimo drugim, da bi govorili, čemur smo priča tukaj, bi lahko v javnost poslali napačno sporočilo. Prosim, naj se večina v tem parlamentu ta teden odloči, ali pogodbo podpira ali ne. To je bistvo demokracije.

(Ploskanje.)

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – Gospod predsednik, v odgovor gospodu Corbettu, ki pravi, da je na voljo prečiščena verzija v danščini, lahko potrdim, da obstaja različica, ki temelji na osnutku iz oktobra 2007, vendar da še ni na voljo prečiščene različice, ki bi temeljila na tem, kar je bilo potrjeno v Lizboni 13. decembra 2007. V novi različici je 7 000 besed več, zato bi rad, da gospod Swoboda, za katerega se zdi, da je strokovnjak, pojasni vsebino teh 7 000 besed.

(Smeh.)

(Parlament je zavrnil zahtevo o poimenskem glasovanju.)

Četrtek:

Ni predlogov sprememb.

(Dnevni red je bil zato sprejet.)

19. Enominutni govori (člen 144 Poslovnika EP)

Predsednik. – Zdaj so na vrsti enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, ni skrivnost, da je napovedan cilj v zvezi z biogorivi 10 % obnovljivih virov energije.

Občutek imam, da imajo komisarji za energijo, okolje, industrijo in kmetijstvo različna stališča. Da bom prihranil nekaj časa, ne bom omenjal zasebnih sporočil. Vendar kako je mogoče, da obstajajo štiri komisarji in štiri različna mnenja?

Gospod predsednik, gospe in gospodje, kaj naj sporočim grškim kmetom, ki so se po prestrukturiranju skupne ureditve trga za sladkor preusmerili ali se želijo preusmeriti od pridelave svojih pridelkov k pridelavi biogoriv prve generacije?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (RO) V okviru prihajajočega festivala, ki ga organizira Evropski parlament kot del medkulturnega dialoga, je morala vsaka država posneti film na to temo. Če prav razumem, prvotni predlog Romunije ni bil sprejet, ker ni bil v skladu s temo, vendar ima film, ki ga je nadomestil, in sicer *California Dreaming*, še večje pomanjkljivosti.

Čeprav je bil predstavljen na otvoritvenem večeru v Cannesu, je ta film še manj v skladu s temo, ne odraža resničnosti in spreminja podobo moje države. Medtem ko vsi drugi filmi vzpostavljajo kulturni dialog na osebni, človeški ravni, film *California Dreaming* pripoveduje o namišljenem primeru ameriškega prevoza prek Romunije, ki ga zaustavijo lokalni organi, in se konča z državljansko vojno.

Poleg tega se v filmu pojavlja neprimeren jezik in prizori spolnosti in nasilja; drugih takih primerov na festivalu ni bilo. Mislim, da vse to niso odlike mednarodnega dialoga. Največja napaka pa je to, da očitno tega filma niso izbrali Romuni, temveč uradniki Evropske unije.

Situacija je resna, saj je nepolitičen pojem, kot je kulturni dialog, zavestno obravnavan politično iz prikritih razlogov, s čimer se uničuje podoba države članice Evropske unije. Zato pozivam Evropski parlament, da to zadevo preuči.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, preglednost mora biti eden od temeljev institucij EU: tudi za Evropski parlament, še bolj pa za Komisijo, kjer imajo starejši uradniki ogromno moč, vendar lahko delujejo skoraj brez političnega nadzora.

V tem parlamentu želim opozoriti na prakso Komisije v zvezi z odzivi na politične odločitve tega parlamenta prek mehanizmov, ki so podobni tistim iz časov „politbiroja“ ali „kremlinologov“, ki so preučevali dokumente. Čeprav je to le en primer, se sklicujem, na primer, na zapisnik seje z dne 13. decembra 2007 v okviru naslova „Action taken on Parliament’s resolutions (Ukrepi, sprejeti v zvezi z odločitvami Parlamenta)“, kjer je navedeno, da je bilo sporočilo Komisije o ukrepih, ki so bili sprejeti v zvezi z odločitvijo Parlamenta, razdeljeno.

To besedilo, gospod predsednik, je objavljeno v angleščini in francoščini, ne v vseh uradnih jezikih Skupnosti, kot SP/207/5401 na spletni strani, ki sem jo našel šele po treh tednih iskanja s pomočjo tajniškega osebja in drugih uradnikov Parlamenta. Brez preglednosti ni demokracije; v tem primeru gre za hinavščino v navedbah Komisije, ki trdi, da se je posvetovala s Parlamentom in kasneje skrila svoje dokumente in odgovore na spletno stran, ne da bi jih na kakršen koli način objavila.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Gospod predsednik, v zadnjih tednih se je spet pojavila razprava o gensko spremenjenih organizmih. Poljski kmetje bi lahko znižali stroške proizvodnje s tem, da bi uvedli gensko spremenjene organizme, vendar tega nočejo storiti. Razlog je ta, da želijo zaščititi evropske potrošnike in zagotoviti, da poljski agroživilski proizvodi ostanejo zdravi in dobri.

Vendar so na žalost poljski kmetje vezani na določbe Unije. Vsaka država članica Unije bi morala imeti možnost, da se sama odloča o tem, ali bo uvedla gensko spremenjene organizme na svojem ozemlju. Glede na to, da evropski davkoplačevalci že znatno prispevajo za podpiranje kmetijstva, bi morali biti kmetijski proizvodi vsaj zdravi in dobri ter ne bi smeli vsebovati nobenih presenečenj.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Gospod predsednik, to sredo bo Parlament razpravljal o lizbonski pogodbi, državljani pa bodo spremljali ta institucionalna vprašanja, ki se jih obravnava v tem parlamentu. Vendar bi državljani še raje videli, da bi evropske institucije rešile praktično vprašanje oblikovanja evropskih politik. Med najpomembnejša vprašanja sodita preglednost in lobiranje.

Komisija EU je pred tremi leti preiščeno sprejela tako imenovano pobudo za preglednost, zdaj pa smo izvedeli, da Komisija želi vzpostaviti register brez imen lobistov in brez pomembnih informacij o tem, koliko denarja se porabi za lobiranje.

Opozorjam predsednika Komisije gospoda Barrosa ter prav tako gospoda Kallasa, naj ne spodkopavata verodostojnosti, ki ste si jo v Evropi pridobili s pobudo za preglednost, temveč da vzpostavite ustrezen register.

To je tisto, kar potrebujejo državljani, da bi verjeli v pravično oblikovanje politike in sprejemanje odločitev v Bruslju.

Daniel Stroj (GUE/NGL). – (CS) Moj prvotni namen je bil govoriti o povsem drugi temi. Vendar so me okoliščine prisilile, da izrazim svoje mnenje o zelo pomembni zadevi, in sicer o razglasitvi neodvisnosti Kosova s strani albanskih separatistov.

Prepričan sem, da bo imel ta dogodek, ki je v nasprotju z mednarodnim pravom, tragične posledice in učinek za vso Evropo. Posebej tragično je, da EU namerava odobriti to dejanje separatizma, ki je bilo izvedeno na račun Srbije, že zelo izkušene neodvisne države. To je popolnoma nesprejemljivo.

Ves potek tega separatističnega dejanja me živo spominja na dogodke, ki so se zgodili leta 1938 pri nas, na Češkoslovaškem. Takrat je separatističnemu dejanju, ki so ga izvedli nemški nacionalisti in so ga takrat tudi podprle zahodne sile, sledila najhujša vojna v zgodovini. Znano je, da se zgodovina ponavlja kot komedija ali kot tragedija.

Ne smemo dopustiti, da nastane katera koli od teh situacij. Pozivam ta parlament, da nasprotuje temu separatističnemu dejanju in kršitvi srbske suverenosti.

Slavi Binev (NI). – (BG) Gospod predsednik, dragi kolegi in kolegice, prevzemam besedo, saj me je spodbudila velik socialni, ekonomski, okoljski in moralni problem, ki razjeda bolgarsko družbo že 18 let. Namesto da bi se ta problem razrešil, še naprej raste kot maligni tumor z nepredvidljivimi posledicami.

Govorim o metalurškem obratu Kremikovtzi, ki naj bi imel strateško vlogo v bolgarskem gospodarstvu. Na žalost se je ta obrat v zadnjih petnajstih letih spremenil v rakasto tvorbo za vso družbo, namesto tega, da bi prinašal dohodke v državno blagajno. Uporablja se le za osebne koristi nekaterih mafijskih skupin in kot vir za polnjenje blagajne političnih strank. Vse to se dogaja pod zaščito več zaporednih vlad, vključno s sedanjo.

Zlasti zaskrbljujoče je, da sedanja kriza v zvezi z obratom Kremikovtzi, ki mu grozi zaprtje ter s čimer je ogrožen način preživetja deset tisoč delavcev in njihovih družin, neposreden rezultat dejanj ljudi, ki so povezani s kriminalnim podzemljem in najvišjimi organi.

To so nekdanji izvršni direktor Valentin Zakharijev, nekdanji generalni tožilec Nikola Filchev in nekdanji vodja specializiranih policijskih enot („baret“) Filko Slavov. Njihova imena niso povezana le z upravljanjem obrata Kremikovtzi, ampak tudi s temnejšimi stranmi prehoda Bolgarije v demokracijo, vključno z umorom vojaškega tožilca Nikolaya Koleva.

Kot se je izkazalo, so ti ljudje uživali in še naprej uživajo zaščito sodstva in vlade. Še naprej menijo, da so nad zakonom. Verjamem, da je nepredstavljivo za državo članico, da ...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Gospod predsednik, dragi kolegi in kolegice, v začetku februarja je Evropska komisija objavila vmesno poročilo o napredku pravosodne reforme v Romuniji. Letošnje končno poročilo je pripravljeno za junij in v njem bo odločeno, ali se bo zaščitna klavzula uporabila ali ne. Mislim, da do tega ne bo prišlo, saj lahko institucije, ki so bile deležne graje zato, ker so zamujale, rešujejo svoje težave na štirih nadzorovanih področjih v tem obdobju.

Uveljavitev zaščitne klavzule bi pomenila nepriznanje sodnih nalogov v državah članicah, kar bi vplivalo na državljane in stranke v postopku, ki se jih ne sme kriviti za to, da pomembne institucije, in sicer vlada in parlament, ne izpolnjujejo svojih obveznosti. Uveljavitev zaščitne klavzule bi bilo treba obravnavati tako, da ne bi bila usmerjena proti romunskim državljanom, saj je običajno, da morajo tisti, ki ne izpolnjujejo svojih obveznosti, za to odgovarjati, ne pa romunski državljani.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Gospod predsednik, 13. februarja se je avstralski laburistični predsednik vlade v imenu avstralske vlade uradno opravičil za krivice, ki so jih dvesto let doživljali aborigini. Ta gesta govori sama zase, zlasti pa je aktualna za nas v Evropi.

Več kot 60 let po tragičnih dogodkih, ki so se zgodili med in po drugi svetovni vojni, v Evropi obstaja država, kjer se je tri milijone ljudi, vaših ljudi, gospod predsednik, moralo izseliti, medtem ko je bilo še pol milijona ljudem odvzeto njihovo državljanstvo, človekove pravice in lastnina. Do danes niso prejeli še nobenega opravičila.

Evropa ni zgrajena na nacionalizmu in spopadih, temveč na opravičilih in odpuščanju, na politiki sprave. Namesto osredotočanja na skupinsko krivdo in iskanja grešnega kozla bi bilo dobro, če bi vodje vseh držav članic Evropske unije in Evrope vodila zavezanost k brezpogojnemu upoštevanju temeljnih evropskih

vrednot, spoštovanju drug drugega, zagotavljanju opravičil ter k zaščiti človekovih pravic in pravic manjšin. Najlepša hvala.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospod predsednik, naslednjo nedeljo, 24. februarja, bodo Estonci slavili 90. obletnico neodvisnosti svoje države. Kljub temu, da je Estonija sorazmerno mlada država, je od 13. stoletja del Evropske kulturne dediščine in del skupnih vrednot. Vendar je posebna značilnost obdobja 90 let od razglasitve samostojnosti, ki jo delimo z našimi sosedi Latvijci in Litovci, ta, da smo uživali svobodo le 39 let zaradi tujih okupacij. Zato želim opozoriti na pomembno dejstvo: pred natančno 25 leti se je Evropski parlament – prva institucija, ki je to storila – odzval na poziv 45 borcev za svobodo iz Litve, Latvije in Estonije ter sprejel resolucijo, ki podpira idejo o ponovni vzpostavitvi samostojnosti treh okupiranih baltskih narodov. Zahvaljujem se vsem predhodnim in sedanjim poslancem Evropskega parlamenta, ki so pogumno izrazili solidarnost do treh baltskih narodov.

Neena Gill (PSE). – Gospod predsednik, v pripravah na olimpijske igre v Pekingu je mednarodna skupnost osredotočena na kršitve človekovih pravic na Kitajskem. Vendar ne smemo pozabiti, da nekatere živali, predvsem tigri, tudi trpijo. Njihovo število se zmanjšuje zaradi velikega povpraševanja po izdelkih, povezanih z njimi, predvsem s Kitajske.

Razlog za izumrtje, ki jim grozi, je nezakonit lov na tigre v Indiji. V rezervatih so bili zato, da bi prišli do tigrov, celo ustreljeni pazniki. Tigre se nato nezakonito prepelje čez mejo na Kitajsko. Ocenjuje se, da je vsak dan ubit en tiger. Če se bo to nadaljevalo, bodo v naslednjih petih letih tigri tako rekoč izumrli.

Pozdravljam novice iz prejšnjega tedna, da indijska vlada namerava ustvariti osem novih rezervatov, da bi zaščitila vse manjše število tigrov. Vendar bo potrebnih pet let, da se bodo zgradili novi rezervati, v zadnjih petih letih pa se je število tigrov zmanjšalo več kot za 50 %. Razen če Evropska unija in mednarodna skupnost ne bosta sprejeli nujnih ukrepov za zmanjšanje povpraševanja ter odpravo nezakonitega lova in trgovanja ter ukrepov za spreminjanje odnosa Kitajske glede izdelkov, povezanih s tigri, novi rezervati ne bodo dovolj.

Upam, da me boste podprli glede dneva za osveščanje v zvezi z zaščito tigrov.

(Predsednik je prekinil govornico.)

Viktória Mohácsi (ALDE). – *(HU)* Hvala, gospod predsednik. Gospe in gospodje, očitno rasistične pripombe, ki jih je prejšnji teden imel gospod Silvio Berlusconi in v katerih je pozval k netoleranci do Romov, nezakonitih priseljencev in storilcev kaznivih dejanj, so nezaslišane in nesprejemljive.

Gospod Francesco Storace, ki kandidira za župana italijanske prestolnice, je včeraj v svoji izjavi govoril o „denomadizaciji“ Romov in jasno nakazal, da za Rome v večnem mestu ni prostora. Kako je lahko do teh izjav prišlo le 18 dni po tem, ko je Evropski parlament sprejel resolucijo o evropski strategiji za Rome?

Kolege iz Italije bi prosil, da pojasnijo kolegom doma, zakaj smo podprli to resolucijo in cilje, ki jih vsebuje in ki smo jih oblikovali skupaj, ter zakaj je slabo ravnanje s Cigani v 21. stoletju neprimerno. Odrpito pismo, ki sem ga objavil v zvezi s temi protiromskimi izjavami, je podpisalo 72 nevladnih romskih organizacij, od katerih jih je bilo 33 iz Italije, 12 iz Madžarske, 9 iz Makedonije, 4 iz Romunije, 3 iz Turčije, 2 iz Moldavije, 5 iz Bolgarije in 2 iz Francije. Hvala.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – *(PL)* Gospod predsednik, vodja opozicije v Belorusiji gospod Aleksander Milinkevič je bil danes v Minsku ponovno priprt. Gospod Milinkevič je dobitnik nagrade Saharov. Evropski parlament mu je nagrado podelil leta 2006. Gospa Olga Kazulin, žena gospoda Aleksandra Kazulina, pomembnega nasprotnika Lukašenka, je bila prav tako priprta.

Gospod Milinkevič je sodeloval na demonstracijah, ki so jih organizirali zasebni podjetniki, katerih svoboda delovanja je bila omejena z novimi določbami, ki zvišujejo njihove davčne obremenitve in omejujejo njihovo svobodo pri zaposlovanju delavcev. To niso bile prve demonstracije, v katerih je ta socialna skupina izrazila svoje nezadovoljstvo. Marčevski organizatorji so bili prav tako pridržani in zaslišani skupaj z gospodom Milinkevičem in gospo Kazulin, ki marca nista sodelovala. Kolikokrat je Evropa že pasivno opazovala, ko je bil eden njenih nagrajencev priprt? Kolikokrat so že bile kršene človekove pravice in storilci niso bili kaznovani le preko vzhodne meje Unije?

Urszula Gacek (PPE-DE). – *(PL)* Gospod predsednik, prejšnji teden so poljski mediji poročali o zgodbi Karoline, mladega dekleta, čigar življenje je uničil njen nekdanji fant. Brez njene vednosti ali soglasja je fant posnel njune skupne zasebne izkušnje in posnetke objavil na internetu potem, ko se je njuna zveza končala. Karolinina družina in prijatelji so prejeli elektronska sporočila s pornografsko vsebino. Ker Karolina ni

mladoletna, je poljski zakon ne štiti, zato je storilec tega dejanja ostal nekaznovan. Poljski organi so sprejeli ukrepe za čim prejšnjo spremembo tega zakona, da bi zaščitili posameznike, katerih zasebnost in dostojanstvo je bilo na tak način kršeno. Internet presega nacionalne meje, vendar ni nobene skupne zakonodaje Unije, ki bi odvrčala morebitne storilce in kaznovala storilce tovrstnih dejanj.

Pozivam Komisijo in države članice, da se borijo proti takšnemu ravnanju, ki ga lahko opišemo kot posilstvo prek interneta.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, preveč živalskih zavetišč v Evropi praktično služi le enemu namenu, in sicer temu, da se odstrani potepuške mačke in pse. To že samo po sebi zveni kruto, vendar se resnična krutost skriva v metodah, ki se jih v ta namen uporablja, kar vključuje vse mogoče oblike surovosti, od zastrupitev do izstradanja in tepeža s palico do smrti. Najslabši vidik pri vsem tem pa je to, da se ta kruta dejanja ne dogajajo daleč stran v tujih državah; ne, kot so mi povedali zavzeti aktivisti iz Avstrije, se ta dejanja dogajajo na pragih naših domov. Primeri mučenja živali so na primer šele nedavno prišli v javnost v Češki republiki.

Zaskrbljujoča je tudi kratka in jedrnata izjava Komisije, da je zaščita domačih živali še vedno v pristojnosti držav članic. Zdi se, da Komisija pogosto ukrepa, ko naj ne bi, in ukrepa veliko premalo, ko bi morala. Ta situacija bi se morala spremeniti, saj nacionalna pristojnost ne pomeni, da bi se morala EU povsem oddaljiti od tega vprašanja.

Zato pozivam vse poslance, naj ne odpravijo vprašanja o krajih za pobijanje živali v svojih državah s tem, da ostajajo tiho. Prav tako pozivam Komisijo in Svet, da obsodita ta kruta dejanja.

Toomas Savi (ALDE). – Gospod predsednik, resno sem zaskrbljen zaradi napačne predstave, ki jo je moja kolegica, Sahra Wagenknecht, razširila v intervjuju z rusko tiskovno agencijo „Regnum“ 7. februarja letos. Estonsko vlado je obtožila, da ne spoštuje človekovih pravic, Evropsko unijo pa, da molči v zvezi z estonskimi nemiri glede bronastih kipov in sojenji, ki so sledila.

Lahko vam zagotovim, da se sojenja ljudem, ki so obtoženi organizacije protestov, izvajajo v skladu z vladavino prava in ob spoštovanju človekovih pravic. Prav tako bi rad kolegico opomnil na to, da je eden od namenov države varovati nedotakljivost zasebne lastnine.

Razdejanje v Talinu prejšnje leto ni imelo nobene zveze s svobodo izražanja ali pravico do demonstracij. Storjena so bila kazniva dejanja, zato je država morala posredovati. Ni hvalevredno, če politik upravičuje zločin, in k sreči ne moremo reči, da stališča Sahre Wagenknecht veljajo za celotno politično levico.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, včeraj je kosovski parlament razglasil neodvisnost. Zato je Srbija že drugič v zgodovini zgubila svojo zibelko. Parlament bi opozoril, da so Turki že v srednjem veku prvič osvojili to pokrajino. V naših časih je ob podpori držav članic Unije in našega molka Srbija ponovno utrpela izgubo svojega ozemlja, ki je zanjo tako dragoceno. Gospe in gospodje, razglasitev neodvisnosti Kosova pomeni kršitev mednarodnega prava o nedotakljivosti in celovitosti meja in držav. Razglasitev neodvisnosti Kosova prav tako pomeni odprtje Pandorine skrinjice, saj bo spodbudila ekstremizem in nacionalizem ter lahko pospešuje vse vrste ekstremizma v Evropi in drugje. Med drugim moramo že obravnavati podobne zahteve Osetije, Gorskega Karabaha in Baskije. To je zelo slabo premišljena poteza, kar zadeva zlasti eno državo, in sicer Ciper. Kako naj bi ta država na to odgovorila? Ciper si prizadeva za ponovno združitev, obenem pa podpiramo separatistična gibanja. Ne bi smeli sprejeti neodvisnosti Kosova, saj to predstavlja grožnjo varnosti v Evropi in notranji varnosti v Srbiji.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, Rusija bo imela predsedniške volitve na začetku marca, vendar se kaže le malo možnosti za pozitiven izid. Kaj se je zgodilo v pripravah na te volitve? Opozicijo se je sistematično oviralo in se jo sililo k molku, svoboda tiska je bila v veliki meri okrnjena in priprave na volitve motene.

Naj navedem samo en primer: ruskemu opozicijskemu politiku Gariju Kasparovu, ki je zelo kritičen do Kremlja, je policija prejšnji teden ponovno odvzela prostost iz popolnoma neprepričljivih razlogov. Kaj se bo zgodilo med volitvami? Pr teh volitvah ne bo nobene preglednosti, saj je Rusija onemogočila, da bi jih OVSE opazovala. Kaj se bo zgodilo po volitvah? Precej neverjetno je, da bi se razmere na področju človekovih pravic izboljšale, ko bo predsednik postal Dimitrij Medvedjev, Putinov izvoljenec. EU morda ukrepati. Ne bi smeli dopustiti, da je rusko prebivalstvo prepuščeno samemu sebi.

(Ploskanje.)

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Gospod predsednik, neodvisnost Kosova pomeni veliko spremembo na Balkanu. Zdi se, da je ta korak, čeprav boleč, še ena neizogibna poteza na poti k spravi na Balkanu.

V zvezi s prihodnostjo Kosova potrebujemo rešitev, ki bo varovala skupne pravice in pravice posameznikov avtohtone manjšine, Srbov, in zagotovila, da bodo lahko še naprej živeli kot skupnost v svoji zibelki njihove zgodovine. Če bodo nekateri od njih kljub temu želeli zapustiti Kosovo, jim moramo preprečiti, da bi šli na območja Srbije, ker živijo druge etnične skupine, kot so južna področja z albanskim prebivalstvom ali severna področja z madžarskim prebivalstvom. Takšen množičen prihod bi preprosto povzročil nova trenja med Srbi, ki so zdaj razumljivo vznemirjeni, in temi manjšinami.

Če bi preprečili to tveganje, bi spodbudili drugačen dogovor, ki ne bi vključeval le površinske, temveč dolgoročno ureditev odnosov med Beogradom in Novim Sadom ter med avtohtonimi manjšinami v Vojvodini in državo; to bi lahko prav tako spodbudilo premik z mrtve točke in omogočilo, da bi Bosna kot država primerno delovala. Takšne zaželenne spremembe bi spodbujal sistem pravic etničnih manjšim in strpnosti, ki se bo zdaj vzpostavil na Kosovu. Hvala, gospod predsednik.

Proinsias De Rossa (PSE). – Gospod predsednik, želim poudariti, da so sindikati v mnogih državah članicah resno zaskrbljeni v zvezi z nedavno sodbo Evropskega sodišča v zadevi Laval. Komisija mora nujno objaviti svoje stališče o tem, kako ta odločitev vpliva na sisteme delovnih razmerij in, seveda, na sisteme kolektivnih pogajanj v vsaki od držav članic. Vem, da je učinek na Švedskem velik, na Irskem pa manjši. Vendar so potrebni ukrepi za pojasnitev, da EU nikjer ne sankcionira socialnega dampinga.

Zlasti pomembno je, da Komisija in države članice sprejmejo ukrepe za preprečitev, da katastrofalne napovedi evroskeptikov postanejo splošno stališče pri tem vprašanju. Treba je obravnavati resnično skrb vzbujajoče zadeve, kakršne koli vrzeli, ki bi jih brezobzirneži lahko izkoristili, pa je treba odpraviti z evropskimi in zakonodajnimi pobudami Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov. Pozivam vas, gospod predsednik, da posredujete to zadevo komisarju Špidli in komisarju McCreevyju, ki oba sodelujeta v tej zadevi.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Hvala, gospod predsednik. V svojem prejšnjem govoru sem omenil, da lahko tukaj govorim v svojem maternem jeziku, doma pa tega ne morem. Z besedo „tukaj“ seveda mislim na Evropski parlament, besedo „doma“ pa sem uporabil za slovaški nacionalni parlament.

Zunaj parlamenta seveda lahko uporabljamo svoj materni jezik; uporabljamo ga lahko celo v nekaterih višjih izobraževalnih ustanovah, vendar v precej manjšem obsegu, kot bi bilo upravičeno glede na delež madžarskih govorcev v prebivalstvu. Od 6,4 % etničnih Madžarov med prebivalstvom je v visoko šolstvo vključenih le 4 % in le 1,6 % jih obiskuje predavanja v maternem jeziku. Prvič v 50 letih se lahko madžarsko govoreči otroci etnične skupine Csángó v vzhodnih delih Romunije ponovno učijo madžarsko, čeprav je v nekaterih vaseh to mogoče samo izven šole ali pa sploh ne.

Kljub temu je bila izjava komisarja Orbana o tako imenovanem „drugem maternem jeziku“ spodbujajoča. Prepričane sem, da bodo odslej večinske etnične skupine v evropskih državah pozornost namenila ne le učenju uradnega jezika države, temveč tudi zagotavljanju, da bodo druge skupine, ki živijo z njimi, lahko ohranile svoj materni jezik in se ga učile na vseh stopnjah v svojih izobraževalnih ustanovah ter da bodo lahko uporabljale svoj materni jezik v javni upravi, na sodiščih in v zakonodajnih telesih.

Leto 2008 je leto medkulturnega dialoga. Naj si zasluži takšno ime. Hvala.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod predsednik, vse države se soočajo s težavami vzgoje otrok v slabšem položaju. Za pravice otrok in njihovo zaščito je potrebna celostna politika.

Zmanjšanje števila otrok v zavodih je čudovit cilj, vendar bodo v vseh državah bodo vedno obstajali otroci, ki bodo potrebovali skrb države, ker nimajo staršev ali so socialno prikrajšani iz drugih razlogov. Ti otroci in te države potrebujejo solidarnost in ne bahavosti, ki zmanjšuje njihovo dostojanstvo.

Pozivam Evropsko Komisijo, da začne razvijati posebne programe za otroke v slabšem položaju, pri čemer naj se upoštevajo dosežki držav članic in prepreči kakršne koli poskuse očrnitve njihovega dobrega imena.

Ne bi se smelo spodbujati širjenja pristranskih informacij, kot v primeru zavoda v Bolgariji. To vpliva na podobo moje države in ne vpliva pozitivno na skupno evropsko politiko.

Potrebujemo programe za produktivno izobraževanje socialno prikrajšanih otrok ne glede na način in kraj, kjer se jih vzgaja, ter programe za preprečevanje izkoriščanja otrok za delo in vključevanja otrok v različne dejavnosti, ki negativno vplivajo na njihovo vedenje.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, rada bi vas opozorila, da je bila 13. decembra 2006 na plenarnem zasedanju Združenih narodov ratificirana konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov. Ratifikacija te konvencije poteka od marca 2007, vendar jo je ratificiralo le 16 držav, med katerimi sta dve državi članici EU.

Ker EU spodbuja politiko, ki podpira pravice invalidov v zvezi s kulturo in človekovo dostojanstvo, menim, da bi morale vse države ratificirati to konvencijo. V njenih 50 členih so natančno opisane pravice ljudi s posebnimi potrebami na vseh področjih človekovih dejavnosti (zdravje, pravosodje, družina) in v njej se poziva k zagotovitvi možnosti tem ljudem, da sodelujejo pri sprejemanju odločitev.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) Evropsko državljanstvo zagotavlja vrsto pravic in svoboščin na celotnem ozemlju EU. Tako so se države članice s tem, ko so podpisale Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, zavezale k temu, da bodo prepovedale kakršno koli diskriminacijo.

Vendar sem bil pred nekaj dnevi obveščen o primeru romunskega državljana, ki ni dobil dovoljenja za najem avtomobila v Bruslju, ker je bil romunske narodnosti. Zavrnitev zaposlenega je temeljila le na notranjem predpisu zadevne pisarne za najem vozil. V zadnjih dneh sem od različnih državljanov svoje države slišal o več primerih diskriminacije na podlagi romunskega državljanstva.

Dragi kolegi, kot predstavniki 490 000 000 Evropejcev moramo na to opozoriti. Prek aktivnega dialoga z našimi sodržavljanji lahko prispevamo k temu, da se bo takšnim dogodkom v prihodnosti mogoče izogniti. Menim, da je dolžnost Evropske unije kot demokratične ureditve, da spodbuja spoštovanje pravic vseh državljanov Unije tako, da začne s programi izobraževanja in informiranja, ki so namenjeni boju proti diskriminaciji.

Prav tako pozivam Evropsko komisijo, da preveri, ali države članice izpolnjujejo svoje obveznosti iz pogodb v zvezi z diskriminacijo na podlagi narodnosti.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) V vašem prispevku ste govorili o tem, da je pomembno zagotoviti, da bo mednarodni protektorat Kosovo ostal del Srbije v skladu z resolucijo št. 1244 in mednarodnim pravom. Nisem prepričan, v kakšni povezavi je to z razglasitvijo neodvisnosti Kosova, s katero se očitno strinjate. Gotovo imate prav, ko trdite da je naša dolžnost zagotoviti, da Kosovo ponovno postane večetnično in demokratično.

Ta enostranska razglasitev neodvisnosti pomeni kršitev mednarodnega prava brez primere. Več sto tisoč prebivalcev tega ozemlja, ki pripadajo osmim različnim etničnim skupinam, je bilo pregnanih iz svojih domov s tihim soglasjem okupacijskih sil. Težko je verjeti, da te sile niso mogle ustvariti pogojev za njihovo vrnitev. Danes se, namesto da bi pomagali ustvariti take pogoje, strinjate z enostransko razglasitvijo druge albanske države. Gospod predsednik, ali vam je vseeno, da gospodarstvo te države domnevno temelji na trgovini z opijem v Evropi?

Parlament Češke republike in parlamenti drugih držav so zahtevali, da se to vprašanje reši z mednarodnimi pogajanjmi. Ugotoviti moramo, da enkratne rešitve, kot ste omenili v svojem prispevku, ne obstajajo. Kakršna koli rešitev pomeni precedens. Ne smemo dopustiti kršitve srbske suverenosti.

Predsednik. – Gospod Kohlíček, predlagam vam, da si še enkrat preberete mojo izjavo. Menim, da bo to razjasnilo vse nesporazume.

László Tőkés (NI). – (HU) Gospod predsednik, rad bi čestital albanskemu ljudstvu na Kosovu, da so dosegli neodvisnost, in se poklonil albanskemu vodji Ibrahimu Rugovi.

Vsak načrt sprave, ki je bil predlagan v preteklem desetletju in pol tragične zgodovine jugoslovanske regije, je bil zasnovan v smislu samourejanja ljudstva, avtonomij in delitve oblasti. Uresničitev Ahtisaarijevega načrta, zadnjega od mnogih, vključno z Carringtonovim načrtom, Daytonskim sporazumom, pogajanjmi v Rambouilletu in Ohridskim sporazumom, kaže tudi na to, da bo treba prehoditi še dolgo pot, preden bodo odnosi med različnimi etničnimi skupinami in nacionalnimi skupnostmi v naši regiji urejeni. Vendar prav tako kaže, da bo v prihodnosti vsako krizo mogoče rešiti z mednarodnim sodelovanjem.

V tem smislu rešitev spora na Kosovu služi kot zgled in kot precedens. Verjamemo, da bodo lahko tudi s naklonjeno vključitvijo Evropske unije etnični Madžari v Romuniji dosegli uspešen izid mirnega boja za samostojnost, ozemlje etnične skupine Szekler pa ozemeljsko neodvisnost.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Komunisti so 25. februarja 1948 izvedli državni udar in vzpostavili totalitaren režim v naši državi. To je bila posledica dogodkov, ki so se dogajali v državi od leta 1946. Češkoslovaška je postopoma izgubljala svobodo znotraj demokratičnega okolja ponovno ustanovljene države. To je zelo pomembno. Ne le poraz nacizma, ampak tudi poraz komunizma je del dediščine združene in mirne Evrope. Zaradi tega dogodka lahko predstavniki desetih držav članic danes sedijo v tem parlamentu.

Opozorila bi rada na tri vprašanja. Potrebna je enakovredna obsodba nevtralnega statusa komunističnih in nacističnih simbolov. Tako komunizem kot nacizem je treba obravnavati kot enakovredna, zlasti zaradi žrtev, za katere sta odgovorna. Tako komunistični kot nacistični totalitarni režimi so bili vzpostavljeni v demokratičnih državah na podlagi zlorabe demokracije. To je razlog, zakaj je moramo biti v Evropski uniji vedno previdni. Žrtve komunizma bi si v tem parlamentu prav tako zaslužile minuto tišine.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, v skladu z določbami skupne ureditve trga za tobak bodo od leta 2009 sredstva, ki se jih zdaj uporablja kot neposredno pomoč za pridelovalce iz stebra 1, prenesena v steber 2, ki vključuje strukturne ukrepe.

V moji državi, Grčiji, tobak ponavadi gojijo revni kmetje, ki nimajo drugih možnosti, in sicer na precej neplodni zemlji. Če se z gojenjem tobaka na določenih območjih preneha, bo prišlo do socialnih, gospodarskih in okoljskih problemov.

Prav tako sem opazil, da je namen gojenje tobaka, ne toliko kajenje. Če bi torej prenehali z gojenjem tobaka istočasno kot s kajenjem, bi se strinjali vsi in tako bi morale stvari potekati. Vendar je situacija drugačna. Evropska cigaretna industrija bo še naprej proizvajala cigarete, vendar bo ves tobak preprosto uvožen iz tretjih držav.

Zato bi morali izkoristiti priložnost, ki nam jo ponuja pregled skupne kmetijske politike, in poskusiti odpraviti to napako; pokazati moramo, da je EU prostor enakosti, pravice in solidarnosti.

Zato pozivam, da se sedanja ureditev ohrani po letu 2009 in da pridelovalci tobaka nadaljujejo ...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Romunski parlament je 4. februarja 2008 ratificiral reformno pogodbo Evropske unije. V romunskem parlamentu to ratifikacijo pozdravljamo.

Reformna pogodba ponovno poudarja načelo enakosti državljanov, daje pravno veljavo listini Evropske unije o temeljnih pravicah, uvaja nadzor subsidiarnosti s strani nacionalnih parlamentov, priznava univerzalni dostop do storitev splošnega gospodarskega pomena, poudarja pomembnost varne oskrbe z energijo in krepi duh solidarnosti med državami članicami na tem področju ter uvaja posebne ukrepe za boj proti podnebnim spremembam.

Uvedba koncepta ozemeljske kohezije in njegovo priznanje kot cilj je povzročilo, da so se dejavnosti odborov Evropskega parlamenta po ratifikaciji pogodbe okrepile, saj ima ta koncept pomembno vlogo pri opredelitvi strukturnih in kohezijskih politik.

Z vidika odbora za promet in turizem je z reformno pogodbo uzakonjen postopek soodločanja, ki se že uporablja na področju pomorskega in zračnega prometa in zagotavlja pravno podlago, s čimer bo lahko Evropski parlament predlagal podporne ukrepe za okrepitev identitete turističnega sektorja.

PRESEDUJOČI: Gospod DOS SANTOS

Podpredsednik

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Hvala, gospod predsednik. V tem parlamentu sem že velikokrat govoril o onesnaževanju reke Raba v zadnjih sedmih letih. Od zadevnih avstrijskih agencij smo prejeli več obljub in dejansko so avstrijski in madžarski organi sprejeli akcijski načrt. Evropska unija natančno nadzoruje ta proces, odbor za reko, ki sta ga sestavili obe državi, pa se redno sestaja – nazadnje se je sestel ta teden.

Zdi se, da politiki v določeni meri prispevajo k reševanju težave, vendar medtem reka kljub temu umira. Poleg tega sedaj ne umira le na madžarski strani, temveč tudi na avstrijski. Do zdaj je v reki izumrlo že enajst

vrst rib, 13 pa jih je resno ogroženih. Organizacija Greenpeace je večkrat pregledala vzorce vode in ugotovila, da avstrijske tovarne nezakonito onesnažujejo vodo, pri čemer večkrat presegajo dovoljene ravni. Na reki je več pene kot kdajkoli prej.

Reka, o kateri govorim, ni odtočni kanal, gospod predsednik, ampak območje Nature 2000, pravo rečno mokrišče. Ljudje, ki tam živijo, menijo, da zakonodaja EU ni dobra ali da se je v zadostni meri ne upošteva. Menim, da bi morali v Parlamentu ohraniti to vprašanje na dnevnem redu, dokler se za vselej ne bo rešilo. Hvala. Za to bom gotovo poskrbel.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (RO) Gospod predsednik, dragi kolegi in kolegice, finančni instrumenti, povezani s kohezijsko politiko Evropske unije, so zelo pomembni pri zmanjševanju odstopanj v evropskih regijah.

V primeru najnovejših držav članic EU sredstva, ki so bila dodeljena v okviru kohezijske politike, bistveno prispevajo k zagotavljanju prihodnjega razvoja manj uspešnih regij v teh državah. Stopnja absorpcije sredstev v novih državah članicah se nenehno povečuje. Unija mora prilagoditi sredstva, ki so bila dodeljena prek instrumentov kohezijske politike, resničnim razmeram v razširjeni Evropi.

Po pristopu Romunije in Bolgarije je jamstvo glede povečanja finančnih virov kohezijske politike po letu 2013 postalo zahteva. Povečanje kohezijskih sredstev je logična posledica nedavne širitve Unije; na ta način se bo potrdila doslednost politike Unije v zvezi z manj razvitimi evropskimi regijami, zagotovil pa se bo tudi močan politični signal za nove države članice.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Nedavno smo veliko razpravljali o energetske učinkovitosti. Praksa kaže, da sedanje oznake na gospodinjskih aparatih, ki obveščajo potrošnike o porabi energije teh aparatov, niso zanesljive. Ker večina aparatov, ki se prodajajo v trgovinah, sodi v kategorijo A, se jasne informacije o prihrankih energije pri uporabi teh aparatov izgubijo, proizvajalec pa izgubi motivacijo za proizvodnjo energetsko učinkovitih naprav.

Če želimo spodbuditi potrošnike in proizvajalce, moramo zagotoviti, da se bodo gospodinjski aparati razvrstili v skladu z novimi energetske kategorijami. Prvotna razporeditev aparatov velja od leta 1994. Pozivam Evropsko komisijo, da pospeši pripravo novega sistema za označevanje aparatov in postopek vključevanja drugih aparatov v ta sistem, kar se prav tako pripravlja.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, rad bi izpostavil vprašanje v zvezi s plačili v okviru programa zaščite okolja na podeželju (REPS). V zadnjih 14 letih so se zneski iz programa zaščite okolja na podeželju izplačevali kmalu po tem, ko je bila dokumentacija predložena Komisiji ali oddelku za kmetijstvo na Irskem. Zdaj ugotavljam, da se bodo plačila izvedla kasneje in da se pri 6000 kmetih že zamujajo s plačili. Prav tako ugotavljam, da se bo to število v naslednjih nekaj mesecih povečalo na več kot 60 000.

Bistvo je, da so kmetje v zvezi s finančnimi zadevami sprejemali načrte za 12-mesečno obdobje in se dogovarjali s svojimi bankami, zdaj pa mnogi zaradi teh sprememb ne bodo mogli odplačati svojih dolgov bankam.

Želim, da se moje stališče posreduje komisarju in da se ta zadeva reši, tako da se bo lahko ponovno uporabljal stari postopek, ki je veljal 14 let.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospod predsednik, mednarodno pravo je v zvezi s tem vprašanjem precej jasno opredeljeno. Kar zadeva Kosovo – država obstaja takrat, ko ima prebivalstvo, ozemlje in javne storitve. Na Kosovu ni javnih storitev, Komisija lahko to takoj ugotovi. Edina služba, ki tam deluje, je mafija.

Država je neodvisna, ko so njeni organi pristojni na vseh področjih. Kot nam je pravkar povedal predsednik Parlamenta, pa velja, da je v zvezi s kosovskimi organi vzpostavljena nadzorovana neodvisnost.

Država je neodvisna, ko so njeni organi neodvisni, v grščini *autonomos*, torej, ko lahko sama sprejema odločitve. Na Kosovu odločata NATO in Združene države.

Država je neodvisna, ko ima izključno pristojnost. Vendar na ozemlju Kosova deluje več sil, ne le ena.

Država je neodvisna, ko spoštuje načelo *uti possidetis*, načelo nedotakljivosti meja.

Z drugimi besedami, Kosovo ne izpolnjuje nobenega od meril, ki so potrebna za neodvisnost države v skladu z mednarodnim pravom. In zakaj? Ker po tem, ko smo že ustvarili prestopniške in zločinske države, zdaj ustvarjamo poskusne države, kjer Evropska komisija testira in izumlja federalizem s tem, da razdvaja države.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Včerajšnja razglasitev neodvisnosti Kosova najbrž je in bo nevaren precedens za ukrepanje v različnih državah in regijah po svetu. Zaradi dejstva, da je to dejanje dobilo pomembno politično in diplomatsko podporo Združenih držav in večine večjih držav Evropske unije, je to dejanje še bolj vprašljivo, saj je bilo že od začetka jasno, da gre za kršitev mednarodnega prava.

Veliko boljša rešitev za Balkan bi bila, da bi Evropska unija prispevala k večji demokratizaciji v Srbiji. To bi ustvarilo pozitivnejše ozračje v procesu utrjevanja odnosov med Srbi in albansko manjšino na njihovem skupnem ozemlju. Seveda bi šlo za dolgoročno stvar. Prav tako je naivno misliti, da pozivi – od pravic manjšin do teritorialne neodvisnosti – ki jih je sprožil ta precedens, ne bodo postali nerazrešljiva težava celo za države članice Evropske unije v bližnji prihodnosti.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, rada bi podprla kolega in pozvala Komisijo, naj nenehno ne išče preprirov z različnimi oddelki irskih organov v naslednjih nekaj mesecih, saj imamo precej pomembno nalogo. Ali moram natančno pojasniti, kaj se bo zahtevalo od Ircev v zvezi z lizbonsko pogodbo?

Zlasti nasprotujem načinu, kako so uradniki obravnavali irski plačilni sistem iz programa zaščite okolja na podeželju. Že več kot 14 let organi oddelka za kmetijstvo na Irskem – s privolitvijo Komisije – v določenem obdobju več tisoč kmetom in njihovim družinam plačujejo zneske v okviru programa zaščite okolja na podeželju. V zadnjem mesecu tega leta pa se je Komisija odločila, da se jih ne more izplačati zdaj, temveč na koncu leta. Prosim, da zlasti to leto ne iščete preprirov z irskimi kmeti ali drugimi skupinami ter jim pustite, da dobijo denar, do katerega so upravičeni, tako kot v zadnjih 14 letih. Zdaj ni čas za spore. Prosim, upoštevajte nas.

Predsednik. – S tem je ta točka zaključena.

20. Zahteva za zaščito imunitete Witolda Tomczaka (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0008/2008) gospoda Skalasa v imenu odbora za pravne zadeve o zahtevi za zaščito imunitete in privilegijev Witolda Tomczaka.

Aloyzas Sakalas, poročevalec. – Gospod predsednik, aprila 2005 je gospod Tomczak zaprosil Parlament za zaščito svoje imunitete v kazenskem postopku, vendar je Parlament leto kasneje sklenil, da njegove imunitete ne bo zaščitil.

Gospod Tomczak je 21. maja 2007 ponovno prosil Evropski parlament za zaščito svoje imunitete. V novi prošnji je gospod Tomczak predstavil tri nove argumente v zvezi z istim primerom. Prvi argument: gospod Tomczak se je pritožil, da mu sodišče v kraju Ostrów ni odobrilo dostopa do sodnih spisov o tej zadevi. Vendar je bilo po pregledu njegove prošnje ugotovljeno, da je bil gospodu Tomczaku odobren dostop do sodnih spisov, ko je sam prišel na sodišče. Celo fotografiral je vsaj enega od dokumentov.

Drugi argument: gospod Tomczak trdi, da postopek ni objektivni, saj je nadzorni sodnik pozval sodnika, ki je predsedoval v primeru, da čim prej izda sodno odločbo, celo brez prisotnosti obtoženega. Vendar je bila ta zahteva izdana po tem, ko se gospod Tomczak dvanajstkrat ni zglasil na obravnavah sodišča.

Tretji argument: gospod Tomczak trdi, da ima sodišče iz kraja Ostrów glede njega predsodke. Vendar dejstvo, ki ga je navedel gospod Tomczak, da sodnik, ki je predsedoval v primeru, živi v istem kraju kot tožilec, proti kateremu je v preteklosti vložil obtožnico, samo po sebi ne preprečuje temu sodniku, da bi odločal objektivno.

Poleg tega se je imel gospod Tomczak možnost pritožiti na višje sodišče in vložiti kasacijsko pritožbo na poljsko vrhovno sodišče. Poljski pravosodni organi morajo ustrezno preučiti argument, ki ga je predložil gospod Tomczak, ki je bil leta 1999 poslanec v poljskem parlamentu, da je njegova nacionalna poslanska imuniteta ostala uradna ovira v kazenskem postopku.

Odbor za pravne zadeve je prepoznal problematično pravno posledico, da lahko v skladu s poljsko zakonodajo gospod Tomczak izgubi svoj sedež v tem parlamentu, njegov predsednik pa je Komisiji predložil vprašanje za ustni odgovor. Odgovor je 14. januarja 2008 podal komisar Frattini, ki je obljubil, da bo nagovoril poljske organe z namenom zagotovitve, da poljska zakonodaja ne bo razlikovala med poslanci Evropskega parlamenta in nacionalnimi poslanci.

Po razpravi s Komisijo je odbor za pravne zadeve sprejel odločitev, da ne priporoči zaščite poslanske imunitete gospoda Tomczaka na omenjeni podlagi.

Jasno je, da se člena 8 in 9 protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti ne moreta uporabiti v primeru gospoda Tomczaka. Njegovo zahtevo je treba obravnavati kot prošnjo Evropskemu parlamentu, naj sprejme sklep, da zaprosi za začasno prekinitev postopka proti njemu, kot na primer to omogoča člen 105 poljske ustave.

V skladu z ustaljeno prakso bi se Evropski parlament lahko odločil, da zaščiti imuniteto enega svojih poslancev, če bi obstajal sum, da je namen pregona oškodovanje poslančevega političnega delovanja (*fumus persecutionis*). V primeru poslanca Tomczaka ni očitnih dokazov za to.

V skladu z omenjenimi navedbami priporočam, da Evropski parlament ne zaščiti poslanske imunitete gospoda Tomczaka.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, v imenu skupine PSE. – (PL) Gospod predsednik, bistven namen poslanske imunitete je, da se zaščiti parlament sam kot demokratično izvoljeno predstavniško telo. Imuniteta zagotavlja kolektivno neodvisnost te institucije pred zunanjimi pritiski in njenim članom zagotavlja svobodo govora in dejanj pri izvajanju njihovih dolžnosti. Pravna podlaga imunitete poslancev Evropskega parlamenta je določena v protokolu o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti iz leta 1965. Člen 8 protokola navaja, da se zoper člana Evropskega parlamenta se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti. Podobno člen 9 navaja, da med zasedanjem Evropskega parlamenta njeni člani uživajo na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države, ali na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom. Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Evropskega parlamenta in nazaj.

V skladu z navedenim je treba ugotoviti, da obtožba proti gospodu Tomczak ni povezana z mnenji ali glasovi, ki jih je izrekel pri opravljanju svojih uradnih dolžnosti, saj v času zadevnih dogodkov ni bil član Evropskega parlamenta. Zato glede na okoliščine ni nobene pravne podlage, da bi gospodu Tomczaku podelili poslansko imuniteto. Vendar je primer gospoda Tomczaka izpostavil pomanjkanje skladnosti med načinom izvedbe volitev v poljski Sejm in v Evropski parlament na Poljskem glede pogojev, ki jih morajo izpolniti kandidati za volitve, ter glede okoliščin, v katerih izvoljeni posamezniki lahko izgubijo sedež.

O tej zadevi se je razpravljalo na posebni seji; ko se je Poljska pridružila Uniji, se je obvezala, da bo delovala v skladu z veljavno zakonodajo EU, zlasti glede njenega neposrednega vpliva na notranjo zakonodajo države članice. Ob tej priložnosti bi rada pozvala k temu, da se čim prej uskladi zakonodaja, ki obravnava status poslancev poljskega Sejma in poslancev Evropskega parlamenta. Sedaj velja, da lahko poslanec Evropskega parlamenta samodejno izgubi svoj sedež zaradi določenih dejanj, medtem ko poslanec poljskega Sejma za enaka dejanja v nobenem primeru ne sme biti kaznovan.

Marek Aleksander Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, primer gospoda Tomczaka je primer tega, da poljski pravosodni sistem ne priznava, da se je Poljska, ko je postala članica Evropske Unije, obvezala, da bo delovala v skladu s veljavnim pravnim sistemom Unije. Evropski parlament še ni sprejel sklepa o imuniteti gospoda Tomczaka, vendar je pristojno sodišče prejšnji teden določilo, da bo obravnava 15. februarja.

Tako ravnanje sodišča ne pomeni le neupoštevanja Evropskega parlamenta, temveč je tudi v nasprotju s poslovnikom Evropskega parlamenta in poljskim kazenskim zakonikom, v skladu s katerim se proti poslancu ne sme začeti noben kazenski postopek, dokler Evropski parlament ne odloči o vprašanju imunitete. Na podlagi povedanega je mogoče zaključiti, da imamo v primeru gospoda Tomczaka opraviti z zelo nesposobnim sodiščem ali, kar je druga možnost, z namenom sodišča, da gospoda Tomczaka obsodi za manjši prekršek, kar bi v njegovem primeru pomenilo, da bo izgubil svoj sedež v Evropskem parlamentu.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – Gospod predsednik, pozivam vse poslance, da glasujejo proti odvzemu imunitete v primeru gospoda Tomczaka. V Parlamentu smo imeli zelo dobro razpravo. Vsi smo se strinjali, da ne smemo dovoliti Poljski, da ima dvojna merila: ena za poslance parlamenta doma, in druga, veliko bolj stroga, za poslance Evropskega parlamenta. Odgovorni komisar, gospod Frattini, je obljubil, da bo poslal pismo poljskemu ministru za pravosodje, v katerem bo vztrajal pri enakih pravilih glede odvzema imunitete.

Govoril sem s komisarjem Frattinijem po srečanju 14. januarja, ponovno pa sem ga srečal pred dvema tednoma, ko je dejal, da je naročil svojim službam, naj pošljejo pismo. Prejšnji teden sem bil v stiku z njegovim uradom. Potrdili so, da je bilo pismo poslano, in da bom isti dan prejel kopijo. Potem je nekdo nenadoma poklical iz urada komisarja Frattinija in mi povedal drugačno zgodbo, in sicer, da pismo še ni bilo poslano. Zdaj torej nimamo nobenega odgovora poljske vlade.

Naša pravila so zelo jasna: moramo glasovati. Pozivam vas torej, da glasujete proti odvzemu imunitete, ter prosim, da se primer vrne v odbor, kjer se bo morda sprejel nov sklep po tem, ko bomo prejeli pismo komisarja Frattinija in odgovor Poljske.

Aloyzas Sakalas, poročevalec. – Gospod predsednik, menim, da posledice odvzema imunitete niso enake samemu odvzemu imunitete. Gospod Tomczak bi moral priti in je bil dvanajstkrat pozvan pred sodišče, vendar pred sodiščem ni nastopil.

Vsa postopkovna in vsebinska vprašanja v zvezi s primerom gospoda Tomczaka, zlasti vprašanje domnevnega žaljenja policistov, morajo objektivno razrešiti poljski pravosodni organi. Rad bi poudaril dve točki. Vprašanje, ali je bila imuniteta gospoda Tomczaka na začetku postopka, ko je bil poslanec poljskega parlamenta, ustrezno odvzeta, je vprašanje, ki ga lahko preveri le ustrezen pravosodni organ na Poljskem, v tem primeru okrajno sodišče v kraju Ostrów Wielkopolski. Vedno se je mogoče pritožiti.

Možnosti, da lahko gospod Tomczak izgubi sedež v tem parlamentu, se ne sme obravnavati kot razlog za pregon, saj v času dogodka, 19. junija 2004, gospod Tomczak ni bil poslanec Evropskega parlamenta, zakonodaja, ki velja za nacionalne poslance, pa ne vsebuje določb za take posledice.

Na podlagi navedenega odbor za pravne zadeve priporoča, da Evropski parlament ne bi smel zaščititi poslanske imunitete gospoda Tomczaka.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri.

21. Preglednost pri finančnih zadevah (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0010/2008) gospoda Pomésa Ruiza v imenu odbora za proračunski nadzor o preglednosti pri finančnih zadevah [2007/2141(INI)].

José Javier Pomés Ruiz, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, Evropski parlament je v zvezi z našimi sredstvi, sredstvi EU, vedno želel izvajati politiko preglednosti. Tako je bilo tudi v primeru, ko so se pojavile težave, ki jih je morda povzročilo slabo upravljanje in zaradi katerih je morala Komisija, ki ji je predsedoval gospod Santer, odstopiti.

Treba je povedati, da so se stvari od takrat precej izboljšale; ta parlament je začel izvajati politiko preglednosti in Komisija ga podpira. Posledično je Barrosova komisija za dosego tega cilja ustanovila podpredsedstvo, ki ga tukaj zastopa podpredsednik Siim Kallas, ki ga pozdravljam.

Evropski državljani morajo vedeti, kako se porabi majhna vsota denarja, ki jo plačajo EU, kaj počnemo s tem 1 %; nad sredstvi Skupnosti moramo imeti več nadzora prek preglednosti. Preglednost ni več le obvestilo v mestni hiši ali na gradbišču, ki je financirano z regionalnimi sredstvi ali iz Kohezijskega sklada; treba je iti dlje in imeti moramo možnost izvedeti, kam gre tista majhna vsota denarja, ki ga prek držav članic prispevajo evropski davkoplačevalci.

To je pobuda za preglednost, ki jo ta parlament v celoti podpira. To samoiniciativno poročilo, ki ga predlagamo, govori o dveh stvareh. Prvič, treba je narediti več. V besedilu govorimo o tem, da je treba preglednost pokazati z objavo črnih seznamov ter informacij o izbranih in izključenih ponudnikih, OLAF pa mora pripraviti kodeks, ki bo zagotovil domnevo nedolžnosti, kar se pogosto ni zgodilo. Z drugimi besedami, znotraj EU Evropski parlament že ima svoj etični kodeks. Mi nismo uradniki, smo politiki; naše dejavnosti morajo biti pregledne in to tudi so.

Zato sem v predlogu spremembe 2 k odstavku 22 zahteval, da se seznam, predlagan v pobudi za preglednost, odstrani ne samo zato, ker je Parlament že sprejel odločitve o naših finančnih interesih, misijah in potovanjih, ampak tudi zato, ker menimo, da morajo veljati pravila za celo Evropsko unijo. Ta parlament ima svoja pravila, vendar jih bo treba izboljšati in morda iti še dlje.

V drugem predlogu spremembe sem umaknil navedbo, da so poslanci Evropskega parlamenta javni uradniki; mi nismo javni uradniki, ampak smo politiki. Ta možnost zamenjave bi lahko povzročila težave v nekaterih nacionalnih zakonodajah.

S to zamisljijo glede večje preglednosti, ki jo podpiramo, želimo tudi opozoriti na dejstvo, da države članice sodelujejo pri upravljanju 80 % sredstev, zato jih ponovno pozivamo k predložitvi nacionalnih izjav o

zanesljivosti. To je nujno potrebno in pri tem vztrajamo. Pravimo, da mora pobuda, ki jo je predstavil komisar Kallas, vključevati izterjavo sredstev Skupnosti. Tega ni mogoče izključiti: kadar je naš denar napačno uporabljen, moramo vedeti, kje je, kako se ga bo izterjalo in kdaj se ga bo izterjalo.

Gospod komisar, glede preglednosti smo izvedli številne izboljšave, vendar se bo ta parlament trudil, da jih naredi še mnogo več.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, zelo sem zadovoljen, da lahko v imenu Komisije danes tukaj govorim o tem ključnem vprašanju preglednosti. Zahvaljujem se gospodu Pomésu Ruizu za to samoiniciativno poročilo in odboru za proračunski nadzor za njegov dragocen prispevek.

Poročilo obravnava pet glavnih vprašanj. Prvič, poročilo daje napotke v zvezi z objavo informacij o tistih, ki prek nepovratnih sredstev in javnih naročil prejemajo sredstva EU. Prizadevamo si za izvajanje določb iz spremenjene finančne uredbe o preglednosti. Ti določbe so bile vključene na podlagi prizadevanj Parlamenta in so začele veljati maja 2007.

V zvezi z neposrednim upravljanjem je Komisija vzpostavila spletno stran z enim portalom, ki omogoča dostop do vseh pomembnih strani različnih generalnih direktoriatov. Čeprav te strani še naprej posodabljam, je portal še vedno precej zapletena vstopna točka, ki povzroča zmedo. Službe Komisije si prizadevajo, da bi to izboljšale.

V zvezi z deljenim upravljanjem so cilji Komisije, da „se pred aprilom 2008 vzpostavijo skupni standardi za te nize informacij in se o tem dogovori z državami članicami“. Citiram iz osnutka poročila o razrešnici gospoda Jørgensena. Države članice bodo še naprej odgovorne za podatke. Komisija prevzema odgovornost za standarde, ki se uporabljajo, in preverjanje, ali države članice spoštujejo pogoje iz finančne uredbe.

Drugo vprašanje v poročilu gospoda Pomésa Ruiza se nanaša na izterjatve. Januarja 2007 sem v odboru za proračunski nadzor jasno povedal, da Komisija do zdaj Parlamentu ni mogla pokazati celovite slike vseh naših prizadevanj v zvezi z izterjatvami. Podal sem oceno izterjatev v letu 2006 in razglasil izboljšave naših sistemov, zato da bo letos računovodski sistem ABAC vključeval podrobnejše in popolnejše podatke o izterjatvah. Z Evropskim računskim sodiščem razpravljamo o metodologiji, ki bi to omogočala.

Brez zanesljivega prispevka držav članic bi bile informacije o izterjatvah nepopolne. Na področju kmetijstva je stanje spodbujajoče. Jutri bo Komisija sprejela akcijski načrt za krepitev naše nadzorne vloge glede strukturnih skladov, ki bo med drugim obravnaval tudi to vprašanje.

Tretje vprašanje v tem poročilu je povezano z izjavo o finančnih interesih in zlasti z rezultati neodvisne primerjalne študije, ki se je začela izvajati julija 2006 v okviru pobude za preglednost v Evropi in je bila objavljena leta 2007.

Študija je ugotovila, da je večina evropskih institucij urejena strožje kot institucije na nacionalni ravni. Med institucijami EU imata Komisija in Evropska investicijska banka najbolj izčrpna etična pravila.

Čeprav je študija ugotovila, da ima Komisija sorazmerno dobro razvit sistem za opozarjanje na navzkrižje interesov, predlaga, da se premisli o razširitvi mandata ad hoc etičnega odbora, da bo imel pomembnejšo svetovalno vlogo. Pozivam vas, da preučite študijo in sprejmete sklepe, ki se vam zdijo pomembni za Evropski parlament.

Četrto vprašanje, ki ga je obravnaval gospod Pomés Ruiz, zadeva sestavo strokovnih skupin, ki svetujejo Komisiji. Zahvaljujem se gospodu Pomésu Ruizu, da je priznal pomembnost dela, opravljenega do zdaj. Preučili bomo vaša priporočila v zvezi z nadaljnjimi izboljšavami.

Peto in zadnje pomembno vprašanje zadeva upravljanje znotraj institucij. V petek, 15. februarja 2008, se je iztekel rok, da države članice pošljejo „letne povzetke“. Danes smo od 12. ure prejeli 22 odgovorov držav članic. Ocenjujemo skladnost teh poročil z obveznostmi iz finančne uredbe in takoj, ko bomo o tem imeli jasno sliko, tudi glede kakovosti teh poročil, vam bomo poročali.

Na koncu lahko povem, da preglednost jemljemo zelo resno in da pobuda za preglednost v Evropi izpolnjuje pričakovanja glede mnogih vprašanj iz tega poročila.

(Ploskanje.)

Ingeborg Gräßle, v imenu skupine PPE-DE. – *(DE)* Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, pobuda za preglednost je verjetno največji uspeh, ki ga je dosegla Barossova komisija.

Gospod komisar, hvaležen sem vam za vaše besede in ker želite, da se uskladi objava informacij o upravičenih subvencij. To je bila glavna tema lanske razprave med Parlamentom in Komisijo. Kot veste, sta vas ta parlament in skupina PPE-DE vedno podpirala pri vprašanju preglednosti, ker želimo vedeti, ali dosegamo svoje politične cilje prek upravičencev subvencij, z drugimi besedami, prejemnikov sredstev. Gre za doseganje naših političnih ciljev in nič drugega, zato moramo vedeti več, kot vemo zdaj.

Gospod komisar, pripravljate nova etična pravila. Verjamemo, da institucije potrebujejo ta pravila in da tudi komisarji potrebujejo nov kodeks ravnanja. Da bi se izognili nesporazumom, vas kljub temu opozarjam, da določitev pravil za Parlament ni naloga Komisije. Določitev naših pravil je naša naloga. Mi nismo javni uradniki, kot so to člani drugih institucij EU, čeprav lahko nejasna raba izrazja ustvari tak vtis.

Pripravili smo predlog spremembe k odstavku 22 in lepo bi vas prosil za podporo. Seznan bi radi zamenjali s sklicevanjem na obstoječa pravila. Vsi seznanji so dobri, vendar želimo odprto obliko besedila, ki nam bo omogočala, da se odločimo, ali hočemo toliko, več ali manj meril.

Nismo zadovoljni z zapletenim vprašanjem izterjave neupravičeno izplačanih sredstev, kar je tudi del poročila. Gospod komisar, mislim, da bo to letos eno naših glavnih vprašanj in glavna sporna točka med Parlamentom in Komisijo. To področje vsekakor ni pregledno. Pozivam vas k intenzivnemu reševanju tega problema. Izterjatve se ne morejo še naprej izvajati naključno kot v preteklosti.

Pozdravljamo akcijski načrt za strukturne sklade tega tedna, vendar je pri tem treba zagotoviti verodostojnost, tako v zvezi s Parlamentom kot z razrešnico Komisije.

Naš poročevalec Javier Pomés Ruiz je pripravil dobro in zanimivo poročilo in prepričan sem, da bomo s tem poročilom kot mnenjem Parlamenta Komisiji pomagali doseči dodatni napredek.

Dan Jørgensen, v imenu skupine PSE. – (DA) Gospod predsednik, javna razprava v Evropi je nedvomno močno osredotočena na dejstvo, da je demokracija v EU ogrožena in da je za to kriva tudi nezadostna preglednost. Zlasti je lahko za to kriva premajhna preglednost uporabe sredstev, s katerimi upravlja EU, to so sredstva, ki jih EU plačuje posameznim državam za dobre in prizadevne projekte; to je problem. Na srečo se ta problem zdaj rešuje. Na srečo je ta problem Komisija že zdavnaj prepoznala in si dejansko prizadeva za njegovo reševanje, za kar si zasluži pohvalo. Gospod Kallas, vi si osebno zaslužite pohvalo za vaš izreden prispevek v zvezi s tem. Seveda je treba nekatere zadeve še obravnavati. Zato je gospod Pomés Ruiz izdelal poročilo. Podpiram to poročilo, ki poudarja številna vprašanja, ki so deležna kritike in jih je seveda treba rešiti. Jasno je, da morajo biti dostopni podatki primerljivi, vendar je to manj pomembna zadeva, ker smo zdaj sprejeli ključno odločitev, da mora biti zagotovljena preglednost.

Druga pomembna odločitev, za katero si Komisija zasluži pohvalo, je odločitev o vzpostavitvi večje preglednosti v povezavi s „strokovnimi skupinami“. Enostavno ni sprejemljivo, da so v „demokraciji“ sistem v službi ljudje, katerih imena niso znana. Obstaja več vrst demokratičnih argumentov, zakaj tako ni mogoče delovati, seveda pa je to nesprejemljivo tudi s finančnega vidika. Gospod komisar, predstavljam si, da bi lahko potrdili izjavo, ki ste jo podali na nedavno zaključeni obravnavi v odboru za proračunski nadzor v zvezi z razrešnico. V tej izjavi ste nam zagotovili, da se to vsekakor nanaša tudi na skupine, ki spadajo v postopek komitologije. Seveda obstaja veliko različnih vrst strokovnih skupin. Nekatere od najpomembnejših skupin so pravzaprav tiste, ki spadajo v postopek komitologije. Poleg tega ste to večkrat potrdili v odboru za proračunski nadzor. Gospod komisar, prosim vas, da tega ne ponavljate tukaj, pred celotno skupščino.

Janusz Wojciechowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, v imenu Skupine združenje za Evropo narodov se zahvaljujem gospodu Pomésu Ruizu za zelo dobro poročilo, ki ga v celoti podpiram. Preglednost mora biti temeljno načelo delovanja Evropske unije. Na začetku bi rad povedal, da sta po mojem mnenju koristna zlasti dela poročila, ki govorita o boljših informacijah o upravičenih sredstev EU in preglednejših informacijah na spletnih straneh Komisije. To so pomembna vprašanja. Rad bi tudi omenil, da so tisti deli poročila, ki poudarjajo pomembnost razkrivanja in zagotavljanja informacij o finančnih interesih javnih uradnikov v institucijah EU, prav tako pomembni.

Državljeni Evropske unije morajo vedeti, da tisti, ki upravljajo s sredstvi Unije in ki nadzirajo njihovo dodelitev, ravna nepristransko in ne z namenom nadaljnega uresničevanja svojih zasebnih interesov. Mislim, da je bila taka obširna obravnava tega vprašanja v poročilu pravilna in primerna.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, gospod komisar, ta razprava je pravzaprav ogrevanje za postopek razrešnice, ki trenutno poteka v odboru za proračunski nadzor, ter izredno obravnavo,

ki jo bomo imeli naslednji teden s komisarjem Špidlo in komisarko Hübnerjevo. Ključna tema te razprave je odstavek 41 poročila gospoda Pomésa Ruiza, v katerem je Komisija pozvana, naj podpre izdajo nacionalnih izjav o zanesljivosti. Gospod komisar, če obljubite, da boste to podprli, potem postopek razrešnice ne bo boj med Parlamentom in Komisijo, ampak bo šlo za skupen boj: Komisija in Parlament proti državam članicam. To je najboljša strategija, tudi za notranjo kohezijo Komisije. Preglednost resnično zagotavlja verodostojnost in odgovornost; s tem se vsi strinjajo. Eden od vidikov tega je objava informacij o končnih prejemnikih sredstev EU.

V skladu s finančno uredbo je zagotavljanje informacij o tem obvezno, te informacije pa morajo biti dostopne, zanesljive in primerne za nadaljnje raziskave. Z vsem spoštovanjem, gospod komisar, vaša spletna stran to poskuša, vendar bo potrebnega še veliko dela. V okviru nekaterih zasebnih pobud se to resnično počne bolje.

To poročilo gospoda Pomésa Ruiza tudi zelo jasno določa, kaj je treba izboljšati: predstavitev, vsebino in organizacijo informacij. Odbor za proračunski nadzor zahteva, da se to dokonča pred letom 2009. Rad bi predložil predlog spremembe, da se rok določi eno leto prej. Če nam to uspe, bosta lahko leta 2009 nova Komisija in nov Parlament začela s čisto preteklostjo. Kolege poslance prosim, da podprejo ta predlog spremembe.

Gospod komisar, za vas imam še eno vprašanje: kakšno je stanje v zvezi z vašo obveznostjo iz odstavka 34, da bodo od leta 2008 objavljena imena vseh članov uradnih in neuradnih skupin? Podpiram tudi vprašanje gospoda Dana Jørgensena o tej temi.

Gospod predsednik, tudi za vas imam vprašanje: kdaj se bo sekretariat Parlamenta odločil za popolno preglednost in objavil imena vseh članov prostovoljnega pokojninskega sklada Parlamenta? Navsezadnje so tudi ti ljudje prejemniki znatnih evropskih sredstev. Prosim vas, da to sporočilo posredujete sekretariatu.

Predsednik. – Kar zadeva vprašanje gospoda Staesa, se je o tem seveda razpravljalo v predsedstvu in rešitev se bo poiskala.

Esko Seppänen, v imenu skupine GUE/NGL. – (FI) Gospod predsednik, gospod komisar, poročilo gospoda Pomésa Ruiza je izčrpno. Težavna področja so dobro opredeljena, treba je samo še sprejeti potrebne ukrepe. V zvezi s tem bi rad podpredsedniku Komisije gospodu Kallasu povedal, da so bile v času njegovega mandata izvedene pomembne izboljšave v glavnem v zvezi z odprtostjo in preglednostjo Unije ter da je bil na tem področju izjemno dejaven. O tem pričajo številne nove baze podatkov v internetu, težava, ki jo omenja tudi poročilo, pa je v tem, da so postopki za iskanje še vedno nezadovoljivi, kar je treba popraviti. Zato je treba standardizirati gradivo na iskalnikih. Z drugimi besedami, če ni ustreznega postopka za iskanje, obstaja nevarnost, da bo pridobljenih veliko informacij in da bo zaradi te količine kakovost slabša.

Treba je obravnavati vprašanje „črnega seznama“ dokazanih goljufivih dejanj. Naša skupina ta seznam načeloma odobrava in ga podpira, vendar moramo zagotoviti zlasti zaščito podatkov posameznikov in preprečiti, da bi bil kdo brez utemeljenega razloga ali zaradi napačnih postopkov uvrščen na črni seznam.

Tudi svetovalni odbor o merilih v javnem življenju je postavil vprašanje. Jasno je, da je za poslance Evropskega parlamenta, ki jih neposredno izvolijo državljani, dobro imeti postopek, ki je drugačen od tistega za državne uradnike, kot je tukaj dejala že gospa Grässle. Vendar mora biti tudi postopek za izvoljene poslance vsaj enako strog, saj ni razloga, da bi bile etične zahteve za poslance Evropskega parlamenta milejše. V mnogih državah so podatki o denarju, s katerim se financira volitev poslancev, javno znani in morda bi lahko tudi Parlament ukrepal v tej smeri, tako da se nacionalne izjave o financiranju volitev, reklamnih kampanjah kandidatov in njihovem financiranju vključijo v baze podatkov, da bodo to pregledno tudi na ravni Evropske unije.

Na koncu bi rad povedal, da politične stranke in ustanove na evropski ravni ne morejo biti oproščene splošne obveznosti, da navedejo interese in vire financiranja.

(Ploskanje.)

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospod predsednik, redko se zgodi, da se pozitivno odzovem na poročila, ki jih tukaj obravnavamo. Vendar je to izjema.

Poročevalec je v poročilu zagovarjal večjo preglednost in to zelo podpiram. Vendar Parlament opozarjam, da bo naloga pregleda zahtevala nadčloveške napore, dokler imamo stvari, kot so kmetijska politika in strukturni skladi. Prisiljeni smo v nenehno uvajanje novih pravil in več spremljanja, na koncu pa imamo nerazumno veliko birokracije.

Kot vsi vemo, je rešitev v tem, da bogatejše države v EU dajo denar revnejšim državam, brez da bi se podrobno razpravljalo o tem, za kaj bo ta denar uporabljen. Glavni del procesa pregleda bo izginil, kar mora biti dolgoročni cilj. Ne smemo biti prisiljeni k štetju krav in polj v prahi ter podobnemu. Osredotočiti se moramo na bistvo EU – notranji trg.

Esther De Lange (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila poročevalcu za odlično poročilo in omenila nekaj stvari, preden pozovem Svet in Komisijo.

Prvič, objaviti moramo prejemnike finančne podpore Evropske unije. To zadeva zlasti kmetijski sektor. Te informacije moramo obravnavati previdno in pošteno. Ne smemo dovoliti, da nekatere države delujejo v skladu z zahtevami glede razkritja, nekatere pa ne. Na spletni strani Komisije so objavljene povezave do spletnih strani 14 držav članic, kjer so informacije o prejemnikih kmetijske pomoči, kar pomeni, da jih manjka še 13. Morda bi lahko Komisija pojasnila, zakaj je tako. Ali te informacij niso na voljo v elektronski obliki ali države članice še vedno niso posredovale podatkov?

Poleg tega bi morala Komisija razmisliti o zaščiti tistih prejemnikov, katerih podatki bodo objavljeni: na primer o zaščiti pred radikalnimi zagovorniki pravic živali, ki je problem, s katerim se ta trenutek srečuje več držav članic, vključno z Nizozemsko.

Dejstvo je tudi, da je podatke težko primerjati, zato mora Komisija dati več smernic. Kot razumem, bo komisar pobudo o tem obravnaval jutri v povezavi s strukturnimi skladi, kar me veseli.

Druga točka zadeva letna poročila o dejavnostih institucij, kjer je prišlo do nekaterih izboljšav, vendar je to občutljiva tema.

Moj poziv zadeva dejstvo, da se z 80 % sredstev v Evropi ne upravlja na centralni ravni, temveč prek držav članic ali z njihovim sodelovanjem. Lahko bi izboljšali in okrepili preglednost ter nadzor na evropski ravni za vse večne čase, vendar bo zagotavljanje uravnoteženega nadzora težko, dokler države članice ne bodo prevzele odgovornosti z nacionalnimi izjavami o zanesljivosti. Za ples sta potrebna dva.

Na področju proračunskega nadzora na evropski ravni lahko plešemo še tako dober ples, vendar ta ne bo vreden nagrade, dokler z nami ne bodo zaplesale še države članice. Zato države članice pozivam, da sprejmejo odgovornost, in Komisijo pozivam, da jih kot dober dirigent ali dober plesni učitelj vodi skozi ta proces, povezan z nacionalnimi izjavami: gospod komisar, to bi vi morali vedeti. Mi na tej strani računamo na vašo podporo.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Gospod predsednik, čestitam našemu poročevalcu in gospodu Kallasu za to pobudo. Vendar moram gospodu Kallasu hkrati povedati, da bi bil bolj vesel, če bi sprejel ukrepe, potrebne za zagotovitev delovanja Evropske komisije v skladu s pravili iz finančne uredbe, ki je začela veljati 1. januarja 2007, zlasti glede imen končnih prejemnikov različnih sredstev Skupnosti.

Res je zaskrbljujoče, da je odgovor Evropske komisije na vprašanje, ali je bila organizacija IMG zakonito in ustrezno določena za mednarodno organizacijo, popolnoma neustrezen. Gospod komisar, rad bi vedel, ali se je Komisija poleg te nove mednarodne organizacije odločila tudi za srečanja z drugimi, da lahko ugotovimo, kdo ima dostop do sredstev Skupnosti, brez da bi za to moral uporabiti razpisni postopek.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Gospod predsednik, dodelitev sredstev iz različnih proračunskih vrstic vedno sproži najmočnejša čustva in razpravo. Popolnoma razumljivo je, da se tisti, ki so jim sredstva dodeljena, veselijo in da tisti, ki jim sredstva kljub pozitivnim argumentom niso dodeljena, izrazijo svoje kritike. Vendar se, če ena vlada organizaciji dodeli sredstva, ki ji jih nato vzame druga, kot v nedavnem splošno znanem poljskem primeru, pojavijo številne skrbi.

Po katerih načelih se določa dodelitev sredstev in kateri postopki se uporabljajo? Ali se odločitve sprejemajo na podlagi dejstev ali temeljne politike? Zato je treba na podlagi poročila gospoda Pomésa Ruiza ne samo nameniti pozornost jasnosti in preglednosti postopkov, ampak tudi družbi omogočiti oceno dejanj, povezanih z dodelitvijo sredstev. Objava informacij o prejemnikih sredstev Unije je temeljni pogoj za preglednost namenov Evropske komisije in vlade. Zakaj torej nekatere države tako nasprotujejo objavi? Ali kaj skrivajo? To vključuje tudi informacije o javnih uradnikih in strokovnjakih pri evropskih institucijah. Naša Unija bi z vzpostavitvijo „skupnega etičnega prostora“ veliko pridobila.

Alexander Stubb (PPE-DE). – Gospod predsednik, naj najprej čestitam poročevalcu gospodu Pomésu Ruizu. Ne čestitam mu samo zato, ker stoji poleg mene in me brca pod mizo, ampak zato, ker mislim, da je njegovo poročilo zares zelo dobro.

Če mi dovolite, bi rad poudaril tri točke. Prvič, mislim, da je cilj tega poročila zlasti izboljšati preglednost in nadzor. To se običajno stori na tri načine. Eden od načinov je preglednost v zvezi z dokumentacijo: to je dobro opredeljeno v členu 255 Pogodbe ES; drugi način je preglednost financ, kar obravnavamo v tem poročilu; tretji pa seveda preglednost zasedanj.

Kar se mi zdi žalostno v tej razpravi – ne toliko v tej dvorani, ampak zunaj nje – je, da veliko evroskeptikov preglednost uporablja na zelo populističen način, tako da najprej pozivajo k preglednosti, ko je preglednost vzpostavljena, pa ljudi zaradi nje napadajo. V tem smislu se mi ta razprava zdi nekoliko žalostna in menim, da moramo biti pri vzpostavljanju preglednosti pošteni in odkriti.

Druga točka je povezana z nacionalnimi izjavami. Rad bi podprl to, kar je o njih povedala gospa De Lange. To je treba nenehno poudarjati. Mislim, da gospod Kallas zelo dobro opravlja svoje delo. Komisija dobro opravlja svoje delo. Vendar 80 % vseh sredstev praznopravn porabijo države članice. V zvezi s tem potrebujemo obsežnejše finančne izjave. Prepričan sem, da bi se gospod Mulder strinjal z mano, če bi bil tukaj.

Zadnja točka pa je povezana z znamenitim ali morda zloglasnim odstavkom 22 tega poročila. Razumem razloge za to, vendar menim, da bi morali zavrniti le slabe strani, dobre pa ohraniti. Zato priporočam odpravo odstavka 22, da bomo lahko vsi brez težav glasovali za to poročilo, saj je nasprotovanje preglednosti podobno kot nasprotovanje miru in osnovnim dobrinam.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospod predsednik, tudi jaz čestitam poročevalcu, ki je izdelal izredno zanimivo poročilo, ter se zahvaljujem Komisiji, ki jo zastopa njen podpredsednik Kallas, za vso njeno delo, pozitiven dialog in sodelovanje s Parlamentom.

Rada bi le nekoliko razvila komentarje, ki so že bili izraženi in s katerimi se v glavnem strinjam, in povedala, da ne gre le za dejansko potrebo po informacijah in preglednosti, ampak tudi za to, da morajo biti te informacije lahko dostopne, zanesljive in primerne za primerjavo; informacije morajo biti organizirane, razvrščene in uporabne v praksi ne samo za največje strokovnjake, ampak tudi za širšo javnost.

Kar zadeva sredstva deljenega upravljanja, moramo poleg že povedanega v zvezi s tem izvajati pritisk na države članice in zlasti poskušati najti instrumente za izboljšanje razmer, povezanih z mednarodnimi organizacijami, ki se pogosto zdijo nepregledne.

Vsekakor pozdravljam zamisel o vzpostavitvi skupnega etičnega prostora. To je razkošje, ki si ga Komisija lahko privošči, in ta zamisel bi se lahko kot primer dobre prakse uvedla ali predlagala v okviru določenih svetovnih pogajanj. Zato pozdravljam zlasti študijo, ki jo je izvedla Komisija, o etičnih kodeksih in standardih, ki bi se lahko pozneje uporabljali v vseh institucijah.

Na koncu čestitam poročevalcu in se mu zahvaljujem, da je podprl mojo zahtevo o etičnem kodeksu za OLAF, ki je nujen: na eni strani imamo tiste, ki so odgovorni in krivi, na drugi pa tiste, ki so nedolžni in jih je treba na vsak način zaščititi.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Gospod predsednik, najprej se pridružujem tistim, ki so čestitali in se zahvalili poročevalcu gospodu Pomésu Ruizu za odlično poročilo. Hkrati bi rad izkoristil to priložnost in se zahvalil komisarju Kallasu, ki si še več let močno prizadeva za spodbujanje teh vprašanj.

Namen tega poročila je takšen, da kdor koli tukaj težko nasprotuje njegovim ciljem. Vsaka oblika odprtosti in preglednosti v zvezi z napačno uporabo sredstev EU je lahko samo dobra. Na splošno mora biti uporaba odobrenih proračunskih sredstev iz davčnih prihodkov pregledna. Davkoplačevalci morajo vedno imeti natančne in ustrezne podatke o tem, kako se porabi njihov denar. Javnost mora vedno vedeti, kdo rabi denar, za kaj ga rabi in koliko ga porabi.

Zlasti moramo biti zavezani načelu pravice do dostopa in preglednosti, kadar se ta sredstva uporabljajo na napačen način. Menim, da bi objava „črnega seznama“ primerov goljufive uporabe sredstev EU tudi preprečila morebitne zlorabe ter spodbudila odprtost in preglednost uporabe sredstev EU. Takšen način spremljanja je zapleten, ker ga otežuje dejstvo, da se sistemi v različnih državah močno razlikujejo.

Verjamem, da je to poročilo pomemben korak naprej in da moramo doseči kompromis, da se lahko poročilo tukaj sprejme in da ni zavrženo zaradi nekaj malenkosti.

Paul Rübig (PPE-DE). – Gospod predsednik, po mojem mnenju je to zelo dobra razprava. Vendar bi rad opozoril na zlorabo preglednosti. Nekateri populistični – čeprav jih danes ni v tej sejni dvorani – zlorabljajo to

razpravo v javnosti, vendar pri tem ne razlikujejo med zasebno sfero in tem, kaj je ustrezno glede na javni interes.

Ne smemo pozabiti na to razpravo o zasebnosti. Zavedamo se, da obstajajo tudi argumenti za zaščito podatkov. Pravi odziv Evropskega parlamenta za prihodnost je iskanje ravnovesja.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – (DA) Gospod predsednik, danes z veseljem sodelujem v razpravi. Spominjam se, da je pred nekaj leti nekaj tepcev zahtevalo preglednost, zdaj pa Parlament sestavljajo sami tepci, ki vztrajajo pri preglednosti v zvezi s predstavitvijo računovodskih izkazov. Poleg tega imamo komisarja, ki ga ne moremo kritizirati, in ga moramo namesto tega hvaliti zaradi njegovega osebnega prispevka k vključitvi nedejavnih delov Komisije v reforme na področju preglednosti.

Vendar nisem bil izvoljen, da bi hvalil; izvoljen sem bil, da opozorim na spornejše vidike razprave. Zato gospoda Kallasa sprašujem, ali bo naslednje leto na področju kmetijstva kaj izjem, za katere v internetu ne bodo na voljo vsi računovodski izkazi in za katere ne bomo mogli videti, kdo kaj prejema in kakšni so ustrezni zneski na drugih področjih. Ali bodo obstajale izjeme ali bodo v internetu informacije o vseh odhodkih? Kaj pa delovne skupine: ali bodo objavljena imena vseh strokovnjakov?

Kaj ne bi bilo zdaj, ko smo tako napredovali na področju preglednosti, dobro poslati opravičila junakom Dorte Schmidt-Brown, Hans-Martinu Tillacku, Marti Andreassen ter ostalim, ki so jih leta obrekovali in ki so bili razlog, da ste vi gospod Kallas s svojimi reformami uspeli doseči tak uspeh?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, jasnost in preglednost sta glavni načeli življenja v družbi. Poslanci imamo posebno odgovornost za izzive, ki so s tem povezani. Mi se srečujemo z volivci in mi jim moramo pojasnjevati trenutno stanje v Uniji in njeni upravi. Ne moremo reči: „Za to nismo odgovorni mi, ampak Komisija“. Evropski državljani odgovore iščejo pri poslancih. Preveč pogosto pod pretvezo, da vzpostavljamo preglednost, zapletamo postopke in postavljamo preveč zahtev glede upravičencev. Vztrajamo na primer pri dokumentih, ki so pogosto nepotrebni. Ko vzpostavljamo preglednost, moramo jasno opredeliti vloge in jih razdeliti. Ponavljam, vloge in naloge je treba razdeliti med države članice in Evropsko unijo.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Gospod predsednik, rad bi izpostavil dve stvari. Prvič, če želimo delovati v skladu z libonsko strategijo, moramo vedeti, kdo na področju znanosti prejema denar in zakaj ga prejema. So to res najboljši ali se razlikuje med privilegiranimi zahodnimi državami in drugimi, novimi državami članicami? Kot akademik menim, da mora biti več pravičnosti in enakosti.

Drugič, ko precej radodarno dajemo sredstva tretjim državam, ki so nerazvite in manj privilegirane, bi želel dobiti povratne informacije o tem, kako so sredstva porabljena, zlasti v okviru neotipljivih načrtov, kot je na primer demokratizacija, ki ne ustvarja otipljivih rezultatov, ampak spreminja mišljenje, ali podjetništvo. Malo podatkov imamo o tem, kako so ta sredstva porabljena v Afriki in vseh državah AKP. Resnično menim, da moramo imeti več podatkov o tem.

Alexander Stubb (PPE-DE). – Gospod predsednik, s tremi govorniki se ne strinjam. Najprej čestitam gospodu Seppänenu, ki je imel izredno prizanesljiv govor in ki se počasi približuje proevropskemu taboru.

Drugič, gospod Bonde: zaradi načina, na katerega govori o preglednosti, menim, da je federalist. Mislim torej, da se v tem smislu prav tako premika v pravo smer, čeprav je morda zahteva po objavi imen vseh članov komitoloških odborov morda pretirana.

Moja zadnja pripomba pa zadeva gospoda Rübiga. Popolnoma se strinjam z njim: vrsta populizma, ki ga srečujemo v avstrijskih medijih in ga ustvarja protievropska stran, je naravnost ostudna in je resnično ne želim več izkusiti.

Imam še eno vprašanje za poročevalca gospoda Pomésa Ruiza: če bi iz poročila želel umakniti eno stvar, kaj bi to bilo?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, poslancem se lepo zahvaljujem za njihovo podporo pri teh ukrepih v zvezi s preglednostjo, ki so skupni: Komisija je čutila, da ima pri vseh vprašanih močno podporo Parlamenta.

Rad bi povedal dve stvari. Prva zadeva informacije, ki so na voljo o končnih prejemnikih. Menim, da je to izjemna sprememba. Ko smo skupaj z nekaterimi poslanci na začetku leta 2004 to začeli, ni bilo veliko

upanja, da bo prišlo do izvajanja. Vendar je bila zdaj sprejeta politična odločitev in do leta 2009 bodo in morajo biti objavljene informacije o končnih prejemnikih za leto 2008.

V političnem smislu je bila torej odločitev sprejeta. To je pomemben korak naprej. Zdaj je treba rešiti še tehnične podrobnosti. To sploh ni enostavno, ker so bile zdaj izdane smernice o tem, kakšne morajo biti te informacije o končnih prejemnikih. Seveda pa vas je mnogo izpostavilo vprašanje o uporabnih iskalnikih, kar resnično ni enostavna naloga. Seveda bomo imeli portal, prek katerega bo mogoče dostopati do informacij v državah članicah in prek katerega bo mogoče dostopati do informacij o končnih prejemnikih.

Predvidevam mnogo tehničnih težav, vendar te ne smejo zmanjšati pomena te velike spremembe, saj nič ni popolno in za vse je potrebno nekaj časa.

V zvezi z znamenitimi nacionalnimi izjavami moram ponovno povedati, da so se razmere v teh treh letih popolnoma spremenile. Ko sem prvič prišel v Svet, da bi razpravljali o teh vprašanjih, so bila ta popolnoma nesprejemljiva. Zdaj imamo letne povzetke, ki smo jih prejeli že 22, morda zdaj celo več. Skupaj bomo ocenili kakovost in gotovo bo prišlo do izboljšave.

Splošno prepričanje je, da imamo težave z deljenim upravljanjem in da moramo posredovati informacije o delu – kako upravljamo strukturne sklade. To se je zelo razširilo tudi v državah članicah. Poskusili bomo tudi razširiti zamisel o podrobnejših nacionalnih izjavah s specifično vsebino. Tudi vi veste, da nekatere države članice še vedno niso naklonjene večjemu sodelovanju, vendar določeno stopnjo vključenosti že imamo.

Mednarodna sredstva so drugačno vprašanje. Verjetno se bo v okviru odbora COCOBU obravnavalo tudi vprašanje, kako morajo biti te informacije na voljo. Kljub temu smo partnerji v mednarodnih sporazumih in jih ne upravljamo neposredno. Informacije o tem, kaj upravljamo neposredno, morajo biti na voljo, vendar smo partnerji v velikih mednarodnih združenjih. To je nekoliko drugače.

V zvezi s strokovnimi skupinami lahko ponovim, kar sem povedal v odboru COCOBU, in sicer da smo se zavezali k objavi seznama stalnih strokovnjakov. To je dejansko vprašanje opredelitve: kakšne strokovnjake je treba vključiti v ta seznam. O tem razpravljamo in pri nekaterih strokovnjakih, ki opravljajo zaupne naloge ocenjevanja projektov in ljudi, verjetno ne bi smelo biti toliko preglednosti. Obstaja nekaj majhnih razlik. Vendar smo se zavezali in obvestili so me, da smo pripravljeni na objavo obsežnega seznama stalnih strokovnjakov. Tu je še vprašanje vseh tistih nacionalnih strokovnjakov iz držav članic, ki sodelujejo v nekaterih organih in katerih imena bodo poslana kasneje, vendar obstaja vsaj zaveza, da ne sme biti nobenih velikih skrivnosti o tem, kdo nam svetuje.

Na koncu bi se odzval na vprašanje, ki je bilo postavljeno, in povedal, da Komisija nima namena predlagati, kako naj Parlament obravnava svoja pravila in kaj naj zajemajo izjave o finančnih interesih. Povem lahko le dve stvari: ta etični prostor je skupen prostor – če se nekaj zgodi v eno institucijo, ima gotovo takojšnji vpliv na druge institucije. Seveda moramo pri reševanju vseh teh vprašanj temeljiti na zdravem razumu, moramo se izogibati nesmiselnemu trajanju in nepotrebnim podrobnostim ter se posvetiti le pomembnim vprašanjem, da se izognemo pravemu navzkrižju interesov.

José Javier Pomés Ruíz, *poročevalec*. – (ES) Gospod predsednik, gospod Kallas je lahko ponosen nase, ker se zaveda, da je pobuda za preglednost zelo cenjena in pri srcu celotnemu Parlamentu, ter ker ima zdaj tukaj podporo.

Gospod Kallas, kar zadeva preglednost, želimo iti še dlje in v poročilu smo izpostavili nekaj področij, na katerih je potreben napredek: izterjatve, strokovne skupine ali domneva nedolžnosti. Kljub temu vas pozivam: to mora ostati v mejah zdravega razuma brez upoštevanja populizma nekaterih elementov rumenega tiska, za katerega se zdi, da služi s populističnim napihovanjem resnih tem iz Evropske unije. Zahvaljujem se Inés Ayala za predlog, da se mora tudi OLAF ukvarjati s temi zadevami, ter gospodu Jørgensenu, Paulu Casaci, gospodu Böschu, ki je prisoten, in mojim kolegom Ingeborg Grässle, Alexu Stubbu itd.

Alex Stubb me je tudi vprašal, kaj bi umaknil iz poročila, in moram reči, da bi bila to na primer navedba dejavnosti zakoncev. Spomnim se, da največjega problema v Evropski uniji ni povzročil zakonec, ampak znanec: govorim o zadevi Edith Cresson. S tem želim povedati, da si ne smemo nalagati takih omejitev ter da moramo storiti tisto, kar je logično, in ne tisto, kar je nelogično. Tudi poslanci tega parlamenta imajo pravico do družinskega in zasebnega življenja.

Rad bi tudi povedal, da bomo mnogim državam članicam še naprej dajali zgled z boljšo in učinkovitejšo uporabo sredstev EU ter nižjimi upravnimi stroški, pri čemer smo uspešnejši od nekaterih držav članic. V

tej predhodni nalogi, glede katere se vsi strinjamo, mnoge države članice – ki nočejo pojasniti, kako porabijo 80 % sredstev Skupnosti, nato pa se kar topijo od prijaznosti, ko nočemo odobriti zaključnega računa EU – to uporabljajo kot pojasnilo, zakaj namenjajo manj denarja za skupna sredstva, omejujejo dejavnosti EU, zlorabljuje naše obtožbe, da države članice sredstev ne uporabljajo pravilno, ter ta argument uporabljajo kot razlog, zakaj Parlamentu nočejo dati več kot 1 %.

Hvala, gospod predsednik, gospodu Kallasu pa želim vse dobro pri doseganju cilja, ki ga Parlament tako zelo podpira.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Poročilo gospoda Pomésa Ruiza po drugi strani povsem upravičeno zavzema stališče, da je treba še veliko storiti, preden bomo dosegli preglednost pri finančnih zadevah. Analiza letnega poročila o dejavnostih GD za proračun za leto 2006 je dejansko opredelila, kaj bo še treba storiti, preden se doseže preglednost računovodskih izkazov EU. Pregled sredstev, dodeljenih skupni kmetijski politiki, je na primer pokazal, da Komisija z instrumenti, ki so ji na voljo, ne more vedno zagotoviti točnosti podatkov, ki jih posredujejo države članice.

Če hočemo preprečiti proračunske napake iz preteklosti, mora Komisija izboljšati kakovost informacij o prejemnikih sredstev Skupnosti, ki so posredovane javnosti, in to mora storiti nemudoma, tako da sprejme število konkretnih ukrepov: racionalizacijo objavljenih informacij o tistih, ki prejemajo sredstva Skupnosti, vzpostavitev splošnega iskalnika, objavo „črnega seznama“ goljufov itd. Da se zagotovi strog, učinkovit in pregleden nadzor nad sredstvi Skupnosti, dodeljenimi državam članicam, mora Komisija v prihodnosti prevzeti politično odgovornost za informacije, ki jih objavlja.

22. Zaščita finančnih interesov Skupnosti – Boj proti goljufigam – Letni poročili 2005 in 2006 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0009/2008) gospoda Musottoja v imenu odbora za proračunski nadzor o zaščiti finančnih interesov Skupnosti – Boj proti goljufigam – Letni poročili 2005 in 2006 [2006/2268(INI)].

Francesco Musotto, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, na začetku se zahvaljujem gospodu Kallasu za njegovo dragoceno sodelovanje s Parlamentom pri njegovem delu. Prav tako sem hvaležen uradu OLAF, ki ga zastopa direktor Franz-Hermann Brüner, za njegovo veliko podporo in pomembno delo, ki ga opravlja in ki ni lahko. Zahvaljujem se tudi vsem mojim kolegom za njihove koristne prispevke ter nacionalnim organom in institucijam, ki so sodelovali z nami pri tej težavni nalogi, zlasti italijanski Finančni policiji (*Guardia di finanza*), katere pristop na tem področju je bil resnično strokoven.

Zaščita finančnih interesov Skupnosti je izjemno pomembna ter na države in državljane neposredno vpliva, zato jo je treba obravnavati s primerno natančnostjo in odločnostjo.

Namen današnje resolucije je praktičen odziv na zaskrbljujoč pojav goljufig v Skupnosti. Zbrani podatki...

(Predsednik je prekinil govornika in opozoril nekaj poslancev, ki so motili razpravo.)

Hvala, gospod predsednik. Govorimo o preglednosti, obstaja pa tudi potreba po splošni vljudnosti.

Namen današnje resolucije je praktičen odziv na zaskrbljujoč pojav goljufig v Skupnosti. Zbrani podatki so zaskrbljujoči: v letu 2006 so sporočene nepravilnosti na področjih lastnih sredstev, kmetijskih izdatkov in strukturnih ukrepov znašale skupno 1 143 milijonov EUR v primerjavi z 1 024 milijonov EUR v prejšnjem letu. Statistika razkriva, da je število nepravilnosti vedno večje.

Vendar bi poudaril, da večje število nepravilnosti še ne pomeni višje ravni goljufig; lahko je tudi dokaz učinkovitosti obstoječe nadzorne ureditve ter tesnega sodelovanja med državami članicami in Komisijo. Komisija v svojem letnem poročilu za leto 2006 upravičeno poudarja pomembnost takega sodelovanja za preprečevanje in izterjavo. Do zdaj se je statistika opirala na precej različne nacionalne strukture z različnimi upravnimi, pravnimi in nadzornimi sistemi ter sistemi inšpekcij.

Zlasti menimo, da je popolnoma nesprejemljivo, da Nemčija in Španija Komisiji ne posredujeta informacij o nepravilnostih v elektronski obliki, čeprav je to obveznost držav članic. Pravila in obveznosti Skupnosti, ki so nastala v okviru boja proti goljufijam, se morajo v vseh državah članicah izvajati na enak način. Zato je tesnejše sodelovanje med državami članicami in Komisijo ključno za zaščito finančnih interesov Skupnosti, ki jih je treba obravnavati kot skupne interese, ki presegajo interese posameznih držav.

Potrebna je večja sinergija med nadzornimi organi in lokalnimi upravami v zvezi z usklajevanjem in izmenjavo informacij. Ohranjanje organiziranosti in izplačevanja sredstev na centralni ravni zahteva kompleksne izvedbene ukrepe ter oddaljuje finančne organe od končnih upravičencev.

Poenostavitev pravil je ena od ključnih točk, ki jih omenja poročilo. V programskem obdobju 2000–2006 se je pokazalo, da k ugotovljenim nepravilnostim pravzaprav prispevajo preveč zapletena pravila.

Kljub manjši izboljšavi dejavnosti izterjav so te še vedno težava, ki v proračunu Skupnosti povzročajo veliko škodo. Zlasti je nesprejemljivo obdobje 39 mesecev od takrat, ko je bila storjena nepravilnost, do takrat, ko se o njej sporoči Komisiji, ker tak odlog izterjavo še bolj oteži ali jo celo onemogoči.

PRESEDUJOČI: MARIO MAURO

Podpredsednik

Síim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, poročilo gospoda Musottoja pokriva dve leti prizadevanj za izboljšanje zaščite finančnih interesov Evropske unije. Dober sistem finančnega upravljanja mora biti osredotočen na izdatke ter nadzor nad nepravilnostmi in njihovo premagovanje, zlasti tistih, ki so storjene z namenom goljufije.

Poročilo vključuje mnogo skrbi, ki so zajete tudi v poročilu o razrešnici, pri čemer je zaščita finančnih interesov seveda osrednji element dobrega finančnega upravljanja, poudarek pa je drugje.

Lepo se zahvaljujem poročevalcu gospodu Musottoju za zelo jasno poročilo, ki se osredotoča na glavna vprašanja in Komisijo večkrat poziva k okrepitvi prizadevanj.

Obravnaval bom štiri od teh vprašanj. Prvič, vloga držav članic: Poročilo navaja ogromno podatkov in statistik o nepravilnostih v državah članicah in njihovem finančnem vplivu. Brez zadržkov poudarja, da gre nekaterim državam članicam bolje kot drugim. Še enkrat poudarjam, da večje število nepravilnosti še ne pomeni višje ravni goljufij, lahko pa je dober pokazatelj učinkovitega in temeljitega nadzora.

Ko sem julija predstavil poročilo Komisije, sem poudaril potrebo, da države članice zagotovijo pravilno, popolno in pravočasno sporočanje podatkov o nepravilnostih. Dober pretok informacij med državami članicami in Komisijo je ključen za učinkovito izterjavo in skupne ukrepe proti goljufom. Mnoge med njimi to počnejo, v nekaterih pa so še vedno potrebne izboljšave. Komisija s podporo Evropskega parlamenta ne bo prenehala opozarjati države članice na njihovo odgovornost.

Popolnoma se strinjam s pozivom poročila, naj Svet prevzame letna poročila in jih obravnava na ministrski ravni. Sistem finančnega upravljanja EU je kompleksen, ker si ta odgovornost deli z državami članicami. Večji poudarek na nacionalnih izjavah, ki odgovornost za sredstva nalaga državam članicam, mora spremljati sodelovanje pri reševanju nepravilnosti in boju proti goljufijam.

Toplo pozdravljam poudarek poročila na sistemskih in splošnih vprašanjih, namesto na posameznih primerih, ki jih OLAF preiskuje neodvisno, kot veste.

Komisija se popolnoma strinja z Evropskim parlamentom glede potrebe po podrobnejši analizi obstoječih struktur držav članic, ki so zadolžene za boj proti nepravilnostim, da se jih podpre ter se jim olajša sodelovanje in izmenjavo informacij. To se bo vključilo v poročilo za leto 2008. Poročilo Komisije za to leto poudarja teme: analizo tveganj in obvladovanje tveganj, izločilne podatkovne baze ter orodja za zgodnje opozarjanje na nepravilnosti/razkrivanje nepravilnosti. Poleg tega poročilo preučuje ukrepe, ki so jih države članice sprejele za izboljšanje postopka izterjave zneskov, ki niso bili izterjani ali so bili nepravilno izplačani, ter mehanizme izterjave s pobotom, ki so na voljo v skladu z nacionalno zakonodajo. Poročilo vključuje tudi informacije o izterjanih zneskih in finančnih popravkih, zlasti kadar plačilo ni bilo izvedeno v skladu s pravili Skupnosti.

Vloga organiziranega kriminala, kot je mafija, pri ogrožanju finančnih interesov Skupnosti je za poročevalca pomembna tema. OLAF je prispeval k oceni nevarnosti organiziranega kriminala, ki jo je opravil Europol. Z veseljem poročam, da sem oba organa prosil, naj tudi v prihodnje sodelujeta pri tej zadevi.

Največ denarja je na področju carinskih goljufij in goljufij, povezanih z davkom na dodano vrednost. Na žalost je sodelovanje z državami članicami na tem področju pogosto težavno. Zelo kratek bom in se bom navezal na to, kar bom povedal o poročilu gospoda Newton Dunna, ter se zahvalil Evropskemu parlamentu za stalno podporo pri izpostavljanju koristne vloge, ki jo lahko ima na tem področju sodelovanje na ravni EU.

Moja četrta in zadnja pripomba se nanaša na revizijo uredbe OLAF. Komisija je maja 2006 v zvezi s tem vložila predlog. Še vedno sem prepričan, da zastavlja pomembna vprašanja glede učinkovitega delovanja urada za boj proti goljufijam, zlasti glede pretoka informacij, mehanizmov za postopkovne pravice in pritožbe, vloge nadzornega odbora ter bolj na splošno upravljanja in odgovornosti. Močno upam, da bomo lahko v bližnji prihodnosti začeli z medinstitucionalnimi razpravami o iskanju rešitev in v zvezi s temi pomembnimi točkami dosegli napredek.

Poročilo gospoda Musottoja ponovno poudarja željo po združitvi zakonodaje na področju boja proti goljufijam. S političnega stališča to popolnoma podpiram, s tehničnega vidika pa bo zahtevna naloga. Komisija bo do maja tega leta pripravljena zahtevano analizo posredovati Evropskemu parlamentu.

Jan Březina, pripravljavec mnenja odbora za regionalni razvoj. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pred sabo imamo poročilo o zaščiti finančnih interesov EU z nekoliko nejasnim podnaslovom: „Boj proti goljufijam“.

Poročilo se pravzaprav ne osredotoča na goljufije kot take, ampak na nepravilnosti. Medtem ko se pri goljufiji predpostavlja zlonamernost, je lahko nepravilnost posledica malomarnosti ali nepravilnih računovodskih postopkov. Na občutljivih področjih, kot je področje finančnih odnosov v EU, je treba tako terminologijo uporabljati pazljivo.

Kot poročevalec odbora za regionalni razvoj obžalujem povečanje v številu ugotovljenih nepravilnosti pri projektih, financiranih iz strukturnih skladov. To negativno vpliva na države članice in njihove mehanizme notranje kontrole. Vendar težave v teh državah ne smejo postati razlog za ponovno oceno obstoječega sistema za decentraliziran nadzor, ki ureja strukturne sklade. Jasno je, kje leži odgovornost; je individualna in jo mora biti mogoče kot tako tudi terjati.

Prvi potreben korak je doseganje ustreznih ravni mehanizmov za finančni nadzor v posameznih državah članicah. Naslednji korak je zagotoviti izterjavo neupravičeno plačanih zneskov. Mogoč pristop k temu bi lahko bila ustavitve rednih plačil tistim državam članicam, ki odlašajo z vračilom nepravilno izplačanih zneskov.

Obstoj nepopolnih mehanizmov kontrole lahko zmanjša zaupanje v sistem strukturnih skladov in vrže slabo luč na EU kot celoto.

Poleg tega potrebujemo bolj odprte in pregledne kontrole. Zato bi rad izrazil podporo pobudi za preglednost v Evropi, v skladu s katero bi bile objavljene informacije o prejemnikih pomoči iz strukturnih skladov. Ko govorimo o upravljanju z javnimi sredstvi, je treba prejemnikom take pomoči naložiti nekatere zahteve.

Osnoven pogoj za boljšo oceno nadzornih sistemov je tesnejše sodelovanje z Računskim sodiščem, ki ga je bilo do danes premalo. Res je, da poročila Računskega sodišča za evropske institucije predstavljajo nezanimivo branje, in ravno zato bi jim bilo treba posvetiti več pozornosti, kar je gotovo bolje, kot da tiščimo glave v pesek in se izogibamo odgovornosti.

Kyösti Virrankoski, pripravljavec mnenja odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja. – (FI) Gospod predsednik, Francesco Musotto je izdelal odlično poročilo o letnih poročilih Evropskega urada za boj proti goljufijam za 2005 in 2006, za kar se mu iskreno zahvaljujem. Število nepravilnosti, ki so jih sporočile države članice, se je v letu 2006 dvignilo na 1 143 milijonov EUR. Pri tem 87 milijonov EUR predstavlja Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad. Čeprav je to le 0,17 % vseh kmetijskih izdatkov, 49,7 milijarde EUR, mora biti resno obravnavano. Približno tretjino teh nepravilnosti so predstavljali primeri neposredne goljufije.

Z novo uredbo bodo države članice lažje kot prej izterjale neupravičena plačila pomoči. Zato odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja ter odbor za proračunski nadzor obžalujeta, da ostaja raven izterjave te pomoči nizka. Komisija mora pospešiti postopek izterjave in izvesti popravne ukrepe, če je potrebno. Oba odbora Komisiji tudi zagotavljata polno podporo pri strogi uporabi možnosti ustavitve plačil, če Komisija nima zagotovil glede zanesljivosti upravljavskih in kontrolnih sistemov države članice, ki je upravičena do teh sredstev.

(Ploskanje.)

Ingeborg Gräßle, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, skupina PPE-DE je prvič odgovorna za poročilo o boju proti goljufijam in gospodu Musottoju smo zelo hvaležni, da se je v poročilu osredotočil na delo in sodelovanje OLAF-a z državami članicami. Trdo je moral delati, saj se je moral boriti s 630 stranmi statističnega gradiva o boju proti goljufijam za leto 2005 in 2006. Njegov pregled razkriva zelo raznolike vidike in verjamem, da moramo na tem področju resnično ukrepati. Odkrivanje nepravilnosti v državah članicah ne predstavlja zelo pomembnega vprašanja. To je razvidno iz dejstva, da Sveta spet ni na tej zelo pomembni razpravi, čeprav bi ga kot drugo vejo proračunskega organa moralo skrbeti, kaj se dogaja z denarjem davkoplačevalcev, saj je odgovoren za njegovo upravljanje in izplačevanje.

Poročevalec predlaga, da se po formalni poti ukrepa proti Nemčiji in Španiji zaradi kršitve zakonodaje EU. Španija posreduje informacije o nepravilnostih samo v papirnati obliki. Poleg tega so te informacije zelo nejasne, kot je razvidno iz 18. poročila strukturnih skladov.

Nemčija je poseben primer. Več časa kot druge države članice potrebuje, da posreduje informacije, in je edina država, ki ne razkrije imen. Kako naj OLAF opravlja svoje delo, če nima imen? Goljufi se skrivajo za varstvom podatkov, dejstvo je namreč, gospod Březina, da je med 15 % in 20 % nepravilnosti na nek način goljufive narave. Nemčija tudi na lokalni ravni ovira preiskave OLAF-a, zlasti v primerih carinskih prekrškov in izvoznih nadomestil. Komisijo pozivamo, da poroča o vseh državah članicah in njihovi pripravljenosti ali pomanjkanju pripravljenosti za sodelovanje ter da to stori do roka naslednjega poročila OLAF-a.

Stališče naše skupine je, da je treba prihajajočo reformo pravne podlage OLAF-a uporabiti predvsem za izboljšanje delovnih pogojev pri sodelovanju OLAF-a z državami članicami. Zahvaljujem se OLAF-u in osebjem, ki dela na tem težavnem področju. Mislim, da so rezultati resnično sprejemljivi. Kljub temu sem prepričan, da bi bili s sodelovanjem držav članic ti rezultati lahko boljši.

Szabolcs Fazakas, v imenu skupine PSE. – (HU) Gospod predsednik, gospod podpredsednik, gospe in gospodje, Evropski parlament meni, da je zaščita finančnih interesov Evropske unije ena od njegovih najpomembnejših nalog, ker ima tako kot vsi parlamenti pravico in dolžnost, da spremlja izdatke. Poleg tega se v Evropi vedno bolj širi mnenje, da se za sredstva EU ne skrbi dovolj, v zvezi s tem imamo torej tudi politično obveznost do javnosti ter naših volivcev in davkoplačevalcev.

To zakonodajno in politično obveznost uresničujemo predvsem s postopkom razrešnice, poleg tega pa pripravljamo tudi redna poročila o zaščiti finančnih interesov EU in boju proti goljufijam. Naš cilj pri tem ni zbuditi pozornost ali povzročiti škandal, ampak objektivno predstaviti razmere in rešiti kakršne koli težave.

Ob tej priložnosti bi rad čestital kolegu poslancu gospodu Musottoju za to odlično poročilo ter izrazil hvaležnost podpredsedniku Komisije gospodu Kallasu in generalnemu direktorju OLAF-a gospodu Brünerju za njuno plodno sodelovanje na tem področju.

Kljub dejstvu, da so ta poročila na visoki ravni vsako leto sprejeta z velikim odobravanjem, se nam v evropskih institucijah včasih zdi, da se borimo proti mlinom na veter, ker Svet nasprotuje ugotovitvam poročil, zaradi česar Komisija več let ni uspela sprejeti potrebnih ukrepov.

Verjamemo, da je najšibkejši člen odnos držav članic, ker se nekatere države članice – kolegica poslanka gospa Gräßle je v zvezi s tem pravkar govorila o Nemčiji – ne zavedajo, kako pomembno je zagotoviti, da se sredstva EU uporabljajo v skladu s pravili, da se izdatki nadzirajo in da se vsi neupravičeno plačani zneski izterjajo.

Obžalujemo predvsem to, da so se goljufije, povezane z davkom na dodano vrednost, tipa „davčni vrtiljak“ v Evropi tako razširile, da nimamo podatkov o celotnem znesku, ki iz teh goljufij izhaja, čeprav nekatere ocene kažejo, da bi lahko šlo za približno 35–40 % proračuna EU. Čas je, da se tudi v zvezi s tem odločno ukrepa, kar je koristno z vidika upravljanja evropskih zadev in javnega mnenja. Najlepša hvala.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, ko govorim v imenu Skupine združenje za Evropo narodov v zvezi z zaščito finančnih interesov Skupnosti, bi rad opozoril na naslednja vprašanja. Prvič, pri lastnih sredstvih se je znesek, ki je predmet nepravilnosti, znatno povečal, v primerjavi z 212 milijoni EUR v letu 2004 se je tako v letu 2005 dvignil na 328 milijonov EUR, v letu 2006 pa na 353 milijonov EUR. Omeniti moram tudi povečanje števila nepravilnosti na področju strukturnih ukrepov: na 703 milijone EUR v letu 2006 v primerjavi s 601 milijonom EUR v letu 2005.

Drugič, na področju kmetijstva se je znesek, ki je predmet nepravilnosti, opazno znižal. S 102 milijonov EUR v letu 2005 se je znižal na 82 milijonov EUR v letu 2006. To zmanjšanje je treba poudariti, ker je na področju izdatkov za kmetijstvo pogosto veliko prejemnikov – kmetov, ki se pogosto sami spopadajo z zapletenimi računovodskimi postopki za prejeta sredstva.

Tretjič, rad bi poudaril izjavo v poročilu, da so nekateri glavni razlogi za pojav nepravilnosti pri proračunskih odhodkih zapletena programska načela ter neučinkovito spremljanje in metode nadzora.

Četrtič, treba je omeniti tudi poziv k večji preglednosti pri dodeljevanju sredstev.

Pomembna sestavina preglednosti je tudi obveznost držav članic, da objavijo podatke o projektih in upravičencih do sredstev iz vseh skladov Skupnosti.

Bart Staes, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (NL) Gospod predsednik, komisar je povedal isto stvar: poročilo se resnično prekriva s postopkom razrešnice. Tudi v tem smislu je ta razprava ogrevanje za obravnavo, ki jo bomo imeli naslednji teden s komisarjem Špidlo in komisarko Hübnerjevo. Imamo podatke o prijavljenih nepravilnostih. Seveda nam ne povejo vsega, povejo pa nam veliko o ugotovljenih težavah na političnih področjih lastnih sredstev, kmetijstva in strukturnih skladov. Poročilo omenja, da je skupen znesek prijavljenih nepravilnosti 1,1 milijarde EUR in da se viša. Spet se vračamo na raven iz leta 2002, potem ko so podatki iz leta 2003, 2004 in 2005 kazali boljše stanje. Na področju kmetijstva je stanje sorazmerno dobro.

Jasno je, da sta problematični področji lastna sredstva in strukturni skladi: lastna sredstva so predstavljala 325 milijonov EUR prijavljenih nepravilnosti, strukturni skladi pa 700 milijonov EUR. V okviru strukturnih skladov je bilo 84 % nepravilnosti prijavljenih v petih državah članicah. Vsak, ki ga zanima, katere so bile te države, lahko prebere poročilo gospoda Musottoja. Resnično je presenetljivo. Ne smemo pozabiti tudi, da je bilo treba v obdobju pred letom 2006 izterjati še 1 milijardo EUR in da Računsko sodišče pravi, da 12 % strukturnih skladov v letu 2006 ni bilo mogoče izplačati. V takih okoliščinah poteka sedanji postopek razrešnice in to nas zelo skrbi. K temu se bomo vrnili.

Kar zadeva lastna sredstva, se problem goljufij, povezanih s tihotapljenjem cigaret, ustrezno rešuje. Imeli smo sporazum s podjetjem Philip Morris. Pripravlja se nov sporazum s podjetjem Japan Tobacco, ki bi moral prinesiti veliko denarja in s katerim se bo doseglo zmanjšanje dejavnosti tihotapljenja. Glavni problem na področju lastnih sredstev so transakcije tipa „davčnega vrtiljaka“, povezane z davkom na dodano vrednost. Navedeni so podatki: gre za izredno visoke zneske, ki dosegajo milijarde EUR. Preiskava, ki jo je izvedel britanski zgornji dom, to še dodatno poudarja. Veseli me, da Parlament to rešuje. Odbor za ekonomske in monetarne zadeve je že organiziral obravnavo, 4. in 5. maja pa jo bo tudi odbor za proračunski nadzor. Upam, da bom kot poročevalec lahko v zvezi z davčnimi vrtiljaki na področju DDV izdelal tako dobro poročilo, kot je bilo tisto, ki sem ga izdelal o goljufijah, povezanih s tihotapljenjem cigaret.

Derek Roland Clark, v imenu skupine *IND/DEM*. – Gospod predsednik, to poročilo je dolg katalog napak. Grafično pokaže, kako se število goljufij, opisanih kot nepravilnosti, ves čas povečuje, poskusi, da bi se s tem soočili, pa so neuspešni. Odkrito priznava, da je goljufija na področjih lastnih sredstev – izdatki za kmetijstvo in strukturne dejavnosti držav članic – iz leta 2006 skupno znašala 1 143 milijonov EUR. Leta 2003 je znašala 922 milijonov EUR, tako se je le v štirih letih znesek goljufij povečal za več kot 200 milijonov EUR.

Vse v tej instituciji želim opozoriti, da to niso nepomembne vsote, ampak denar davkoplačevalcev. EU financirajo njeni državljani, vključno z močno obremenjenimi davkoplačevalci iz Združenega kraljestva. Za svoj denar si zaslužijo kaj boljšega. Vlade vseh držav članic bi že morale reči „dovolj“. Te grozljive številke so le še en razlog več, zakaj bi morala vlada moje države spoštovati svojo zavezo iz manifesta, da bo Britancem zagotovila referendum o lizbonski pogodbi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, nobena skrivnost ni, da se Evropska unija že več let bori s tem, da bi uredila nadzor nad svojimi financami. Financiramo velika podjetja, ki se nato preselijo iz ene države članice v drugo, medtem ko mala in srednje velika podjetja ostanejo praznih rok. Dejansko se zdi, da EU pogosto ne ve, koga dejansko financira in kdo vleče njene vrvice. Menim, da je seznam lobistov že zdavnaj zapadel.

Tudi številne nepravilnosti puščajo grenak priokus, zlasti kadar so neposredno povezane z institucijami EU. V tem okviru je zamrznitev sredstev EU za Bolgarijo, dokler se primeri korupcije ne razjasnijo, pomemben znak. Poleg tega obstaja dejstvo, da imajo nekatere države članice očitno le malo interesa za izterjavo sredstev, ki so bila izplačana nepravilno. Če se primeri iz devetdesetih let 20. stoletja šele zdaj zaključujejo, je jasno, da se te zadeve v EU premikajo veliko prepočasi.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Gospod predsednik, zahvaljujem se poročevalcu, gospodu Musottu. Opravil je zelo natančno in odlično delo. To poročilo je bistveno, boj proti goljufijam pa je zadeva, pri kateri se lahko pridobi ali izgubi zaupanje javnosti. Menim, da to poročilo vsebuje tri pomembne težave, ki jih je treba takoj odpraviti.

Prvič, nesprejemljivo je, da nekatere države ne zagotavljajo informacij o izdatkih za kmetijstvo. Nemčija in Španija sta osrednja primera tega, Nemčija niti ne zagotavlja podrobnosti o posameznikih in podjetjih, ki bi jih Evropski urad za boj proti goljufijam nedvomno potreboval za obravnavo teh zadev. Očitno je, da tega ne moremo dopustiti: vse države članice morajo upoštevati pravila. Če par velikih držav daje slab zgled, položaj ni videti preveč dober.

Druga stvar je, da lahko obvestilo o nepravilnostih traja do 39 mesecev – več kot tri leta. To je veliko preveč in ne vzbuja zaupanja v ugotovitev, da države članice ukrepajo dovolj pazljivo.

Tretje zelo zanimivo in pomembno vprašanje je, da se na tem področju pojavlja tudi specializiran in organiziran kriminal. To je zdaj tako resno, da je treba upoštevati vse ukrepe, da se zmanjša ta oblika kriminala.

To je zelo pomembno poročilo in treba si je odločno prizadevati za izboljšanje položaja, da se pridobi zaupanje javnosti.

(Ploskanje.)

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, iskreno čestitam poročevalcu. To ni enostavna naloga, ki se na novo pojavlja v tako obsežnem dosjeju, menim, da smo lahko ponosni, da je gospod Musotto opravil tako odlično delo. Menim, da lahko to danes rečemo z gotovostjo, glede na to, da za jutri ni nobenih predlogov sprememb k temu poročilu. Tudi to je pohvala poročevalcu.

Drugič, očitno ni v interesu nobenega proračunskega organa, da bi ugotovili, kaj se dogaja z denarjem davkoplačevalcev. Svet se je ponovno izognil odgovornosti. Kadarkoli govorimo o tem, kako se porablja denar evropskih davkoplačevalcev in poskušamo najti rešitve za težavna vprašanja, se Svet preprosto umakne. Vendar smo videli – kar me pripelje do vprašanja, kaj se bo zgodilo z razrešnicami v našem odboru – da se je na področju kmetijske politike skozi leta, ko smo bili odločni glede naših ukrepov in smo razvili sisteme za nadzor neposrednih plačil, število nepravilnosti zmanjšalo.

Na drugi strani pa so pri strukturni politiki, kjer ni bilo še nič storjeno in kjer smo obsedeli in opazovali, kako so se dogodki odvijali več let, številke samo rasle. To je bilo očitno že več let in se je ves čas pojavljalo v poročilih o goljufijah. Komisar Kallas bo v razrešnici za leto 2006 videl, da je to težava; pričakujemo, da bo v zvezi s tem ukrepal in ne le opazoval dogajanje.

Zato želim, da vi komisar to poveste tistim državam članicam, ki se obnašajo, kot da pravila, ki smo jih skupaj pripravili, zanje ne veljajo; to je povedal tudi poročevalec s polno podporo vseh prejšnjih govornikov: želimo vam reči, „dobro, 10 % vaših finančnih sredstev bomo zamrznili. S tem bomo ustvarili rezervo, denar pa vam bo na voljo, ko boste sprejeli ustrezne ukrepe“. To je zelo praktična zahteva Parlamenta. To ni akcijski načrt, ampak praktični ukrep. To pričakujemo s strani Komisije, s tem bomo zelo zadovoljni.

Ponovno čestitam poročevalcu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, tako kot drugi govorniki, želim čestitati poročevalcu za zelo pomembno poročilo.

Želim sodelovati v tej razpravi, ker se osredotoča na kmetijstvo. Drugi govorniki so povedali, da je prišlo do izboljšav v smislu kontrol in inšpekcij, zlasti kar zadeva denar, ki se namenja kmetom, sedaj se pojavlja pobuda o preglednosti za objavo tega, kar prejemale kmetje.

Ena od težav za osebe v kmetijski skupnosti je, da pogosto verjamejo, da so krivi, dokler se jim ne dokaže nedolžnost. Očitno nihče od nas ne more ali ne bo obsodil goljufije, zaradi goljufij v proračunu EU pa ima javnost zelo slabo mnenje o Evropski Uniji ter o tem, kako odgovarja za denar, ki ga zbere. Če bi javnost bolje razumela evropski proračun, bi morda od nas glasneje zahtevala, naj bomo strožji do goljufij.

Pomembno je poudariti razliko med goljufijo in nepravilnostmi, od katerih jih je veliko razkritih, ker se med seboj zelo razlikujejo. Ne moremo kaznovati samih sebe zaradi nepravilnosti, vendar pa moramo kaznovati goljufije v zvezi s proračunom Skupnosti. To je vprašanje, ki vključuje države članice – kot je povedal zadnji govornik – ker so se vse države članice pridružile Evropski uniji v dobri veri ter so zbrale sredstva v nekaterih

politikah; sami moramo zagotoviti, da se denar, ki smo ga zbrali, dobro porabi ter da se ne goljufa z javnim denarjem.

Države članice, ki so prizanesljive do goljufij in uveljavljajo nizke kazni, je treba na kaznovati, vendar je zelo pomembno, da se ne kaznujejo države članice, ki so uspešne na tem področju. Zato je pomembno, da Komisija ukrepa na ravni države članice.

Zaključujem s ponovitvijo zelo pomembne točke, da med kmetovalci vlada močan občutek krivde, dokler se jim ne dokaže nedolžnost. To je nesprejemljivo, zato moramo biti pazljivi, da dosežemo pravo ravnovesje.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Gospod predsednik zahvaljujem se vam za priložnost, da ponovno spregovorim. Vsi, ki spremljajo mojo politično kariero in ki spremljajo moje politične izjave, vedo, da sem kritičen politik ter da sem zelo kritičen do Evropske unije, vendar sem hkrati še vedno usmerjen zelo proevropsko. Zato ne morem zanikati besed gospoda Clarka, ki je medtem zapustil dvorano. Tako kot vsi evroskeptiki tudi gospod Clark pogosto uporablja polresnice, popolne laži in veliko poenostavitev. V svojem govoru je govoril o več milijonov evrov vrednih goljufijah, medtem ko poročilo jasno navaja, da se srečujemo z nepravilnostmi. Nenehno zamenjuje besedo goljufija z besedo nepravilnosti. To je neumnost, ker tega ni v poročilu.

Drugič, govori, kot da vsaka nesreča, ki nas doleti, izhaja iz Evropske unije. Gospoda Clarka želim prositi, naj prebere poročilo britanske lordske zbornice o vprašanih DDV. Tako bo videl, da niti njegovi organi niso mogli ustaviti te goljufije v zvezi z DDV. Govorimo o goljufiji v višini 3,5 do 4,5 milijarde GBP na leto. To je več kot 10 milijonov GBP na dan! To je precej več ...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Čestitam gospodu Musottu za poročilo. Menim, da bi imele številne nepravilnosti iz obdobja 2003–2006 podporo spremembe pravila za na primer predstavitev okvirnega programa 6, v primerjavi z okvirom 5. V okviru 5 je bila stranka B anonimna, vsako sklicevanje na državo in osebo za projektom pa je bilo kaznivo. Pri okvirih 6 in 7 se je anonimnost izgubila. Se v okviru 8 ni več mogoče zatekati k temu sistemu vnaprejšnje predložitve projektov?

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, hvala, da ste mi ponovno dali besedo. Zahvaljujem se gospodu Böschu, ne le za njegovo pohvalo poročevalca, ampak tudi za njegovo pravičnost in pomoč. Gospod Bösch že več let obravnava poročila o goljufijah. Zdaj imamo to čast in menim, da je to dober znak moči odbora za proračunski nadzor, da smo zdaj glasni.

Vso pozornost smo namenili državam članicam. Komisija bi morala s seboj vzeti tudi sporočilo, da želimo pomagati pri odpravi tega pomanjkanja jasnosti. Če pogledamo številke o izterjavi sredstev, vidimo, da imamo veliko možnosti. Zato zdaj poteka ta razprava kot del sedanjega postopka dodeljevanja razrešnice. Zaradi tega moram prositi Komisijo, naj nam pove, če česa ne ve, da ji bomo lahko pomagali. Menim, da bomo uspešni, če se skupaj soočimo s tem vprašanjem. Ponovno se zahvaljujem gospodu Böschu.

Sïim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, zahvaljujem se poslancem za njihove pripombe k temu poročilu. Menimo, da je poročilo zelo osredotočeno in konstruktivno. V zvezi s tem vprašanjem, ki ste ga postavili številni od vas, imam le dve pripombi – in sicer, kaj je nepravilnost, kaj je goljufija in kako obravnavati izterjave?

Lahko povem, da smo imeli eno predhodno srečanje s pristojnimi uslužbenci Računskega sodišča ter smo poskušali uskladiti in razumeti, kaj je kaj. To nam bo verjetno pomagalo pri vseh naših prihodnjih razpravah o razrešnicah, seveda so vsa tri poročila – vključno z naslednjim – med seboj tesno povezana.

Drugič, predsedstvu Sveta sem zastavil to vprašanje, zaprosil sem ga naj obravnava to parlamentarno poročilo med svojimi postopki, s čemer imam v mislih razpravo o tem dokumentu v okviru Ecofina. Upam, da bo to storilo. Po glasovanju o tem poročilu, ko postane uradni dokument, bomo nedvomno poskušali začeti to razpravo v Svetu, vključno z ravnjo zadevnih pododborov.

Francesco Musotto, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da se najprej zahvalim vsem kolegom za njihove prijazne besede, ter zlasti gospodu Böschu, katerega zgodnje delo predstavlja temelje mojega poročila.

Poleg tega moram poudariti nekaj točk, glavna je srečanje s komisarjem Kallasom, predvsem kar zadeva naravo regulativnih mehanizmov, ki urejajo izplačevanje finančnih sredstev. Komisija je o tem pripravila

izjavo. Pomemben vidik, ki ga je gospod Kallas podcenjeval je, da več težav in zapletov otežuje razumevanje pravil, zaradi česar je predvsem za organiziran kriminal in nezakonite dejavnosti vseh oblik vse bolj enostavno, da se umaknejo na ta siva območja. Zato je poenostavitev in še bolj odprava vrzeli med temi razdeljenimi vsotami denarja in upravičenci še eno sredstvo za doseglo jasnosti, preglednosti in enostavnosti razumevanja celotnega sistema.

Težava v zvezi z izterjavo je resnična. Postopki so predolgi, zmožnost za kaznovanje tistih, ki goljufajo Evropsko skupnost mora biti zagotovljena z zagotovitvijo ali jamstvom, ki se ga uveljavi prek bank. Bistveno je, da se razvijejo metode za zagotavljanje izplačevanja in zlasti za omogočanje izterjave ter zneskov, pri čemer pomagajo pri izterjavi in izboljšajo ter olajšajo hitrost izterjave.

Verjamem, da smo s sodelovanjem, dobro voljo in politično zavezanostjo kolegov opravili bistveno delo. Nobenega dvoma ni, da so politične skrbi edini motiv za to sodelovanje, to pripravljenost in željo po izkoreninjenju pojava, ki izjemno škoduje Evropski skupnosti.

Seveda odsotnost Sveta stvari ni olajšala, prisotnost zastopnika bi nam omogočila, da ugotovimo, kaj meni Svet. Vendar je Parlament povsem enoten in soglasen glede teh načel, zato verjamemo, da smo storili nekaj pozitivnega, kar nam daje upanje za prihodnost.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo 19. februarja 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Edít Herczog (PSE), v pisni obliki. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čestitam vam za to poročilo, ki ne poudarja le uspehov iz bližnje preteklosti, ampak tudi obžalovanja vredne pomanjkljivosti in dolgoročne dolgove.

Zame je to poročilo zelo pomembno, ker smo se na madžarskem odločili za ustanovitev nacionalnega organa za boj proti goljufijam. Ta organ bo imel predvsem usklajevalno funkcijo in bo povezoval madžarski urad za patente, druge vladne agencije in udeležence v gospodarstvu, vključno s funkcijami, ki so povezane s podatkovnimi službami v zvezi z Evropsko unijo.

Pripraviti se moramo na dolgotrajno in jalovo bitko. Znanje – zaščiteno ali dostopno javnosti – je vedno bolj široko dostopno. Avtomobil, ki je razstavljen v enem prostoru, je mogoče v petih minutah prekopirati v sosednjem prostoru. Rezultat ne bo slabši avto, le cenejši: naša odločitev pa je, ali se bomo vseeno odločili za nakup dražje različice. Odločiti se bomo morali, ali smo pripravljeni plačati za intelektualne dosežke, inovacije, čeprav imamo možnost, da izberemo drugotni proizvod ali storitev, ki nima nobene dodane vrednosti.

To zahteva veliko ozaveščenosti in zavezanosti. Ne moremo pričakovati, da bodo posamezni državljani prepoznali te povezave ter se odločali na podlagi vrednosti, če tega ne zmorejo naši zakonodajalci ali vlade.

To je posebej pomembno za zmanjšanje števila nepravilnosti, ki so povezane z uporabo sredstev EU pod sprejemljivo stopnjo napak: tovrstne goljufije smešijo celotno Evropsko unijo, kadar se sredstva EU porabijo na način, ki je v nasprotju z objavljenimi cilji EU.

23. Izvajanje carinske in kmetijske zakonodaje (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0488/2007) Billa Newton Dunna v imenu odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 515/97 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (COM(2006)0866 – C6-0033/2007 – 2006/0290(COD)).

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, to tretje poročilo je zelo povezano s predhodnima poročiloma. Uredba Sveta (ES) št. 515/97 o vzajemni pomoči med upravnimi organi držav članic in sodelovanje med slednjimi in Komisijo za zagotovitev pravilne uporabe zakonodaje o carini ali kmetijskih vprašanjih je zelo pomemben del zakonodaje, ki sega vse do leta 1997, ko smo imeli 15 držav članic.

Bistveno je bilo predlagati spremembo Uredbe (ES) št. 515/97 ob upoštevanju razvoja dogodkov v zadnjem desetletju, tehničnega napredka, dobrih izkušenj s skupnimi carinskimi dejavnostmi, ki se usklajujejo v Bruslju, in širitve Unije na 27 držav članic.

Zahvaljujem se poročevalcu, gospodu Newton-Dunnu, zato, kako je usmerjal svoj predlog skozi parlament. Prav tako se zahvaljujem gospodu Audyju, ki je pripravil osnutek mnenja. Oba odbora, IMCO in COCOBU, sta tesno sodelovala z uporabo izboljšane mehanizma sodelovanja. Njihovo odlično delo je omogočilo kompromis med različnimi političnimi akterji. Zaradi konstruktivnega pristopa Parlamenta je zdaj to zakonodajo mogoče sprejeti na prvi obravnavi.

Carinski organi uporabljajo kontrole na izdelkih, ki se uvažajo v Skupnost in izvažajo iz nje, na podlagi skupnega okvira za obvladovanje tveganja, vključno z uporabo naključnih pregledov. V tem okviru njihova naloga na splošno ni povezana z izvajanjem carinske zakonodaje: zakonodajo Skupnosti uporabljajo tudi na področjih zakonodaje o DDV in trošarinah ter kmetijske zakonodaje.

Prav tako ugotavljam, da sta vprašanje boja proti goljufijam DDV in potreba po tesnejšem sodelovanju med državami članicami in Komisijo močno poudarjena v Musottovem poročilu, o katerem smo pravkar razpravljali.

Zato je bistveno, da si lahko carinski organi in Komisija izmenjujejo informacije o DDV. Pri nekaterih vrstah podatkov, nov člen 2a omogoča takšno izmenjavo informacij.

Komisija to obravnava kot prvi korak k tesnejšemu sodelovanju na področju varstva finančnih interesov Skupnosti pred goljufijami DDV.

Bill Newton Dunn, poročevalec. – Gospod predsednik, zahvaljujem se Komisiji. Menim, da bi to moral biti zelo nesporen predlog Komisije. Kot je povedal komisar: širitev, več držav članic, nova tehnologija, nova oprema, računalniki. Potrebujemo posodobljeno zakonodajo Skupnosti, ki bo omogočila dobro sodelovanje prek notranjih meja Unije pri boju proti organiziranemu kriminalu in podobnemu.

Prejšnji teden sem govoril z direktorjem večjega angleško-nizozemskega podjetja, meni da se organiziran kriminal povečuje in – uporabljam besedo, ki jo je on uporabil – „eksponentno“ izjemno hitro raste, vendar vlade držav članic ne storijo ničesar v zvezi s tem, ker javnost ne pozna celotne slike in ne prisili vlad v ukrepanje, zato rečejo, „brez skrbi, vse je v redu“. Tu imamo resno težavo. Zato potrebujemo ta predlog Komisije, vsi se morajo strinjati z njim ter mora iti skozi.

O tem ne bi smel imeti več kaj povedati, vendar vam lahko povem še celotno zgodbo, gospod predsednik, kar bi zdaj želel storiti. Na moje presenečenje je moja lastna država, Združeno kraljestvo, dala veto v svetu ministrov, ker se s tem ne strinja. Tega mi niso povedali, čeprav sem Britanec in iz iste države članice. Niti en laburističen poslanec Evropskega parlamenta iz laburistične vlade v Londonu ni vložil predloga spremembe k ničemur, ampak so izbrali mojega dobrega konzervativnega prijatelja, Christopherja Heaton-Harrisa, spoštovanega moža, ki bo kmalu dobil besedo, naj zbere ugovore laburistične vlade, prav tako je on vložil predloge sprememb, kar je malce nenavadno, vendar mu želim vso srečo, upravičen je do tega. Kaj pa ima pri tem laburistična stranka? To se mi je zdelo zelo nenavadno, prav tako poznam veliko drugih britanskih ugovorov, vetov in izvzetij na več različnih področjih politike, zato sem želel raziskati, kakšna je splošna politika Združenega kraljestva glede vseh teh direktiv, ki jih izvezemajo. Kaj se dogaja?

Obiskal sem OLAF, ki se, kot vemo, ukvarja z goljufijami v EU. V OLAF-u so mi povedali, da Združeno kraljestvo zavrača sodelovanje z njimi, čeprav Združeno kraljestvo izgublja milijarde zaradi goljufij v zvezi z DDV. London na to odgovarja, „Če OLAFu ponudimo prst, nam vzamejo celo roko, zato se bojimo in ne bomo sodelovali.“ To je zelo nenavadno, zato sem nadalje poizvedoval v Londonu. Kako to deluje? Zgodi se tole: Komisija pripravi predlog, nato mora nižji uradnik ustreznega vladnega oddelka v Londonu napisati kratek povzetek, da predlaga, kaj mora vlada storiti v zvezi s tem. Zelo je pazljiv; nekoliko je nervozen; ne ve, kaj storiti, zato napiše, „V zvezi s tem ne smemo storiti ničesar. Priporočam veliko pazljivost. Mislim, da tega ne smemo odobriti. Morda moramo to celo izvzeti“. Njegov pazljiv dokument – ker želi napredovati in ne biti odpuščen – se posreduje višjim uradnikom v njegovem oddelku, ki so zaposleni z drugimi zadevami ter zato samo dopišejo, da soglašajo z napisanim. Drugi vladni oddelki, ki jih vprašajo za mnenje, tega prav tako ne vedo, zato rečejo, „tudi nam se zdi dobro“. Končno pride dokument do kabineta, ki mu predseduje naš zunanji minister, ki se mora ukvarjati z nešteto drugimi zadevami, zato dokument samo ožigosa. Tako je stališče vlade v Londonu nenadoma negativno, pazljivo in soglašajo z izvzetjem: „Tega ne razumemo. Resnično ne vemo, kaj se dogaja.“ To je zelo nenavadno!

Kaj zdaj? Vrnimo se k odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov v Parlamentu. Blokada v Svetu je pomenila, da sem prisostvoval pri več neuradnih tristranskih spravah s Svetom, prvič ko so mu predsedovali Portugalci in zdaj ko mu predsedujejo Slovenci, oboji odlično. Čeprav mi noben uradnik Združenega kraljestva nikoli ni podal osnutka o ničemer ter sem bil zato edini Britanec, ki je bil navzoč pri spravi, in čeprav je britanska vlada dala veto na ta predlog, je bil vseeno sprejet.

Končno sta Komisija in Svet našla besede, ki so omogočile, da se je britanski ugovor zaobšel ali premostil, kar vam je bolj všeč. Zato je odbor IMCO odobril vse predloge sprememb pred Parlamentom za jutrišnje glasovanje, upam, da bo Parlament jutri glasoval zanje. Vendar pa gospod predsednik, preprosto ne razumem tega, kar se dogaja v Londonu.

Véronique Mathieu, pripravljavka mnenja odbora za proračunski nadzor. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moj kolega gospod Audy, ki je pripravljavec osnutka mnenja odbora za proračunski nadzor je bil zadržan v zadnjem trenutku, zato govorim v njegovem imenu.

Pravilno izvajanje carinske in kmetijske zakonodaje ima odločilno vlogo pri zagotavljanju, da notranji trg ustrezno deluje. Prav tako je to bistveno za zaščito finančnih interesov Skupnosti, ter bolj na splošno evropskih nosilcev gospodarskih dejavnosti in državljanov.

Identifikacijska podatkovna baza carinskih datotek bo različnim službam držav članic in Komisije omogočala učinkovitejše sodelovanje. Nekateri predlogi sprememb so namenjeni izvajanju predlogov računskega sodišča, katerih cilj je zagotovitev bolj uporabne podatkovne baze.

Pripravljavec osnutka soglaša s skrbmi sodišča glede celostnega pristopa k upravljanju različnih zbirk podatkov v zvezi z bojem proti goljufijam, vendar meni, da ta razprava sega prek te uredbe ter jo je zato treba izvesti v drugačnem okviru.

Pripravljavec osnutka, gospod Audy, podpira predlog Komisije, katerega cilj je spodbujati dodano vrednost sodelovanja na evropski ravni, zlasti evropsko zbirko podatkov in platformo storitev. V odsotnosti bolj enotnega pravnega okvira, bo izmenjava najboljših prakse srednjeročno zagotovila vse bolj skladen pristop.

Glede vprašanja financiranja pripravljavec osnutka poudarja, da je treba stroške jasno določiti, da se izognemo prekrivanju med tem predlogom in drugimi instrumenti, kot je program Hercule II.

Končno, pripravljavec osnutka želi ohraniti zakonodajni postopek za odločitev o drugih sistemih za izmenjavo sporočil in informacij, vključno z obveznim mnenjem računskega sodišča, namesto uporabe postopka komitologije.

Christopher Heaton-Harris, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, začenjam z zahvalo gospodu Newton Dunnu, še enemu spoštovanemu poslancu tega Parlamenta, ker je tako lepo opisal, kako se obravnavajo vprašanja EU v Londonu – ali kako meni, da se obravnavajo.

Morda lahko razložim, kaj se je dogajalo v Londonu ter zakaj so se obrnili na konzervativnega poslanca Evropskega parlamenta, namesto na laburističnega poslanca. Dejansko mislim, da bi se morali obrniti nanj in ne morem verjeti, da se niso. Morda mi ne verjame, vendar sem imel več stika s sedanjim predsedujočim, kot s katerim koli uradnikom iz Londona ali britanskih državnih služb.

Morda je ta nižji državni uradnik, ki ga opisuje, pozabil prebrati časopise in je menil, da so splošne volitve potekale oktobra, da je moja stranka zmagala ter da ministrski predsednik ni omahoval, ter je zato mislil, da se je obrnil na člana vladne stranke.

Vendar v tem primeru ne gre za to. Vendar razumem, kaj misli, ko pravi, da se London boji dati OLAFu prst, ker mu ta vzame roko. To dejansko sega do same strukture OLAF-a, do dokumenta modrih mož iz leta 1999 ter dejstva, da OLAF preprosto ni neodvisen od Komisije – o čemer bomo govorili v nadaljevanju.

V zvezi s tem dosjajem se pojavljajo še druge težave: Dejstvo, da si DDV morda podajamo med stebri – ter v zvezi s tem potrebujemo pravni nasvet – ter dejstvo, da je veliko teh informacij že izmenjanih v elektronski obliki. Britanska vlada je verjela – če berem med vrsticami, lahko vidim, kako je prišla do tega sklepa – da bi za to potrebovala stalno enoto za usklajevanje in druge ljudi, torej veliko ljudi, namesto, da si zgolj izmenjuje informacije v elektronski obliki.

Vendar nimamo nobenih težav v zvezi s predlogi sprememb. Prav tako ni nobenih težav z razpravo. Ta bi morala potekati zelo hitro in upam, da bo.

Predsednik. – Hvala, gospod Heaton-Harris. Zdaj, ko je v Londonu vse jasno, se Evropa počuti veliko bolje.

Catherine Neris, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čestitam poročevalcu za odlično opravljeno delo in za tako dobro sodelovanje o tem posebej občutljivem vprašanju.

V času vse večjega trgovanja ne le znotraj Unije, ampak tudi s tretjimi državami, sta odpiranje trgov in širjenje komercialnih dejavnosti določena, da zastopata ključne dejavnike razvoja za Evropo v prihodnjih letih. Vendar postopna odprava ovir, ki določajo evropski gospodarski prostor odpira vrata za goljufive dejavnosti, ki grozijo obstoju notranjega trga, pri čemer so prve žrtve proizvajalci Skupnosti in tudi evropski potrošniki. Ta problem je zlasti opazen v kmetijskem sektorju, kjer je treba sprejeti ključne ukrepe, da se kmetom zagotovi finančna pomoč, solidarnost pa je privabila pohlepne mednarodne manjše in večje kriminalce.

V tem okviru in glede na pomanjkljivosti obstoječih kontrol Evropa pripravlja novo uredbo, ki bo omogočila boljšo razdelitev podatkov med državami članicami v zvezi z gibanjem blaga in različnih preiskav, ki se opravljajo v različnih državah Unije. Pozdravljam kompromis, ki je bil sklenjen s Svetom, ki nam zdaj daje bolj uravnotežen dokument, glede podrobnosti o njem pa bodo jutri glasovali poslanci tega parlamenta. Medtem ko še naprej varuje različne vidike zasebnega življenja, mora sporazum pomagati izboljšati učinkovitost postopkov nadzora in voditi k boljšemu usklajevanju ukrepov, sprejetih med posameznimi državami članicami.

Prepričan sem, da se lahko na področju carinskih kontrol, kot tudi drugje, Evropa razvija z boljšo kombinacijo truda in z združevanjem zadevnih sredstev, da lahko državljanom zagotovimo zaščito, ki jo potrebujejo. V zvezi s tem ne moremo doseči nobene izboljšave ukrepov za boj proti goljufijam brez ohranjanja ustrezne ravni ureditve, ker je ta bistvena, če želimo ohraniti trden in učinkovit nadzor komercialnih dejavnosti, ki potekajo znotraj Unije in s tretjimi državami.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, z zanimanjem sem spremljala pripombe mojih pomembnih kolegov iz Združenega kraljestva in njihove pripovedi, kako potekajo stvari v Združenem kraljestvu. Menim, da bi to morali zapisati in prevesti v več jezikov, ker menim, da se v več državah dogaja, da imajo mlajši uradniki dosje in pripravljajo različna poročila v zvezi z njim. Menim, da ne smemo obsojati mlajših uradnikov, ampak oddelek, ki dopušča, da se to dogaja.

Parlamentu želim le povedati, da smo zaskrbljeni zaradi Združenega kraljestva in Irske – morda me lahko Komisija dopolni pri tem vprašanju – ker, medtem ko carinski organi podpirajo načelo vzajemne pomoči, verjamem, da imajo države članice, Irska in Združeno kraljestvo, zadržke glede izmenjave informacij med temi organi glede uporabe števil DDV v členu 2a(f), ter trdim, da je izmenjava informacij z uporabo števil DDV dejansko izmenjava davčnih informacij, ki ne spada na področje uporabe predlagane pravne osnove. Zato lahko komentiramo tudi to.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, tudi meni se zdi zanimivo, kako se o vprašanih razpravlja v Združenem kraljestvu. Vendar vam lahko v zvezi s tem, kar je bilo pravkar povedano, zagotovim, da se to ne dogaja le v Združenem kraljestvu.

Srečal sem več finančnikov in finančnih ministrov ter spodbujal zamisel o medsebojni upravni pomoči, zato lahko zatrdim, da ta odpor ni omejen le na Združeno kraljestvo. Obravnava se kot sumljiva zadeva, vendar vam lahko zagotovim, da ni nobene podlage za tovrstni sum. Preiskovalni organ znotraj Komisije, OLAF, nam lahko zagotovi le platformo za sodelovanje, povsem jasno je, da se proti goljufijam v zvezi z davkom na dodano vrednost lahko borimo le v sodelovanju med državami članicami in Evropsko komisijo, ker se lahko večje goljufije dogajajo le v čezmejnem okolju.

Zato obstaja resnična potreba po boljšem sodelovanju in izmenjavi informacij. Zadnjega vprašanja ne morem komentirati zaradi vsebine informacij. Govorimo le o poenostavitvi boja proti goljufijam v zvezi z davkom na dodano vrednost, ki je glavna oblika goljufije. To bi bila prava rešitev, zelo sem srečen, ko slišim jasno izraženo mnenje, da bi Parlament podprl ta zakonodajni predlog v predlagani obliki.

Bill Newton Dunn, poročevalec. – Gospod predsednik, zahvaljujem se vsem, ki so povedali svoje mnenje v tej razpravi. Na zelo dojemljiv komentar gospe McGuinness, ki zastopa Dublin, želim povedati: ko je izjavila, da je to razširjeno in bi moralo biti zapisano, je verjetno vedela, da so pred 15 ali celo 20 leti v Združenem kraljestvu predvajali znano serijo *Yes, Minister*, v kateri minister, momljajoč bedak, verjame, da ima popoln nadzor, nazadnje pa napreduje v ministrskega predsednika. Vendar so bile besede „Yes, Minister“ (da, minister) v resnici besede njegovih državnih uradnikov, ki so mu govorili, kaj na stori in kaj naj reče. – „Da, gospod

minister. Ne, gospod minister. Seveda ste vsemogočni, gospod minister.“ V resnici pa je bil nadzor v rokah državnih uradnikov.

To se je zgodilo pred 20 leti in se očitno dogaja še danes. To se dogaja po vsej Evropi, kar je zelo zanimivo. Zato morda potrebujemo posodobljen evropski program – *Ja, Herr Minister* ali *Sí, Señor Ministro*. Morda pa nas lahko scenaristi zabavajo z novim programom na isto temo, ker stare resnice ne zastarajo.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo 19. februarja 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Bogdan Golik (PSE), v pisni obliki. – (PL) Zadnji dve širitvi sta precej povečali dolžino kopenskih in pomorskih meja Evropske unije. To zahteva tesnejše sodelovanje med državami članicami ter državami članicami in Komisijo. Zahteva tudi usklajevanje in skladnost ukrepov, ki so namenjeni boju proti mednarodnemu gospodarskemu in finančnemu kriminalu. Soglašam s poročevalcem, da v zvezi s temi dejavnostmi ne smemo spregledati vloge tretjih držav. V celoti podpiram, da se ustrezno pooblasti Komisijo, da lahko zagotovi tehnično pomoč in usposabljanje uradnikom za zveze iz tretjih držav ter uradnikom iz evropskih in mednarodnih agencij in organizacij. Pozdravljam predlog za izboljšavo postopkov za prenos podatkov, pridobljenih v eni državi članici v tretje države. Verjamem, da bodo imele predlagane spremembe pozitiven vpliv na omejevanje finančnih nepravilnosti.

Želim poudariti besedilo člena 18a v zvezi s tem, kako Komisija oblikuje in upravlja direktorij, da pomaga odkrivati pošiljke, ki morda niso v skladu s pravnimi določbami na področjih carine in kmetijstva. V zvezi s tem verjamem, da je treba v besedilo vnesti določene določbe, da se vsaki državi članici omogoči dostop do prej omenjene zbirke podatkov, če za to predloži zahtevo Komisiji. Tako ko je zdaj, se besedilo sklicuje na pomoč zadevnim organom.

24. Carinski zakonik Skupnosti (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je priporočilo za drugo obravnavo (A6-0011/2008) v imenu odbora za notranje zadeve in varstvo potrošnikov o stališču Komisije, ki ga je Svet sprejel 15. oktobra 2007 za sprejetje uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Skupnosti (posodobljen carinski zakonik) (11272/6/2007 – C6-0354/2007 – 2005/0246(COD)) (Poročevalka). Janelly Fourtou).

Janelly Fourtou, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, zdaj, ko smo zaključili tri leta trdega dela, sem ponosna na to, kar smo dosegli glede ključnih točk tega dokumenta.

Carinska unija je eden od stebrov Evropske unije, poleg tega je bistven element pri delovanju notranjega trga. Sedanji carinski zakonik Skupnosti, ki je bil pripravljen v osemdesetih letih, sprejet pa v devetdesetih letih 20. stoletja, je zdaj zastarel. Naše carinske službe se srečujejo z novimi izzivi. V letu 2007 je svetovna trgovina znašala skoraj 16 milijard dolarjev ali 31 % svetovnega BDP, samo v Evropski uniji je znašala 20 % vsega svetovnega uvoza in izvoza.

Carinske službe so zato odgovorne za ohranjanje nemotenega poteka trgovanja in delovanja kontrol, ki so potrebne za zagotovitev tega, medtem ko hkrati zagotavljajo zaščito varnosti državljanov EU. Če želimo doseči zadovoljivo ravnotežje, je treba posodobiti metode nadzora, ki se uporabljajo, ter okrepiti raven sodelovanja med različnimi službami in nosilci gospodarskih dejavnosti.

Zakonik je treba prilagoditi drugim radikalnim spremembam, ki so nastale v mednarodnem trgovinskem okolju, zlasti tistim, ki izhajajo iz vedno večje in nepovratne uporabe informacijske tehnologije in tehnologije za elektronsko izmenjavo podatkov. To vprašanje je bilo tudi v središču poročila, ki ga je pripravil moj kolega, gospod Heaton-Harris, in ga je Parlament sprejel lani decembra.

Prva obravnava posodobljenega carinskega zakonika je bila sprejeta 12. decembra 2006, nemško predsedstvo je uspešno zagotovilo politični sporazum 25. junija 2007. Parlament je na prvi obravnavi sprejel 51 predlogov sprememb, od katerih jih je 34, večinoma vsebinske narave, Svet v celoti ali delno sprejel v skupnem stališču.

Glavne teme tega nesporazuma so bile status pooblaščenega nosilca gospodarskih dejavnosti, pravica do ukrepanja kot carinski zastopnik, centralizirano carinjenje in komitologija. Status pooblaščenega nosilca gospodarskih dejavnosti, ki je neposredno povezan z dogodki iz 11. septembra, se je uveljavil kot tako

imenovana „varnostna sprememba“ uredbe, katere cilj je ponuditi večje zmogljivosti nosilcem dejavnosti ter s tem poravnati nova bremena, ki so jim bila naložena, da so se lahko spopadli z varnostnimi zadevami.

Vaš poročevalec je zadovoljen, da je bil sprejet koncept, ki ga je razvil Parlament na prvi obravnavi; ta vključuje določitev razlikovanja med dvema vrstama pooblastila, in sicer „poenostavitev carine“ na eni strani ter „varnost in zaščita“ na drugi. Ta pragmatična rešitev dopušča različne potrebe nosilcev gospodarskih dejavnosti.

Če se vrnemo k vprašanju carinskih zastopnikov, v državah, v katerih ima ta poklic dolgo zgodovino, je to precej vroča tema. Medtem ko Svet ni sprejel predlogov Parlamenta k temu dokumentu, je vseeno gradil na predpostavki, da morajo carinski zastopniki in pooblaščen nosilci gospodarskih dejavnosti med seboj sodelovati na področjih, kjer to želimo.

Vaš poročevalec verjame, da je Svet dosegel dober kompromis. Razen tega so združenja carinskih zastopnikov sprejela to rešitev, čeprav so izgubila svoj monopol v nekaterih državah članicah.

Na področju centraliziranega carinjenja smo uvedli še eno novost, in sicer Svet je uvedel nov člen 106 s stališča, da je bolj logično in pregledno, da so vse določbe zakonika, povezane s tem konceptom, vključene v en člen.

Zato imajo lahko vsi nosilci gospodarskih dejavnosti koristi od centraliziranega carinjenja na ozemlju katere koli države članice. V primerih, ki vključujejo več držav članic, morajo zadovoljiti merila za upravičenost do statusa pooblaščenih nosilcev gospodarske dejavnosti.

Končno, izmed vseh področij, na katerih je ta dokument dosegel velik napredek, smo lahko zelo zadovoljni, da smo razširili postopek komitologije, tako da zajame 44 določb posodobljenega carinskega zakonika.

Zato pozivam Parlament, naj skupno stališče Sveta podpre brez spremembe.

László Kovács, komisar. – Gospod predsednik, po več kot dveh letih dejavnega medinstitucionalnega dela, smo zelo blizu zaključku postopka soodločanja o tem predlogu, kar je predvsem zasluga prizadevanja gospe Fourtoun in podpore članov odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov.

Zelo sem zadovoljen, da bo pravi okvir za v prihodnost usmerjeno reformo evropske carine – upam – pripravljen prihodnje leto, ko se bo praznovala 40. obletnica carinske unije. To bo zagotovilo spodbudo za delo, ki ga moramo še opraviti.

Carinska unija se navadno predstavi kot star steber Skupnosti. Vendar ga ni mogoče zmanjšati le na zapuščino preteklosti. Deluje danes – in ne le za zagotovitev zbiranja lastnih sredstev. Vedno več carinskih uprav, zakonodaje in postopkov bo varovalo notranji trg, prispevalo k varstvu potrošnikov, podprlo zunanje vidike skupnih politik ter hkrati prispevalo k olajševanju naše mednarodne trgovine. V ta namen se bo razvijala carinska zakonodaja za odговор na večje spremembe in izzive, zunaj in znotraj Unije, ter se bo zatekla k najbolj učinkovitim pravilom in tehnikam.

Kaj bo dejansko pomenila posodobitev carinskega zakonika Skupnosti?

Prvič, boljše carinske ureditve, ki vključujejo preproste in enostavne pravila in postopke, ki pojasnjujejo pravice in obveznosti nosilcev gospodarskih dejavnosti ter zagotavljajo njihovo bolj enotno obravnavo, medtem ko zagotavljajo enako raven varnosti in zaščite.

Drugič, postopno informatizacijo vseh carinskih formalnosti, da se ustvari povsem brezpapirno okolje za carino in trgovino, katerega razvoj bo podprla in uokvirila določba o elektronskem carinjenju (št. 70/2008/ES) Parlamenta in Sveta, sprejeta 15. januarja 2008.

Te spremembe vključujejo interoperabilnost med nacionalnimi računalniškimi carinskimi sistemi. Omogočali bodo predvsem carinjenje blaga v prostorih deklaranta, ne glede na mesto vstopa v, izstopa ali dobave znotraj Skupnosti – tako imenovano centralizirano carinjenje. Prav tako bodo dovoljevali izmenjavo podatkovnih elementov v realnem času med carinskimi organi, da se opravi analiza tveganja in izboljšajo kontrole v okviru skupnega upravljanja tveganja.

S podporo predloga Komisije na prvi obravnavi je Parlament priznal bistven prispevek te zakonodajne pobude k lizbonski strategiji za rast in delovna mesta. Skupno stališče Sveta iz oktobra 2007, ki vključuje večino predlogov sprememb, sprejetih v Parlamentu na prvi obravnavi, Komisija šteje za dobro usklajen kompromis.

Komisija zato pozdravlja poročilo gospe Fourtou, ki priporoča odobritev skupnega stališča brez spremembe.

Christopher Heaton-Harris, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem gospe Fourtou. Vedno sem občudoval njen občutek za podrobnosti v tej zelo kompleksni zadevi.

Posodobljen carinski zakonik je, kot sem že prej povedal komisarju, izjemno dolgočasen, a zato toliko bolj pomemben del zakonodaje, ki jo pripravi Komisija. Leta 1975, ko se je v Združenem kraljestvu glasovalo na referendumu, ki bi ga morali izvesti zdaj (referendum o lizbonski pogodbi) – referendum za vstop v ta klub – smo verjeli, da glasujemo o vstopu v območje proste trgovine. Ljudje pa so dejansko dobili carinsko unijo. Od kar sem tu, sem trdo delal na tem poročilu, ker je ureditev tega zakonika in njegova pravilna posodobitev morda najpomembnejša stvar, ki jo lahko storimo, dokler se vsa stvar ne posodobi, kot je povedal komisar, v okviru sistema elektronskega carinjenja, s čimer postane po vsej Uniji poslovanje veliko bolj enostavno, pobiranje carine pa veliko bolj preprosto.

Vendar pa se tudi tu, kot pri vseh evropskih vprašanjih, naprej ne pomikamo tako hitro, kot bi si želeli – če se sploh pomikamo naprej. V tem besedilu še vedno obstajajo ovire. Nekatere so zelo globoko zakoreninjene, dokler se ne popolnoma prečisti ta tabela in lahko začnemo znova. Kaj je pooblaščen nosilec gospodarskih dejavnosti? Kakšne kvalifikacije bi morali imeti carinski zastopniki – ali AEO, kot so znani? Je te v prihodnosti mogoče uporabiti kot ovire za zaustavitev ljudi, ki vstopajo v poslovni svet ali celo kot ovire za obstoječa evropska podjetja, da bi se širila po Evropi?

Ta posodobljen carinski zakonik je dejansko zelo dober dokument, vendar bi lahko bil veliko boljši. Vendar pa moramo v tem parlamentu prepogosto sklepati kompromise, vendar upam, da bo to dobro za Evropo.

Manuel Medina Ortega, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, menim, da se je carinski zakonik Skupnosti, kot ga je predstavila Komisija ter kot sta o njem razpravljala Parlament in Svet, izkazal za vzoren postopek. Naša poročevalka, gospa Fourtou, je v to vložila ogromno dela in na koncu so se, kot je že običajno, Parlament, Svet in Komisija dogovorili o končnem besedilu, ki ga bomo sprejeli.

Verjamem, da je, kot je že povedal gospod Heaton-Harris, Evropska unija predvsem carinska unija ter da je carinski zakonik pomembna komponenta, ki nam dovoljuje njeno delovanje. Vendar carinska služba kot taka ne deluje kot povsem prosta dejavnost: v veliki meri so vanjo vključene oblasti, ker nekatero blago in vrednosti vplivajo na vse nas. Pri tem govorimo o tihotapljenju in o nekaterih njegovih nevarnejših različicah, kot sta tihotapljenje orožja in drog, ter o nadzoru uhajanja kapitala.

Zato je logično, da mora carinski zakonik Skupnosti vključevati običajne omejitve, ki jih uporablja vsaka država članica, ter poskušati doseči uskladitev. Menim, da smo točke, o katerih smo tule razpravljali, zadovoljivo rešili z dvojnimi konceptom pravic carinskega zastopstva in pooblaščenega nosilca gospodarske dejavnosti: zamisel o dveh konceptih, ki se teoretično razlikujeta, vendar lahko najdeta skupno podlago za uskladitev. Menim, da je sprejeta rešitev zelo dobra in ustrezna.

Komisar Kovács je doslej vztrajal pri konceptu centraliziranega carinjenja, ker carinska unija predstavlja eno enoto. Zato ni smiselno, da obstajajo razlike med različnimi carinskimi zmogljivostmi. Menim, da je to dobra in praktična rešitev, ki nam bo omogočala delovanje na ustrezen način.

Zadnji vidik, ki ga je treba omeniti, je postopek komitologije. Komisija in Svet sta zdaj priznala pomembnost sodelovanja Parlamenta v tem postopku. Dosežen sporazum pomeni, da se je število določb, po katerih se je izvajal ta postopek s sodelovanjem Parlamenta, z 28 povečalo na 44, tj. Parlament lahko vedno bolj učinkovito poseže v pripravo določb za carinski zakonik.

Gospod predsednik, nazadnje se zahvaljujem gospe Fourtou za njeno delo in komisarju za njegovo prizadevanje, da vključi predloge tega Parlamenta.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, Evropska unija je nedvomno veliko več kot carinska unija. V današnji razpravi in v odločitvi, ki jo bomo sprejeli jutri, je ne bomo omejili na carinsko unijo. Kljub temu je carinska politika na zunanjih mejah EU pomemben element dejavnosti Evropske unije in delujočega notranjega trga.

Evropski klub ÖVP in Evropski parlament pozdravljata predlog za uredbo o posodobljenem carinskem zakoniku Skupnosti. Zakaj? Ker poenostavlja carinske postopke, ker vzpostavlja podlago za enostavnejše in hitreje skupne carinske postopke na zunanjih mejah, ker to pomeni, da se bodo zdaj upoštevale velike spremembe v mednarodnem trgovinskem okolju – na primer v zvezi z informacijsko tehnologijo,

elektronskimi podatki itd. – in ker bodo za carinske zastopnike zdaj veljala jasno opredeljena merila, ki bodo zagotovila večjo zanesljivost in strokovnost.

Ta uredba krepi sodelovanje med državami članicami in Evropsko unijo. Ustvarja strožjo Skupnost, kar se odraža tudi v dejstvu, da je Svet prevzel vse predloge sprememb, ki jih je predlagal Parlament. Z moje perspektive pomeni enostavnejše in hitrejše skupno carinjenje, kar je dobro za podjetja in Evropsko unijo kot celoto.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz se želim zahvaliti poročevalki in seveda našemu poročevalcu v senci, ki sta opravila dragoceno delo pri tej zelo tehnični dokumentaciji.

Cilj novega carinskega zakonika je nadomestiti obstoječi zakonik in z njim povezane uredbe s sodobnim zakonikom, poenostaviti trenutne carinske postopke ter ustvariti podlage za dostopne interoperabilne carinske sisteme po Evropski uniji. To zdaj odločno pozdravljamo, ker pomeni, da bodo imela podjetja koristi od prilagoditve sedanjemu razvoju v informacijski tehnologiji ter od hitrejše in varnejše obdelave vedno večjih količin blaga, ki prečka meje EU.

Poslovna združenja in trgovinske zbornice so že od začetka pravilno opozarjale, da varnostne pobude EU, ki prihajajo k nam iz ZDA, ustvarjajo preveč birokracije. Prek posvetovanj v Parlamentu in s številnimi stiki z uradi Komisije smo končno dosegli sorazmerno trdno in nebirokratsko rešitev, za katero sem hvaležen.

Ključna točka za podjetja, ki se zdaj izvaja, je centralizacija carinjenja z eno kontaktno točko. Prav tako smo lahko uveljavili našo zahtevo – na to sem zelo ponosen – po privilegiranem statusu za tista podjetja, ki izpolnjujejo potrebna merila.

Vendar moram kot poslanec iz južnega Badna poudariti, da bi lahko carinski zakonik povzročil veliko težav na zunanjih mejah EU z državami, ki niso države članice EU, razen če se pravočasno ne sprejmejo previdnostni ukrepi. Vem, da želi biti Komisija previdna – pri tem imam v mislih Švico – ter upam, da bodo države članice v skupnem odboru EU-Švica odigrale svojo vlogo.

Švica je eden od najpomembnejših trgov za blago EU. Švica v svoje štiri neposredne sosedbe v EU izvozi 41 % njenega celotnega izvoza ter iz njih uvozi 59 % njenega celotnega uvoza, zato je na tem področju treba ukrepati. Ne moremo dopustiti, da se na švicarskih mejah tvorijo več kilometrov dolge vrste zaradi uvedbe carinskega zakonika samo zato, ker se švicarski carinski sistem nekoliko razlikuje od sistema EU.

Komisar Kovács, rad bi, da pogledate to težavo in k njej usmerite pozornost zadevnih držav članic. Govorimo o gospodarskem središču v osrčju Evrope, ki se ga zaradi naših dejavnosti ne sme odrezati od mednarodnega pretoka blaga.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, verjamem, da bomo jutri na drugi obravnavi odobrili skupno stališče Sveta o carinskem zakoniku. To je uspešna posodobitev evropske carinske zakonodaje. To je resničen prehod k elektronskemu, centraliziranemu, interoperabilnemu in samodejnemu carinskemu sistemu. Vsi organi EU bodo lahko izkoristili eno vodstveno točko – enopostajno trgovino – za njihove dejavnosti, zaradi česar bodo tako potrebne kontrole bolj učinkovite. Zaradi poenotenega carinskega informacijskega portala – enotno okno – bodo lahko podjetniki komunicirali le z enim carinskim uradom v EU, tam, kjer imajo svoj sedež. To pravilo poenostavlja in združuje terminologijo in opredelitve, ker jih dela bolj uporabniku prijazne. To je dober primer zmožnosti, celo v razširjeni EU, za poenostavitev birokracije in izboljšanje pravnega okolja za podjetnike in državljane. Razen tega se bo projekt poplačal do leta 2010. Zahvaljujem se poročevalcema, gospe Fourtou in gospodu Newton Dunnu ter Komisiji in Svetu za izjemno delo, ki so ga opravili v zadnjih treh letih.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Gospod predsednik, samo nekaj bi rad pripomnil k odgovoru gospoda Heaton-Harrisa, ki je izjavil, da je mislil, da se je Britanija leta 1975 pridružila območju proste trgovine. Zelo sem zaskrbljen zaradi njegovega spomina, ali pa je morda kriva njegova izobrazba. Britanija je zapuščala evropsko območje proste trgovine – ki se je imenovalo EFTA. Odločili smo se, da ji dovolimo priključitev k Evropski skupnosti, gospa Thatcher, ki je bila v času referendumu leta 1975 voditeljica konzervativne stranke v Združenem kraljestvu, je povedala, da je to več kot območje proste trgovine. Zelo preprosto in zelo jasno.

Ker želi gospod Heaton-Harris referendum o libonski pogodbi v Združenem kraljestvu že danes, očitno verjame, da bo britanska javnost prebrala vse dokumente, da se odloči, kako glasovati. To se je moralo zgoditi v letu 1975. Britanska javnost je leta 1975 iz dokumentov razbrala, da gre pri tem za vse tesnejšo unijo in

ne za območje proste trgovine. Evropska unija si prizadeva za vse bolj tesno unijo. Zato vas sprašujem, gospod predsednik, ali lahko dobimo zdravilo za spomin gospoda Heaton-Harrisa?

Predsednik. – Hvala vam, gospod Newton Dunn. Kako dolgočasni bi bili naši večeri v Evropskem parlamentu brez teh zanimivih britanskih razprav.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, ne bom se vpletala v to. Zahvaljujem se poročevalki za natančno delo pri tem poročilu.

Če smo odkriti, to ni stvar, o kateri bi ljudje govorili v javnih prostorih in od družabnih priložnostih. Vendar so pravilni zakoni zelo pomembni za poslovanje in za delovna mesta, zato to počnemo. Zato je zamisel o centraliziranem carinjenju smiselna, če deluje – upajmo, da bo pod temi novimi pogoji tudi uspešna.

Prav tako ima tudi zamisel o enotnem oknu možnost, da zmanjša nepotrebno birokracijo. Vendar lahko poudarim le eno točko: ko bo vse to postavljeno in bo delovalo, si poglejmo odziv nosilcev gospodarskih dejavnosti ter bodimo pripravljeni, da ga prilagodimo na področjih, kjer se bodo pojavile težave, ki so jih nocoj opredelili drugi govorniki.

László Kovács, komisar. – Gospod predsednik, moje izhodišče določa, da nisem le zadovoljen, ampak zelo ponosen, da smo dosegli to točko, ker soglašam z vsemi govorniki, ki menijo, da je to velik dosežek za Unijo kot celoto.

Najprej se želim zahvaliti za vašo podporo posodobljenemu carinskemu zakoniku ter za vaše zanimanje za prihodnji razvoj. Kot ste povedali sprejetje in poznejši začetek veljavnosti zakonika ne bosta pomenila konca te zgodbe, ker bo njegova uporaba odvisna od dokončanja in uporabe izvedbenih določb.

Za sprejetje teh določb se bo uporabljal nov regulativni postopek s pregledom. Parlamentu daje možnost, da preveri, kako namerava Komisija, s pomočjo odbora za carinski zakonik, natančno izvajati splošne določbe, ki izhajajo iz zakonika.

Poleg te postopkovne zahteve namerava Komisija prek svojega odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ustrezno obveščati o statusu priprav osnutka izvedbenih ukrepov in o časovnem razporedu, ki je predviden za uporabo posodobljenega carinskega zakonika.

V zvezi z vprašanjem Švice in Evropske unije, ki ga je postavil gospod Schwab, 1. januarja 2009 se bo v celoti začel izvajati carinski zakonik Skupnosti. To pomeni, da bo za vse blago, ki prihaja ali zapušča Skupnost, veljala deklaracija pred prihodom ali po odhodu. Pooblaščen nosilec gospodarske dejavnosti bo imel koristi od olajšav, ki jih določa zakonik.

Tako kot z drugimi tretjimi državami se trenutno pogajamo s Švico o vzajemnem priznavanju nadzornih središč, rezultatih nadzora in statusu pooblaščenega nosilca gospodarskih dejavnosti. Pogajanja so v teku, prizadevamo si za obojestransko zadovoljivo rešitev, ki bo začela veljati do 1. julija 2009.

Naj zaključim s povabilom na proslavo ob 40. obletnici carinske unije 1. julija 2008. Carinska unija je bila prvi temeljni kamen pri gradnji notranjega trga ter ostaja ena od njegovih temeljnih komponent. Veselim se nadaljevanja naše razprave o prihodnji vlogi carine v okviru proslav. Ponovno se vam zahvaljujem za podporo.

Janelly Fourtou, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, zahvaljujem se vsem, ki so govorili, ter vsem, ki so prispevali k pripravi osnutka tega poročila.

Ker je gospod Medina Ortega govoril o tihotapljenju, moram spregovoriti o vprašanju ponarejanja. Med letoma 1998 in 2004 je število aretacij zaradi ponarejanja naraslo za 1 000 %. To kaže le, da je treba kontrole, ki se zdaj uporabljajo, posodobiti ter sprejeti nov pristop glede dolžnosti carinikov.

Prav tako se želim zahvaliti strokovnjakom, ki so pokazali resnično odprtost, poleg tega se še vedno počutim kot njihova dolžnica. To bo brez dvoma odgovor na skrb, ki jih je izrazila gospa McGuinness. Kar zadeva izvedbene ukrepe, se bom vedno trudila za spodbujanje dialoga med carinskimi organi in institucijami Skupnosti, vključno s Komisijo, s katero smo vedno tesno in uspešno sodelovali.

Zato vas pozivam, da podprete skupno stališče, in se vam zahvaljujem za pozornost.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo 19. februarja 2008.

25. Dejavniki, ki spodbujajo terorizem in novačenje teroristov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0015/2008) Gérarda Depreza v imenu odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu priporočila Evropskega parlamenta Svetu o dejavnikih, ki spodbujajo terorizem in novačenje teroristov (2006/2092(INI)).

Gérard Deprez, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, poročilo, ki ga danes predstavljam v imenu odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, izhaja iz predloga, ki ga je konec leta 2005 predložil kolega gospod Duquesne, ki mu zdaj izražam spoštovanje.

Poleg tega bi rad poudaril, da je večino dela v zvezi s tem poročilom opravil naš kolega gospod Mayor Oreja, ki se je iz razlogov, ki jih tu ne morem komentirati, odločil, da se po glasovanju odbora umakne.

Menim, da je mogoče vsebino poročila, ki je bilo predloženo Parlamentu, povzeti s strukturiranjem več elementov v zvezi s štirimi glavnimi temami poročila.

Prva tema sta obseg in trajnost grožnje. Nedvomno je, da zdaj terorizem na splošno in zlasti džihadski terorizem najbolj ogrožata varnost državljanov Evropske unije. Krvavi napadi v Madridu leta 2004 in Londonu leta 2005 ter vsi drugi neuspeli poskusi zatem kažejo na trajnost in resnost te grožnje. Iz tega sledi, da mora ostati boj proti terorizmu ena od prednostnih nalog Evropske unije in njenih držav članic, kar poročilo posebej poudarja.

Vendar je treba ta odločen boj proti terorizmu izvajati na določen način, kar je druga tema poročila. Spoštovati je treba bistvena načela, drugače bomo popačili osnovne vrednote, ki veljajo v naši družbi. Boj proti terorizmu je treba izvajati na podlagi najširšega spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti verske svobode in pravice do poštenega sojenja.

Hkrati moramo razlikovati med kulturami in verami na eni strani in terorizmom na drugi, zlasti pri džihadskem terorizmu. Velika večina muslimanov ni povezana z ekstremisti, pri čemer se ne sme pozabiti, da so bili oni glavne žrtve terorizma v Iraku, Afganistanu in Pakistanu; boriti se moramo proti ekstremistom, ki izkrivljajo vero, ki naj bi ji sledili.

Poročilo poudarja načelo, da sta sovražstvo in nezadovoljstvo dva glavna dejavnika, ki spodbujata radikalizacijo, s čimer opozarja države članice, da so boj proti vsem oblikam diskriminacije in zlasti ukrepi, namenjeni vključevanju manjšin, prednostne politike, ki jih je treba izvesti za spodbujanje miru, strpnosti in dobrih odnosov v naši družbi.

Tretja tema je povezana z ukrepi, namenjenimi zlasti preprečevanju terorističnih dejavnosti. Na tem področju obstaja veliko priporočil za države članice, vendar poročilo poudarja predvsem potrebo po natančnejšem spremljanju propagandnih mest, zlasti prek interneta, prostorov, kjer potekajo pridige, in avdiovizualnih medijev na splošno.

Četrta tema so represivni ukrepi. Pri tem je treba izpostaviti predvsem en ukrep, ki bo zagotovo povzročil polemiko. Predstavljen je v odstavku 10 poročila in predlaga razširitev področja uporabe opredelitve terorističnih dejanj na upravičevanje terorizma. Nisem prepričan, ali je ustrezen izraz „upravičevanje“, pri čemer menim, da bi bil v francoščini primernejši izraz „poveličevanje“ ali „opravičevanje“ terorizma, ali pa ga bi bilo bolje spremeniti, zato me zanima, kako se bo ta parlament jutri odzval na to občutljivo vprašanje, ki je v središču te razprave, in sicer, kje je treba postaviti mejo med varnostjo, temeljnimi pravicami in svobodo izražanja.

Franco Frattini, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, obravnavanje radikalizacije kot nasilja je jedro protiteroristične politike Komisije, zato pozdravljam današnjo razpravo o poročilu in zelo pomembnih vprašanjih, ki jih vsebuje. Pozdravljam razvoj medinstitucionalnega sodelovanja pri priznavanju velikega izziva, s katerim se srečujemo pri oblikovanju skladne politike EU, ki preprečuje, zmanjšuje ali odpravlja procese radikalizacije.

Po več pobudah v zadnjih letih od mojega prvega sporočila o zadevi septembra 2005 bo letošnjega julija predloženo sporočilo, ki opredeljuje dobre prakse v državah članicah in konkretna priporočila za prihodnje ukrepanje. Poročilo Komisiji zagotavlja priporočilo na tem področju.

V zadnjih treh letih smo čas in sredstva namenili boljšemu razumevanju tega pojava, njegovega gibanja, oblike in dinamike. Naročili smo štiri ločene primerjalne študije, ki se zdaj zaključujejo. Vsem državam članicam smo poslali vprašalnik, zdaj pa izvajamo analizo prejetih odgovorov. Organizirali smo konferenco

o vlogi izobraževanja pri preprečevanju radikalizacije, ki je združila izvajalce izobraževanja, verske voditelje in oblikovalce politike pri izražanju novih idej.

Zdaj razvijamo osnutek sporočila. Naslednji mesec je treba potrditi prve tri študije o sprožilnih dejavnikih, predstavitvi taktične situacije in mobilizacijskih taktikah. Četrta študija o vključevanju civilne družbe (najboljše prakse) bo verjetno objavljena julija, približno v času sprejetja sporočila. Njeni glavni rezultati bodo do takrat že vključeni v sporočilo. Zdaj poteka analiza vprašalnika, poslanega državam članicam, ki bo tudi vključena v sporočilo.

Zato lahko zdaj svojo politiko oblikujemo z natančnejšo obravnavo vprašanja. Naše sporočilo bo obravnavalo pomembna vprašanja, kot sta taktiziranje nasilnih radikalnežev in radikalizacija v zaporih in drugih občutljivih krajih. Prav tako bomo razpravljali o vlogi izobraževanja in vključevanju civilne družbe v boj proti radikalizaciji.

Poslanci se morajo zavedati, da smo v zvezi s spodbujanjem predložili predlog za spremembo okvirnega sklepa o boju proti terorizmu, ki je en del „paketa o terorizmu“, predstavljenega lanskega novembra. Ta instrument spodbuja vključevanje kaznivih dejanj, vzporednih s tistimi, ki jih obravnava Konvencija Sveta Evrope o preprečevanju terorizma, v okvirni sklep: javno spodbujanje, novačenje teroristov in usposabljanje za terorizem, tudi prek interneta, ter zlasti spletna navodila o izdelavi doma narejene bombe.

Komisija je odločno zavezana, da bo podpirala žrtve terorizma. Od leta 2004 smo izražali svojo podporo s finančno pomočjo več projektom za pomoč združenjem žrtev terorizma in spodbujanje solidarnosti med evropskimi državljani. V letu 2008 načrtujemo ustanovitev evropske mreže združenj žrtev terorizma, da se na evropski ravni uveljavijo interesi žrtev in okrepi solidarnost evropskih državljanov do žrtev terorizma.

Za obravnavanje teroristične grožnje na evropski ravni je treba izvajati svetovno politiko preprečevanja dejavnikov, ki povzročajo radikalizacijo in novačenje teroristov, da se raziščejo vzroki zanje, ne da bi utemeljevali teroristična dejanja. Džihadski terorizem je največja grožnja demokratičnim družbam, vključno z več tisoč milijoni poštenih muslimanov v EU in veliko drugih delih sveta.

Manfred Weber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik, gospe in gospodje, mislim, da je žalostno, ker moramo ponovno razpravljati o terorizmu. Radikalizacija in terorizem ne spadata v Evropo. Evropa, ki jo gradimo, je Evropa strpnosti, zato je vedno žalostno, ko moramo razpravljati o tem vprašanju.

Veliko nas združuje. Terorizem se šteje za največjo grožnjo. Novačenje teroristov je treba ustaviti. Spoštovati moramo temeljne pravice. Dialog je ključen za zagotovitev strpnosti. Zlasti moramo biti pozorni na internet, zlasti na njegovo vlogo pri komunikaciji.

V naši zunanji politiki so zlasti pomembni protiteroristični ukrepi. V Evropi potrebujemo boljše mreženje storitev za lažji boj proti radikalizaciji in terorizmu. Zlasti bi se rad zahvalil podpredsedniku Komisije za njegove predloge in povzetek.

Moja skupina zato obžaluje, da niso bili sprejeti predlogi našega poročevalca, gospoda Mayorja Oreje, in da na koncu procesa nismo dosegli dogovora. Skupina PPE-DE je zato pripravila ključne točke, ki smo jih določili za jutrišnje glasovanje: na primer v zvezi s predlogi za črtanje, ki navajajo, da kršenje posameznikovih pravic in načela pravne države spodbuja terorizem; predlogi za črtanje, ki zagovarjajo poseben nadzor šolskih in verskih središč; ter predlogi za črtanje sklicevanj na džihadski terorizem.

Če želimo odpraviti grožnjo, moramo poznati njene vzroke. Zato moramo opredeliti džihadski terorizem kot največji izziv in to navesti v poročilu. Če bo to sklicevanje črtano, ne bomo mogli glasovati za sprejetje tega poročila. Ne bomo podprli kakršne koli dodatne omilitve poročila. Zato upam, da bomo na jutrišnjem glasovanju dosegli dobre rezultate.

Claudio Fava, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se zahvalil svojim kolegom in iskreno poudarjam, da smo zavezani izboljšanju poročila, ki je imelo slabo podlago ter je izražalo različna stališča in vsebovalo nekonkretne predloge. Odbor za državljanske svoboščine je po mojem mnenju veliko prispeval k vzpostavitvi pomembnega in konkretnega političnega profila tega poročila.

Večino zgoraj omenjenega smo seveda prispevali vsi. Nasilna radikalizacija posameznikov in skupin v zadnjih letih je pokazala eno od največjih slabosti našega pravnega sistema in enega od največjih napadov na naše demokratične institucije. Bistveno se je boriti proti temu pojavu. Ukrepanje Evropske unije v tem smislu zagotavlja dodano vrednost, ki prispeva k uskladitvi, saj ima vsak naš instrument notranje slabosti.

Vendar je to nov izziv, ki zahteva dobro uravnotežena prizadevanja in ne dopušča naravne človeške skušnjave, ob upoštevanju napadov v letih po 11. septembru, da se posploši ali zgradi evropska trdnjava ali ovira prednostna naloga, ki je pomembna za proces povezovanja EU, in sicer zaščita temeljnih pravic.

Zato menimo, da se moramo osredotočiti na tri usmeritve iz tega poročila. Najprej je treba podpreti temeljne pravice in načelo pravne države ter zlasti versko svobodo in svobodo izražanja, kot je dejal gospod Frattini. Če te pravice ne bodo zagotovljene, bo ideja Evrope propadla, prav tako tudi zgoraj omenjen proces povezovanja, ki temelji predvsem na temeljnih pravicah evropskih državljanov.

Okrepiti moramo pravosodno sodelovanje, da se bomo lahko borili z radikalnimi, nasilnimi in organiziranimi skrajnimi skupinami. Potrebujemo celovito usklajevanje terorističnih dejanj na ravni Evropske unije, opravičevanje kriminalnih dejavnosti pa je treba vključiti v predlog odbora za državljanske svoboščine. Seveda potrebujemo tudi pazljivo preprečevanje: napasti moramo vzroke in dejavnike, ki povzročajo radikalizacijo več skupin prebivalstva v naši družbi, pri čemer se moramo zavedati, da je teh vzrokov in dejavnikov veliko. To vključuje razširitev pravic do dejavnega državljanstva, tj. oblike državljanstva, ki vključuje odgovornosti in sodelovanje v političnem življenju ter dialog z verskimi gibanji

Kot je dejal podpredsednik, se moramo boriti tudi za interese in zaščito milijonov, več deset milijonov evropskih državljanov, ki so drugačne veroizpovedi kot mi, ter muslimanov, ki niso državljani Skupnosti, vendar so vedno upoštevali pravila naše demokracije in naše zakone, zaradi česar jih moramo popolnoma spoštovati.

Poleg tega moramo vzpostaviti dialog, ki dejansko predstavlja zavezništvo civilizacij in ne njihovega razkola. Za konec bi rad poudaril, da „zavezništvo civilizacij“ ni izraz, ki smo si ga sposodili iz politične polemike, ampak ga je oblikoval Varnostni svet Združenih narodov. Izraža veliko odgovornost in obveznost tega parlamenta in naših skupnosti. Menim, da je treba ta izraz vključiti v jutrišnji sklep.

Ignasi Guardans Cambó, v imenu skupine ALDE. – (ES) Gospod predsednik, menim da je poročilo ne glede na njegovo dejansko obliko uravnoteženo, zelo pomembno in obravnava problem, s katerim se danes vsi pogosto srečujemo.

Terorizem je nedvomno pojav policijske dejavnosti in vsi vemo, da ima policijske razsežnosti. Vendar je treba razloge za terorizem ali razloge, da nekateri ljudje postanejo teroristi, obravnavati na širši ravni. Jaime Mayor Oreja je to navedel v svojem prvem poročilu, o katerem se je na začetku veliko razpravljalo, po več zasedanjih in spremembah pa je oblikoval končno poročilo, ki so ga vsi v celoti sprejeli, vključno z njegovo skupino.

V tem parlamentu bi kot na sodišču rad izjavil, da ni res, da predlog Jaimeja Mayorja Oreje ni bil sprejet. O tem bi pričal pod prisego, če bi bila taka praksa Parlamenta. To ne drži. Razloge, da je to poročilo zdaj kamen spotike, najboljše poznata Evropska ljudska stranka in zadevna skupina Izjavim lahko, da smo na srečanjih v uradu gospoda Mayorja Oreje sprejeli 99 % vsebine poročila, o katerem bomo jutri glasovali. Ne bomo se pustili prepričati, da so bile nekatere točke zavrjene ali da je bil predlog zavrjen, saj je to dejansko izkrivljanje resnice.

Stališče, ki ga bo jutri sprejela španska ljudska stranka, zato ostaja skrivnost, kar bo nedvomno oslabilo skupno politično sporočilo, ki ga želimo izraziti. Zato obžalujem tak odnos. Težava je v tem, da je treba v določeni točki črtati besedo „džihad“, vendar se pojavi še v treh točkah in v uvodni izjavi H, kar kaže, da je džihadizem oblika terorizma, ki je nedvomno v središču naše razprave, to črtanje pa je neutemeljen izgovor.

To poročilo govori o svobodi, verski svobodi, svobodi misli in celo svobodi zavrnitve socialnega modela, vendar pojasnjuje, da Evropa ne more sprejeti spodbujanja nasilja, sovraštva ali dejanskega uničevanja stebrov družbe pod pretvezo vere.

Država je upravičena do uporabe instrumentov v svojo obrambo, instrumentov za zaščito svojih državljanov. Dejansko lahko to pravico v celoti uveljavlja na področju policije in pravosodja, hkrati pa vzdržuje dialog, sodelovanje in prizadevanje za celovito vključevanje ljudi, ki lahko nekoč postanejo taki fanatiki, da lahko napadejo družbo, v katero so bili vključeni, ali lastno družbo, saj so se ti ljudje v veliko primerih razvili med nami.

Kot je razpravljala moja skupina, je sporno, v kolikšnem obsegu je sedanja zakonodaja zadostna ali ni zadostna; pojmi, kot sta opravičevanje in utemeljitev terorističnih dejanj, so za nekatere pomembni, nekateri pa jih zavračajo, saj naj bi v bodoče povzročili prekomerno okrnitev svobode izražanja. Stališče moje skupine je naslednje: še naprej je treba spreminjati zakonodajo in zavračati pojem opravičevanja.

Gospod predsednik, za konec bi rad poudaril, da to poročilo v vsakem primeru podpiram. Upam, da bo Evropska ljudska stranka ponovno razmislila o podpori vsebine poročila. Pozdravljam politiko Komisije kot smernice za svetovno politiko, pri čemer policijske sile tesno sodelujejo v celotni Evropi, prav tako pa se sprejemajo ukrepi, ki poleg svoje dovršenosti zagotavljajo rezultat, ki spoštuje pravice posameznikov in celote.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, rad bi parafraziral besede Ernesta Hemingwaya: "Ne sprašuj, komu zvoni terorizem, zvoni tebi." Po napadih v Španiji pred štirimi leti in pred tremi leti v Angliji je to zelo pomembno sporočilo. Če bi lahko Oriana Fallaci, rojakinja komisarja Frattinija, prebrala dokument, o katerem razpravljamo, bi bila verjetno ogorčena. Gospa Fallaci je bila ugledna italijanska intelektualka, znana po svoji nepopustljivosti in kljubovalnosti. Verjela je, da islamski teroristi predstavljajo bistvo in klasičen primer islama.

Očitno je, da je Evropski parlament drugačnega mnenja. Vendar je treba ugotoviti, zakaj muslimanskim teroristom uspe doseči toliko podpore pri mladih arabskega rodu, ki so bili rojeni v državah članicah Evropske unije.

V celoti podpiram izjave o tem, da bo boj proti terorizmu ostal prednostna naloga Evropske unije. Zelo pomembno je, da se osredotočimo na teroristično propagando, ki se širi prek interneta. Dodal bi le, da se lahko tudi satelitski televizijski programi v arabščini uporabljajo za spodbujanje radikalnega islama.

Georgios Georgiou, v imenu skupine IND/DEM. – (EL) Gospod predsednik, čas je pomemben. Vendar moram povedati, da podpiram poročilo, vendar je omejeno predvsem na odkrivanje na eni strani in zmanjševanje na drugi.

Poudarja, da bi morali obravnavati predvsem novačenje teroristov.

Blizu nas, na Bližnjem vzhodu, obstaja „akademija“, ki usposablja teroriste. Zakaj je tako? V Evropi že šestdeset let ne skušamo reševati njihovega problema, saj za to tudi nismo imeli razloga.

Danes se dogajajo podobne razmere, zato sem vesel, da imam zdaj, dan po razglasitvi neodvisnosti Kosova, besedo v tej dvorani.

Zavedate se, da se lahko na tem območju ponovno pojavijo taki nezaželeni dogodki. Kaj bi se zgodilo, če se jutri Srbi v Mitrovici uprejo ali, če želite, izrazijo nezadovoljstvo? Ali jih bomo obravnavali kot teroriste?

Ugotoviti moramo razloge za pojav teroristov, ki so pripravljeni napasti naš evropski sistem, ki jih ne podpira.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, v tej dvorani predstavljam Severno Irsko, območje, ki je, kot vsi veste, desetletja trpelo pod jarmom nemoralnega terorizma. Glede na to izkušnjo bi rad v tej razpravi poudaril dve stvari.

Terorizma ne smemo le ublažiti, ampak premagati. Če se boste s terorizmom pogajali ter dajali zapornikom poseben status in jih predčasno izpuščali, vas bo kmalu doletela usoda, podobna Severni Irski: z neskesanimi teroristi na čelu vlade. Teroriste ublažitev le spodbuja.

Druga stvar, ki bi jo rad izpostavil, je: zloraba države je napačna, vendar naivno mišljenje v tem poročilu, da bo zasipanje teroristov s „človekovimi pravicami“ omililo njihovo voljo, dejansko le dodatno spodbuja teroriste, ki spretno izkoriščajo in zlorabljajo te pravice v lastno korist, svojim žrtvam pa ne priznavajo najosnovnejše pravice: pravice do življenja.

Zaradi presežka njihove morilske strategije je za zaščito družbe včasih potrebna izbira med naravnimi pravicami teroristov in pravicami nedolžnih. V takih razmerah brez težav izberem pravico družbe, da se brani pred domnevnimi človekovimi pravicami teroristov. Boj proti terorizmu je boj dobrega z zlim, zato se mora, ko je to potrebno, pravica terorista podrediti pravici družbe.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, najprej ponovno poudarjam, da mora neizprosno boj proti terorizmu potekati v skladu z zakonodajo, spoštovanjem načela pravne države in brez kršenja temeljnih pravic. Nisem prepričan, ali je terorizem po navedbah iz poročila največja grožnja varnosti državljanov Unije, vendar se strinjam z gospodom Deprezom, da je vsekakor ena od glavnih groženj. Menim, da bo zanemarjanje te grožnje zmanjšalo učinkovitost našega boja proti terorizmu in nam preprečilo izboljšanje varnosti naših državljanov. Zato bom glasoval proti sprejetju predlaganih predlogov sprememb.

Terorizem ne vpliva le na državljane držav, v katerih so potekali napadi; ogroža tudi varnost vseh ostalih. Razširja strah pred terorjem in njegovo grožnjo. Terorizem je nerazumna oblika fanatizma, ki razvrednoti življenje in dostojanstvo ljudi. Unija in komisar Frattini sta boj proti terorizmu postavila na vrh prednostnih nalog. Potrebujemo svetovno strategijo, s katero bomo lahko razbili teroristične mreže. Ta strategija mora priznavati vrednost preprečevanja, vključno z bojem proti novačenju teroristov in vsem dejavnikom, ki povzročajo nasilno radikalizacijo.

Analizirati in razumeti je treba razloge, vzroke in procese, ki povzročajo radikalizacijo in terorizem, zlasti pri mladih, ki živijo v naših državah članicah. V procesu vključevanja je zagotovo prišlo do napak. Strinjam se, da je treba v skladu z zakonodajo in ob upoštevanju svobode izražanja preprečiti teroristično propagando, namenjeno spodbujanju terorističnih dejanj.

Za konec bi rad izrazil strinjanje z gospodom Mayorjem, da se evropska pobuda, zlasti na tem področju, ne more in ne sme uporabiti kot podlaga za spodbujanje nacionalnih volilnih strategij.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem gospodu Deprezu za poročilo in potrebno razpravo o terorizmu. Zdaj je za to pravi čas, saj je letošnje leto evropsko leto medkulturnega dialoga.

Vendar menim, da poročilo ne obravnava dovolj dobro razlogov, zakaj mladi, zlasti mladi moški, postanejo teroristi, ali so bili v to zabljeni, in delujejo proti demokratični družbi. Če malo razmislimo, ne moremo zanemariti revščine in krivice, ki sta prisotni. Veliko mladih je, ki jim ne moremo zagotoviti usposabljanja, delovnih mest, nastanitve ali upanja za prihodnost. To je gojišče za fanatizem in usposabljanje mladih k dejanjem, ki njihovi skupini ali ljudstvu zagotavljajo več pravic. V poročilu te analize ni.

Zlasti vas pozivam, da glasujete za sprejetje predloga spremembe 12, saj se zdaj teroristična propaganda običajno širi prek interneta, česar se zaveda ali lahko nadzoruje le malo ljudi v tej dvorani. To je vprašanje te generacije, zato moramo razširiti in izboljšati svoje znanje o novačenju teroristov in ga začeti učinkoviteje preprečevati. Na splošno podpiram predloge sprememb skupine PSE.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, zelo se zahvaljujem gospodu Deprezu in gospodu Guardansu Cambu za njune pripombe. Menim, da njuni mnenji zelo ustrezata stališču naše skupine.

Poročilo se imenuje „Dejavniki, ki spodbujajo terorizem in novačenje teroristov“. Drugi govorniki so pozdravili dejstvo, da razpravljamo o tem vprašanju, kar je pravilno. Vendar o tem ne razpravljamo prvič. Evropski parlament in Unija kot celota sta razpravljala o pridigarjih sovraštva in sprejela preventivne ukrepe za prekinitev pretoka sredstev terorističnim organizacijam. Ti ukrepi so zagotovo koristni.

Menim, da je poročilo v zvezi s tem zagotovo pravilno usmerjeno. Vendar menim, da je pretirana navedba, da je internet vir vsega zlega ali varno pribežališče. Tako kot dejansko življenje to nedvomno izraža družbena gibanja in menim, da se ne bi smeli uporabiti vseh svojih moči za dokončno odpravo terorizma. Tega enostavno ne bomo zmogli.

Vprašanje je, kaj lahko storimo namesto tega. Razpravljali smo o avdiovizualnih storitvah, pri čemer se pojavi vprašanje: zakaj Evropska unija ne ukrepa, če nekateri programi na ozemlju EU predvajajo sovražne vsebine, ki so neposredno namenjene otrokom.

Na enem od programov gibanja Hezbolah na primer lik, zakrinkan v Miki Miško, ali v kateri koli drugi obliki napade židovske naseljence. To je namenjeno poučevanju malih palestinskih otrok o njihovi zgodovini. Države članice niso posredovale za rešitev tega problema. Namesto tega je podjetje Walt Disney branilo svojo pravico do Miki Miške in na koncu serije risank je Miki Miško ubil židovski naseljenec.

To je bilo predvajano na ozemlju EU. Zakaj Hezbolah v EU še vedno ni na seznamu terorističnih organizacij? O tem sva nedavno zanimivo razpravljala z Dickom Martyjem. Menim, da je na splošno potrebnih več gradnikov za celovito omejitev terorizma. Zagotovo moramo v zadevnih državah odpraviti vzroke terorizma, na primer z vzpostavitvijo zdravstvenih in izobraževalnih sistemov ter infrastrukture. Zagotovo ne smemo dopustiti, da te storitve zagotovijo teroristične organizacije, kot sta Hamas v Gazi ali Hezbolah, saj v teh pribežališčih v družbi te organizacije zbirajo svoje podpornike.

PRESEDUJOČI: GOSPOD BIELAN*Podpredsednik*

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Gospod predsednik, cilj našega današnjega predloga za priporočilo Svetu in Komisiji je povečati prizadevanje institucij in civilne družbe za odpravo dejavnikov, ki spodbujajo terorizem in novačenje teroristov.

Gospod Frattini, proces predložitve tega predloga v tem parlamentu je bil dolgotrajen in težaven, vendar bo jutri nedvomno vredno glasovati za končni rezultat. Predlog je osredotočen na boj proti islamskemu ekstremizmu, novemu pojavu v EU, ki zahteva določen razmislek in sredstva za njegovo odpravo.

Vendar ga je mogoče brez težav izpeljati iz katerega koli terorističnega ideala, ki izhaja iz patriotizma in zastav. Zato želimo pozvati Svet, naj v okvirnem sklepu o terorizmu obravnava opravičevanje kot zločin. Zaželeno je, da se usklajevanje opredelitve tega zločina razširi v 27 državah članicah, vendar ob stalnem in natančnem upoštevanju svobode izražanja.

Zatiranje in preprečevanje radikalizacije morata potekati vzporedno. Če želimo preprečiti radikalizacijo, moramo zagotoviti izobraževanje in vključevanje 1,3 milijona muslimanov, ki živijo v EU, in se izogibati stigmatizaciji teh 3,5 % prebivalstva. V okviru zunanjih odnosov EU pozivamo k dialogu in ne k razkolu civilizacij. Iz tega razloga se sklicujemo na izraz „zaveznitvo civilizacij“, ki so ga oblikovali Združeni narodi, in ne razumemo strogega zavračanja nekaterih poslancev.

Letošnje leto je evropsko leto medkulturnega dialoga. Ne želimo prispevati k verski izprijenosti: spodbujati moramo družbeno udejstvovanje in dialog. To so nekateri dosežki priporočila. Ali so predlogi tako škodljivi, da jih govornik ni mogel obvladati?

Gospod Weber, menim, da je gospod Mayor Oreja pokazal pomanjkanje parlamentarne spoštljivosti, saj odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ni obrazložil, zakaj je glasoval proti sprejetju poročila in ga zavrnil. Njegova obsedenost, da Parlamentu sporoča sistematično opozicijo na nacionalni ravni, dobro izraža demokratično držo prejšnjega govornika. Tak odnos nam ne bo koristil, če želimo napredovati v smislu demokracije, saj ta parlament deluje na podlagi soglasja in ne na kratkovidnem stališču.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, menim, da je poročilo dobro in strinjam se s skoraj vsemi pripombami mojega predsednika in političnega kolega, gospoda Depreza. Vendar se z njim in drugimi ne strinjam o ustreznem področju uporabe protiteroristične zakonodaje.

Menim, da ni koristno kaznovanje poveljevanja ali opravičevanja terorizma. Menim, da je problematičen tudi izraz „utemeljevanje“. Prej nas je veliko razpravljalo z Dickom Martyjem o vprašanju črnih seznamov teroristov in zamrznitvi sredstev, v zvezi s čimer mora biti zakonodaja pravična in učinkovita, če želi ostati verodostojna in trajnostna ter imeti podporo javnosti. Obstaja veliko tveganje, da bo predlagana razširitev kazenskega prava na ukrepe in namere ter na področje mnenja, komentarja in celo fantazije, povzročila nastanek miselnih zločinov.

To bi imelo morebitni negativni učinek na svobodo govora. Če rečem, da razumem, da so bili Kurdi v Turčiji jezni in nezadovoljni zaradi zatiranja njihove kulture, jezika in identitete ter zavračanja njihovih političnih prizadevanj, ali s tem opravičujem bombe Kurdske delavske stranke (PKK)?

V tem parlamentu je malo ali žal le nekaj ljudi, ki ne bi poveljevali Nelsona Mandele. Vendar je Afriški narodni kongres izvajal teroristična dejanja v boju proti zelo represivni apartheidski državi. Nekateri ljudje, zdaj državniki, ki so bili v tej dvorani častni gostje, so se v preteklosti borili za svobodo.

Ali sem torej zelo liberalna in me skrbi le svoboda govora? Ne, ker mora biti zakonodaja učinkovita. Že zdaj ustrezno kaznujemo spodbujanje terorizma. To pa razširja ciljno usmerjeno delovanje in govor, ki je namenjen spodbujanju terorističnih kaznivih dejanj.

Prejšnji teden je drugo najvišje sodišče v Združenem kraljestvu, drugostopenjsko sodišče, razveljavilo obsodbo petih moških zaradi posedovanja džihadskega materiala, ker ni bilo dokazov o namenu spodbujanja terorizma. Prvotne obsodbe v tem primeru so povzročile zamero pri tistih, večinoma mladih muslimanih, ki so želeli razpravljati o zunanji politiki Evrope in Združenih držav ter jo kritizirati. To ne prispeva k boju proti radikalizmu. Vendar je razpustitev teh primerov povzročila, da je pravo v stanju zmede in nereda, kar koristi teroristom.

Zato obsodbe utemeljujemo na podlagi spodbujanja. Ne slepimo se s povečevanjem in opravičevanjem.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad pohvalil poročilo ter besede in cilje Komisarja. Tudi v moji državi, Nizozemski, se veliko pozornosti namenja radikalizaciji in njenim tragičnim posledicam. Na Nizozemskem smo doživeli grozovit umor nizozemskega TV producenta, ki so ga zagrešili mladi iz teh radikaliziranih krogov. Tu gre le za majhno skupino, vendar imajo lahko njihova dejanja velike posledice. Zelo pomembno je, da sodelujemo in storimo vse, kar je v naši moči, da izsledimo in izoliramo skupine in mlade posameznike, ki lahko izvedejo teroristične napade.

Kot so dejali že ostali, je zelo pomembno tudi preprečevanje radikalizacije. Cilj je vzdrževati čim manjše število članov skupine, ki so potencialno nasilni. Radikalizacija ne povzroča vedno nasilja. Negativen učinek ima, če se mladi počutijo popolnoma izolirani iz družbe in se ne želijo več vključiti vanjo. Po naših izkušnjah k temu prispeva tudi dejstvo, da je politika odpravljanja radikalizacije usmerjena v lokalne organe. Zagotovo je pomembno, da storimo vse, kar je mogoče, v zaporih in splošneje na področju izobraževanja, da se prepreči zloraba interneta. Vendar so lahko v skupnostih večinoma dejavni le lokalni organi, ki odpravljajo vzroke za radikalizacijo in zasledujejo mlade, ki so zanj dovzetni. Menim, da imata lahko Evropska unija in zlasti komisar pomembno vlogo pri zbiranju izkušenj, ki smo jih pridobili v različnih mestih. Prejšnji teden je naša skupina odšla na delovni obisk v mesto Rotterdam, ki si zelo prizadeva za reševanje in preprečevanje radikalizacije ter izsleditev skupin, ki so zanj dovzetne.

Prav tako je treba vzpostaviti širši dialog z muslimanskimi skupnostmi v naših državah. Nekateri mladi, ki so vpleteni, prihajajo iz teh večjih skupnosti, če izoliramo veliko skupino, pa nikoli ne bomo mogli doseči majhne. Zato se moramo vključiti v dialog z domnevo, da večina muslimanskih skupnosti, ki živijo v naši družbi, ne želi sprevržene interpretacije njihove vere, in tudi letos, v letu medkulturnega dialoga, zelo spodbujati širok dialog moje skupine.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Hvala vam, gospod predsednik, komisar. EU mora jasno pokazati, da je boj proti terorizmu simbolični in praktični znak solidarnosti. Da se Europolu omogoči sodelovanje z našimi nacionalnimi varnostnimi službami in doseganje rezultatov, je potrebnih več sredstev. To zlasti kažejo nedavni nemiri v zvezi s ponovnim pojavom antagonizma zaradi karikatur Mohameda.

Kot je bilo rečeno, mora biti boj proti terorizmu vedno zastavljen s pravnimi in sorazmernimi sredstvi. Polete službe CIA v Evropi, mučenje, lažne usmrtitve in simulacijo utopitve (t.i. waterboarding), za katere CIA priznava, da so se zgodili, ter ustanovitev posebnih tajnih zaporov je treba intenzivno obsoditi. Gospod Frattini, v teh primerih bi morala EU ukrepati odločneje, kot je.

Pozdravljam, da poročilo vključuje širši pristop in obravnava dejavnike, ki povečujejo podporo in obnovljeno novačenje v skupine, ki zavračajo naše modele družbe ter se zatekajo k uporabi nasilja in sektaštva.

Dejstvo, da so bili storilci grozljivih zločinov v preteklih letih rojeni v Evropi ali so tu odrasli, je glasno opozorilo, ki nas poziva, da na lastno družbo gledamo bolj kritično. Potrebujemo dialog in pošteno razpravo o našem vključevanju in vizumski politiki. Tu se ne moremo in ne smemo izogibati težkim vprašanjem. Vendar menim, da je ena stvar samoumevna. To je naše mišljenje o tem, na čem mora temeljiti naša skupna zakonodaja. Tekoča razprava o šeriatskem pravu v Britaniji kaže, da so dobri nameni pogosto bolj ovira kot pomoč.

Prav tako moramo zagotoviti, da zakonodaja Skupnosti ne ogroža ali zanemarja pomembnih institucionalnih načel, na primer tistih, povezanih s svobodo izražanja. Poročilo govori o uvedbi novega koncepta v okvirnem sklepu: „opravičevanje terorizma“. Menim, da to ni ustrezno. Ne zato, ker to ni dobra zamisel za zagotovitev, da bi imele države članice dobre zakone proti spodbujanju terorizma, ampak zato, ker je težko, če ne nemogoče, oblikovati opredelitev, ki bi se uporabljala enotno in pri interpretaciji ne bi povzročila spornih problemov. Na eni strani moramo opravljati pomembno nalogo oblikovanja načinov za boj proti terorizmu in reševanje življenj. Na drugi strani pa obstaja načelo svobode izražanja in skrb za ohranjanje visoke stopnje pravne varnosti v Evropi. Gre za iskanje pravega ravnovesja.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, ko bodo fanatiki uničili naša nedolžna življenja in začeli izvajati bombne napade na demokratične družbe, bo že prepozno. Zato je treba storiti ve, kar je v naši moči, zlasti na področju preprečevanja, kot pravi komisar Frattini. Največ pozornosti je treba nameniti dialogu, ki je bistven za strpnost. Vendar potrebujemo tudi boljše policijsko sodelovanje in izmenjavo podatkov; dejansko je treba okrepiti vsa orodja, ki se lahko uporabijo v Evropski uniji in zunaj nje.

Zlasti pozdravljam dejstvo, da je komisar poudaril pomembnost pomoči žrtvam. Ne gre le za strpnost, ampak tudi za praktične ukrepe. Poudarjam, da je treba nadzorovati pridigarje sovražstva: to je potrebno. Zato je treba vplivati na informacije. Poveličevanje terorizma je vedno nesprejemljivo, zato potrebujemo strategijo netolerance do zločinov proti naši družbi.

Zelo obžalujem, da se je nacionalna polemika o vprašanju, ki je bilo vedno zelo resna tema razprave v tem parlamentu, v zvezi s tem poročilom ponovno grozeče dvignila.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, kolegi iz skupine ALDE so me vprašali, kako namerava voliti skupina PPE-DE. Skupina PPE-DE podpira 95 % vsebine poročila. Poudarjam tudi, da je po mojem mnenju zelo žalostno, da so predstavnik skupine ALDE, predstavnik skupine PSE in španski kolegi danes napadli PPE-DE. Obžalovanja vredno je, da nam domači problemi preprečujejo iskanje skupne podlage v tem parlamentu.

Tiste, ki želijo, da ta parlament kot celota jutri sprejme pomemben sklep, pozivam, da glasujejo za sprejetje predlogov sprememb PPE-DE. Ne spreminjamo vsebine predloga, ampak le odstranjujemo vidik notranje politike. Kdor želi sprejeti predlog skupine PPE-DE, lahko to stori jutri.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, vesel sem, da ste nam dovolili ponovno govoriti, saj pri neki drugi razpravi to ni bilo mogoče. Čeprav se jaz in gospod Pirker vedno ne strinjava ter se pogosto prepirava z velikim veseljem in vnemo, se strinjam z njim, da se takih razprav ne sme izkoriščati za nacionalne namene. To zmoti postopek in prispeva le k lažnim kompromisom.

Prepričan sem, da bodo španski kolegi v tem parlamentu drugačnega mnenja. Iz svojih izkušenj vem, da se takšna vprašanja pogosto razvijejo v nacionalno razpravo. Prav tako sem naveličan, da si nas PPE-DE in PSE v zvezi s tem podajata kot žogo, kar se ni zgodilo le enkrat. Vendar sem vesel, da so lahko liberalci posredovali in še vedno obvladujejo izziv.

Kolega iz Severne Irske žal ni več prisoten. To se mi zdi zelo predrzno, saj je dejal nekaj, kar je po mojem mnenju zelo nezaslišano: dejal je, da teroristi nimajo enakih osnovnih človekovih pravic kot vsi ostali. Vendar nas prav to ločuje od teroristov: dejstvo, da obravnavamo človekove pravice kot univerzalne. Nikoli ne smemo dajati vtisa, da bi lahko ta parlament spremenil svoje stališče.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Gospod predsednik, glede na pomembnost te razprave imam vprašanje za skupino PPE-DE. Pojavilo se je vprašanje, ali bo skupina PPE-DE v primeru podpore poročilu opustila in pozvala druge skupine, da opustijo kateri koli element, ki se navezuje na notranjo politiko Španije. Predstavnik skupine PPE-DE bi rad vprašal, kateri predlog spremembe, ki ga je predložila zadevna skupina, je povezan s politiko Španije. Odgovor me zelo zanima, saj bi se nato lahko objavili predlogi sprememb PPE-DE, ki zadevajo notranjo politiko. Ali želijo črtati sklicevanje na Združene države v predlogu spremembe 1? Ali želijo črtati sklicevanje na Združene države? Ali je to španska notranja politika? Zagotoviti je treba skladnost. Edina oseba, ki želi uvesti sklicevanje na notranjo politiko, je gospod Mayor Oreja, ki ni bil niti toliko spoštljiv, da bi se udeležil tega delnega zasedanja.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, zelo bi bila hvaležna, če bi lahko nekdo, ki podpira predloge sprememb o kaznovanju poveličevanja, poskusil odgovoriti na vprašanji, ki sem ju zastavila, in sicer o tem, da se bojim negativnega učinka na svobodo govora ter da ne vem, kako bi se lahko predlogi izvedli.

Kakšna je povezava med poveličevanjem terorističnega dejanja in pojavom novega terorističnega dejanja? Zdi se mi, da obstajajo pravne težave, kot je prejšnji teden ugotovilo drugostopenjsko sodišče Združenega kraljestva, saj ni neposredne povezave med poveličevanjem terorizma in novim terorističnim dejanjem, kot je povezava očitna pri spodbujanju ali vsaj hujskanju. Če le „poveljučujete“ teroristično dejanje, kakšna je neposredna povezava med tem in novim terorističnim dejanjem?

Če ne morete ugotoviti te povezave, tvegate, da boste poraženi na sodiščih, nato pa boste pristali na veliko slabšem položaju, kot je bil prvotni. Zelo bi bila hvaležna, če bi me nekdo, ki dejansko podpira kaznovanje poveličevanja ali opravičevanja terorizma, poučil o tem, saj tega ne razumem dobro.

Franco Frattini, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz mislim, da je nocojšnja razprava politično zelo pomembna. Tudi jaz menim, da moramo skupaj poiskati skupno politično rešitev, ki bo vsebino poročila oblikovala tako, da bo sprejemljiva za vse ljudi ali vsaj za večino parlamentarnih skupin.

Današnji teroristi nedvomno želijo vzpostaviti novo obliko svetovnega diktatorstva. V zadnjem stoletju smo doživeli močno diktatorstvo, vendar današnje diktatorstvo temelji na kršenju prve temeljne pravice, tj. pravice do življenja. Očitno je, da je ta strategija, skupaj z nasiljem in sovražtvom, žal postala globalna strategija.

Zato naš odziv ne sme temeljiti le na sodelovanju policijskih sil in informacijskih služb, ampak tudi na političnem odzivu za preprečevanje in odpravo vzrokov, ki povzročajo terorizem. Kot vas je veliko poudarilo, tudi jaz menim, da preprečevanje pomeni zatiranje sovražstva in odpravo vzrokov za sovražstvo, ne bi upravičevali nasilje, saj je največje tveganje pri tem, da začnemo upravičevati nasilje. Sovražstvo moramo zatreti brez upravičevanja nasilja.

Nekdo je govoril o razkolu civilizacij. Po mojem mnenju ta teorija ni ustrezna. Menim, da ne bo prišlo do razkola civilizacij. Menim, da poteka notranji spor z islamskim svetom, tj. spor med manjšino, ki poneverja versko sporočilo, in veliko večino muslimanov, ki je po mojem mnenju zelo miroljubna in želi živeti v miru in strpnosti. Gospe in gospodje, po mojem mnenju je edina možnost za zagotovitev političnega odziva okrepitev reformističnega in miroljubnega islama proti manjšini, ki ni niti reformistična niti miroljubna.

Vse to so politični ukrepi, ne policijski ali varnostni. Skliceval sem se na pravice žrtev in menim, da je na tem področju potrebnega več dela. Pravice žrtev je treba zdaj bolj upoštevati kot prej, da se jim zagotovi konkretna pomoč, ki ne vključuje le finančne pomoči, v kar sem prepričan, ampak v veliko primerih zagotavlja podporo zanje ali za preživele, sorodnike žrtev napadov in umorov, da se ponovno vključijo v družbo po velikem duševnem pretresu, ki so ga doživeli. Pravice žrtev se ne sme zanemariti tudi, ko preživijo napad ali izgubijo sorodnika ali ljubljeno osebo.

Nekdo je dejal, da moramo ugotoviti vzroke za terorizem. Strinjam se, vendar menim, da terorističnih skupin, organizacij in metod ne smemo upravičevati, ko jih skušamo razumeti. Razumevanje je ena stvar, upravičevanje pa druga: med njima je bistvena razlika.

Poudaril bi rad še zadnjo točko. Evropska unija bi lahko po mojem mnenju imela bistveno politično vlogo v svetu, če bi dosegla nekaj, kar še nobenemu ni uspelo. To je spodbujanje Združenih narodov, da končno sprejmejo mednarodno konvencijo o opredelitvi terorizma. Ta opredelitev še ne obstaja, kar povzroča veliko težav zunaj Evrope. Evropa ima lastno opredelitev terorizma, kot veste pa nekatere države članice Generalne skupščine ZN še niso odobrile ne vsebine ne postopka konvencije ZN o terorizmu.

Če bi bila Evropa na tem področju resnično enotna, bi lahko storila nekaj podobnega, kot smo storili mi v zvezi z moratorijem na smrtno kazen: spodbujanje Združenih narodov, da zavzamejo stališče o pomembnem in trdnem evropskem stališču, pri čemer je treba dati odzivu na terorizem svetovno legitimnost. Če obstaja terorizem na svetovni ravni, mora biti naš odziv popolnoma trden, vendar na svetovni ravni.

Gérard Deprez, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, na koncu razprave bi rad izrazil tri pripombe.

Prva pripomba je, da če poslušamo komisarja in večino udeležencev, dejansko ugotovimo, da v zvezi z analizo pojava, resnostjo grožnje in ravnovesja, ki ga je treba vzpostaviti med ukrepi za preprečevanje in ukrepi za zatiranje, vsi izhajamo iz skupne podlage, ko obravnavamo operativno stran: kaj moramo analizirati, kaj preprečiti in kaj zatreti.

Drugič, z obžalovanjem opažam, da v zvezi z nekaterimi bolj simboličnimi elementi jutri ne bomo mogli doseči potrebnega soglasja, kar bi obžaloval, saj po preučitvi seznama predlogov sprememb menim, da je večino razlik simboličnih in ne vsebinskih. Težava je v tem, da bi bilo mogoče ta simbolična navzkrižja interesov zmanjšati, če bi se stranke odločile za potezo, kar ni vedno določujoča značilnost političnih skupin, ki sestavljajo ta parlament.

Tretjič, nekaj pripomb bi rad namenil prisotnim v tem parlamentu, s čimer se strinja tudi gospod Alvaro, zlasti v zvezi s kolegom iz Irske, ki meni, da spoštovanje človekovih pravic ni potrebno v boju proti terorizmu. Menim, da tak odnos resno ogroža vrednote, na katerih temelji naša družba. Določenega voditelja države, evropskega voditelja države, sem zadnjič videl na televiziji, in dejal je, da bi z nožem napadel teroriste in pokončal vse do zadnjega. Tak režim zdaj zastruplja nasprotnike, dovoljuje umore novinarjev in izvaja volitve, ki so svobodne, vendar so lahko tudi goljufive. Vključevanje človekovih pravic v boj proti terorizmu pomeni tveganje za nesprejemljiv padec naše demokratične družbe.

Prav tako nas je gospa Ludford neposredno spraševala o vprašanju opravičevanja terorizma. Ne morem ji natančno odgovoriti, vendar lahko rečem le, da sem, kot gospa Ludford ve, poročevalec odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in da sem stališča predstavil na podlagi odstavka 10 poročila, ki

ga je sprejel odbor in jasno navaja, da odbor in Parlament pozivata k odprti razpravi o spremembi okvirnega sklepa, da se v področje uporabe med drugim vključi upravičevanja terorizma.

Zato nisem iskal izgovorov, ampak le izrazil to, kar se je dogovoril odbor za državljanske svoboščine; kljub temu ji bom neposredno odgovoril. Opravičevanje terorizma pomeni njegovo spodbujanje in menim, da je spodbujanje kaznivo dejanje.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v torek, 19. februarja 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Boj proti terorizmu mora ustrezati odprti, demokratični in pravični družbi. Bistveno je, da se grožnje za odprto družbo rešujejo z metodami odprte družbe.

Uravnovesiti moramo naše dejavnosti in ukrepe, ki jih izvajamo za varovanje človekovih pravic in pravne države, ne smemo pa uporabljati ukrepov, ki ogrožajo osebno integriteto.

Zato sem se odločila, da glasujem proti sprejetju predloga gospoda Depreza za priporočilo Svetu o dejavnikih, ki spodbujajo terorizem in novačenje teroristov.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Sodelovanje med institucijami EU za boj proti terorizmu je treba izboljšati, ob upoštevanju, da se je pogostnost tega pojava povečala.

Menim, da je terorizem postal glavni sovražnik za evropske vrednote, svetovno stabilnost in mir. Če se spomnimo dogodkov 11. septembra 2001 ali pred nekaj leti v Madridu, lahko vidimo celotno sliko, ki izraža grozo, strah in trpljenje.

Evropske institucije bi morale od takrat dalje razvijati strategijo za spoznavanje, zmanjševanje in odpravljanje tega pojava. Na tem področju je treba sprožiti čim bolj celovito študijo: da se ugotovijo teroristični ideali, zaradi katerih so teroristi tako kruti in pripravljeni izgubiti svoje življenje, da postanejo mučeniki, čigavi mučeniki so, kako poteka novačenje, kdo ga financira in kako lahko posredujemo pri preprečevanju tega pojava.

Da ugotovimo vse te stvari in jih nadzorujemo v interesu EU, morajo evropske institucije oblikovati to strategijo.

Tako bo EU celemu svetu pokazala enotnost in moč.

26. Dostop evropskih podjetij na trg EU (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0002/2008) gospoda Guardansa Camba v imenu odbora za mednarodno trgovino o strategiji EU za olajšanje dostopa na trge evropskim podjetjem (2007/2185(INI)).

Ignasi Guardans Cambó, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, med razpravami o lizbonski strategiji in o vsem, kar je prispevala k rasti in konkurenčnosti v Evropi, vprašanje zunanje trgovine še ni bilo obravnavano z ustrežno pozornostjo, ki si jo zasluži kot bistven del strategije za konkurenčnost, rast in delovna mesta v Evropski uniji. Zdaj smo napredovali in Evropska komisija je razmere izboljšala, spravila stvari v red ter natančno opredelila zunanjo trgovino in dostop do tujih trgov kot drugi steber strukture, ki mora spodbuditi rast in blaginjo v Evropski uniji.

Izvoz blaga in storitev je bistveni element konkurenčnosti našega gospodarstva ter tako tudi dejavnik zaposlovanja in blaginje v Evropski uniji. Izvoz najbolj ogrožajo zlasti netarifne ovire in ne splošno priznane tarife. Komisija je že izvedla obsežno posvetovanje in s tem pokazala svoje namere v okviru širše strategije za globalno Evropo, tj. namere, ki jih podpiram. To poročilo dejansko zajema veliko odgovorov, prejetih med posvetovanjem, ali vsaj nekatere, za katere se je Komisija odločila, da jih ne bo vključila.

Globalizacija ni zunanja grožnja, pred katero se moramo zaščititi. Po mojem mnenju pomeni veliko priložnost, da dosežemo, kar prej nismo mogli doseči, večji trg pa je en način ustvarjanja bogastva, drugače povedano, ustvarjanja delovnih mest in izboljšanja blaginje državljanov. Določen oddelek tega parlamenta opozarjam, da poročilo očitno poziva k izboljšanju dostopa na trg in k strategiji, ki lahko in mora upoštevati okoliščine

posamezne države. Evropsko vodstvo na tem področju upošteva upravičeno zaskrbljenost nastajajočih gospodarstev, s čimer mora nadaljevati.

Eno od najbolj odprtih gospodarstev na svetu, kot je evropski model, si ne sme dovoliti, da bi ga upravljale dogme. Izvoz blaga in storitev ne smejo upravljati neupravičene ovire ali javna naročila, Komisija pa lahko in mora na teh področjih storiti več. Lahko in mora izboljšati svoje instrumente v Bruslju v okviru EU z boljšim usklajevanjem z organi za spodbujanje trgovine v državah članicah in regijah ter z dejansko udeležbo podjetij. Komisar, na tem področju je treba izraz subsidiarnost razumeti v najširšem smislu. Na tem področju mora Komisija opravljati nalogo, ki je ne more opravljati kateri koli drug subjekt, nalogo, ki nikogar ne izključuje in koristi vsakomur od nas ter usklajuje delo, ki ga opravljajo že drugi, vendar morda manj učinkovito kot Komisija.

Vendar poročilo določa število posebnih točk, od katerih so nekatere zelo specifične, ki jih lahko Komisija izboljša v okviru svoje strategije o dostopu na trg. Ne nameravam vseh naštetih, vendar so izjemno jasne in natančne ter jih je mogoče oceniti z enako natančnostjo. Prav tako imamo za Komisijo zelo posebno zahtevo, in sicer da določi začasni potek ukrepov za zagotavljanje in izboljšanje razpoložljivosti proizvodov malih in srednje velikih podjetij na trgih tretjih držav, ker so ti proizvodi najbolj težavni, ko niso zaščiteni.

Komisija lahko in mora zagotoviti tudi boljše lokalno usklajevanje sredstev, ne da bi se povečala občutljivost ali bi bil kdo izključen. Vsaka država, vsak organ za izvozno pomoč in vsaka trgovinska delegacija iz držav članice: trgovinske delegacije EU lahko, ne da bi koga užalile, okrepijo svojo vlogo v tretjih državah. Pomanjkanje komunikacije med nekaterimi udeleženci zunanje trgovine ni dopustno, kar vedo vsi prisotni. Prav tako, kadar je mogoče, ne smemo zanemariti pristnega večstranskega pristopa k izboljšanju standardizacije in potrebe po izboljšanju mehanizmov v okviru STO; vse to se bo izkazalo za zelo uporabno.

Zato menim, da lahko vsi glasujemo za sprejetje tega poročila, po možnosti z veliko večino. Zlasti se zahvaljujem sekretariatu odbora za mednarodno trgovino, ki je pomagal pri pripravi poročila, in poročevalcem v senci iz različnih parlamentarnih skupin, ki so predložili predloge sprememb in izboljšali besedilo.

To izraža začetek novega političnega zagona. Ne gre le za dokument, ki ga je treba odobriti, uokviriti in obesiti na steno. To je začetek strategije, na kar napeljuje že ime, strategija pa zahteva niz ukrepov: te ukrepe je treba izvesti, zato moramo pozvati Komisijo, da se pozneje vrne v Parlament in pojasni, kako so bili ti ukrepi izvedeni.

Peter Mandelson, komisar. – Gospod predsednik, zahvaljujem se poročevalcu, gospodu Guardansu Cambu, in odboru za mednarodno trgovino za to zelo ustvarjalno poročilo. To potrjuje, da imamo skupno vizijo o pomenu proaktivne strategije o dostopu evropskih podjetij in delavcev na trg ter o osnovnih načelih, ki jih mora vključevati ta strategija.

Prednostne naloge, ki so določene tu – mala in srednje velika podjetja, ovire za storitve in naložbe, javna naročila ter pravice intelektualne lastnine – so tudi moje prednostne naloge. To je enako sporočilo, ki ga je Evropski svet poslal lanskega junija, in ponovno pretekli mesec kot odziv na naše poročilo o napredku. Dosegli smo novo močno soglasje o pomembnosti tega dela.

V osrčju globalne evropske strategije, ki smo jo sprožili leta 2006, je bila zavezanost ohranjanju odprtosti lastnih trgov v Evropi in preusmeritvi sredstev v ustvarjanje novih priložnosti za evropske delavce in podjetja na trgih naših najpomembnejših trgovinskih partnerjev. To lahko dosežemo predvsem z uspešnim trgovinskim sporazumom STO ali z novo generacijo sporazumov o prosti trgovini. To pomeni tudi sprejetje stvarnejšega pristopa k sodobnim trgovinskim oviram in zlasti netarifnim oviram, ki ne delujejo na meji, ampak za njo. Evropski delavci in podjetja lahko konkurirajo skoraj povsod, če dobijo pošteno priložnost in so jim zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji. Naša naloga je, da jih podpiramo in jim zagotavljamo platformo, da lahko to storijo, kar pomeni, da se moramo osredotočiti na ovire, pogoje in diskriminatorne regulativne prakse, ki delujejo proti njim ter jim preprečujejo pošteno priložnost za konkuriranje in trgovanje.

Izziv leta 2007 je bil začetek izvajanja te politike v praksi. Zlasti smo se osredotočili na lokalno krepitev naših sredstev na naših najpomembnejših trgih, tako da smo ustvarili delovne skupine za dostop na trg, ki povezujejo podjetje, državo članico ter osebe in strokovnjake Komisije. Ti ljudje dejansko poznajo trge in lokalne politike ter vedo, kaj je potrebno in kaj je mogoče. To je prineslo dobre rezultate. V zadnjih šestih mesecih smo dosegli velik uspeh v Južni Ameriki, srednji in južni Aziji, na Japonskem in v Rusiji. Prav tako smo pospešili naše sodelovanje z Združenimi državami v zvezi z vprašanji dostopa na trg, ki je delno prispevalo k temu uspehu.

Poleg tega smo uvedli spletni register pritožb za podjetja EU ter sprožili poročanje v realnem času in mesečno poročanje o razvoju na področju dostopa na trg. Zato se ne strinjam popolnoma z domnevo v poročilu, da Komisija ni storila dovolj, da se izkoristijo vse možnosti tega partnerstva v fazi razvijanja. To ne pomeni, da menim, da je sodelovanje popolno ali da ne bi mogli kaj storiti drugače in bolje kot zdaj.

Strinjam se, da je ta nova strategija dinamičen proces, ki zahteva stalno pazljivost in zavezanost. Odkrito povedano potrebuje tudi več prepoznavnih zagovornikov naših dejavnosti ter napredka pri uresničevanju naših ciljev v tem parlamentu in v državah članicah, tj. ljudi, ki verjamejo v gospodarsko odprtost in se ne bojijo zagovarjati obojestranske odprtosti trgov, zlasti v nastajajočih gospodarstvih, katerih lastna rast je odvisna od dostopa do naših trgov. To je pravično in pošteno načelo mednarodne trgovine, v katero verjamemo – če se bo namreč učinkovito in ustrezno upoštevalo načelo mednarodne trgovine in bomo odprli trge za druge, bodo tudi ti postopno odprli svoje trge za nas.

Strinjam se s pozivom poročevalca, naj vse zainteresirane strani dejavno sodelujejo v partnerstvu. Še naprej izboljšujemo naše usklajevanje držav članic in industrije, vendar potrebujemo strokovnjake, ki bodo usklajevanje pospešili, da bomo lahko izkoristili svoje možnosti.

V zvezi z vprašanjem o sredstvih sem hvaležen za dodatno osebje, ki so ga proračunski organi dodelili za generalni direktorat za trgovino. Še naprej si bomo prizadevali za več sredstev za najpomembnejše trge v Aziji in na primer v Braziliji. Medtem smo okrepili zaposlovanje v dejavnostih v zvezi z dostopom na trg v Bruslju.

Poleg tega upoštevamo vašo zahtevo, da Komisija predloži letno poročilo. Poleg rednega poročanja bi s Parlamentom z veseljem razpravljali o letnem poročilu o dejavnostih.

Ponovno se zahvaljujem poročevalcu in Parlamentu za njuno sodelovanje pri tem pomembnem delu. V letu 2008 in pozneje moramo vzdrževati svojo energijo in zavezanost. Ta prednostna naloga veliko pomeni meni in mojim službam; zelo je pomembna tudi za naša evropska podjetja in delovna mesta, ki jih lahko ustvarijo za naše delavce, kar bo povečalo dostop na trg in okrepilo svetovno trgovino, ki je v središču naše strategije o trgovinski politiki za globalno Evropo.

(Ploskanje.)

Silvia-Adriana Țicău, poročevalka o odobritvi odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (RO) Gospod predsednik, gospod komisar, leta 1996 se je začela izvajati strategija Evropske unije za dostop na trg. Komisija je razvila brezplačno storitev, ki evropskim izvoznikom zagotavlja elektronski, javen in posodobljen register v zvezi s pogoji o dostopu na trg v približno 100 državah.

Leta 2007 je bil na euroobmočju v trgovini dosežen presežek v višini 28,3 milijarde EUR v primerjavi s primanjkljajem 9,3 milijarde EUR leta 2006. Leta 2007 je EU-27 dosegla primanjkljaj v višini 185,7 milijarde EUR v primerjavi s primanjkljajem 192,1 milijarde EUR leta 2006. Zato je treba na ravni Skupnosti izvajati ukrepe za povečanje konkurenčnosti držav članic zunaj euroobmočja.

Menimo, da se bo dostop na trg zagotovil s promocijo vrednot in načel Evropske unije v tretjih državah ter s spodbujanjem odprtih trgov, približevanjem socialnim in okoljskim standardom ter z zagotavljanjem zaščite pravic intelektualne lastnine.

Partnerstvo Komisije z državami članicami in evropskimi podjetji mora vključevati naložbe v raziskave, promocijske kampanje za objavo razpoložljivih storitev in informacij, izboljšanje računalniškega sistema Skupnosti v zvezi z dostopom na trg ter medsebojno povezovanje posebnih baz podatkov in usposabljanje strokovnjakov, ki bodo podpirali evropska podjetja.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospod predsednik, nova strategija Komisije o dostopu na trg mora dejansko prispevati k odpravi ovir v tretjih državah. Kot je dejal komisar, je strategija ustrezen dodatek k sporazumu STO in k sporazumom o prosti trgovini. Zelo sem zadovoljna s pozitivnim poročilom Parlamenta, zato bi se zahvalila našemu poročevalcu Ignasiju Guardansu Cambu, ki je uspešno določil jasne prednostne naloge: boljše sodelovanje z evropskimi podjetji ter večja podpora malim in srednje velikim podjetjem; služba za pomoč v Komisiji in lokalno v tretjih državah. Menim, da je evropski institut za mala in srednje velika evropska podjetja na Kitajskem odlična pobuda Komisije.

Gre za vzajemnost. Če bomo odprli svoj trg za tretje države, bodo tudi tretje države odprle svoje trge za naša evropska podjetja, zlasti v nastajajočih gospodarstvih na Kitajskem ter v Indiji, Braziliji in Rusiji. Zato moramo v strategiji za dostop na trg temu dati prednost ter vzpostaviti delovne skupine za dostop na trg, ki bodo v

teh državah pomagale evropskim podjetjem. Kot ste že poudarili, to pomeni, da moramo zaposliti dovolj osebja, tudi v teh evropskih veleposlaništvih. Evropska podjetja so največji izvoznik na svetu in stalno se moramo boriti proti zaščitnim ukrepom, tudi v zadevnih tretjih državah. Določite prednostne naloge za področja, ki so pomembna: storitve, javna naročila, naložbe, intelektualna lastnina in carinski postopki.

Vesela sem, da ste izjavili, da nam boste vsako leto poročali, prav tako pa bilo koristno enkrat na leto obravnavati prednostne naloge. Pokazali ste svoje prizadevanje, kar zelo cenimo. Upam, da boste pokazali svoje prizadevanje tudi takrat, ko bo treba prilagoditi instrumente trgovinske zaščite, kot ste si prizadevali v tej strategiji.

Carlos Carnero González, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, na začetku želim čestitati poročevalcu za njegovo pomembno delo v obliki predlogov in analize.

V Parlamentu se ne glasuje o obrazložitvah, če pa bi potekalo glasovanje v zvezi s tem poročilom, bi glasoval za, ker zagotovo utemeljuje glavne predloge določb. Zato lahko napovem podporo skupine socialdemokratov, vendar poročevalca pozivam, da upošteva nekatere glavne predloge sprememb, ki smo jih predložili v skladu z ideali levo usmerjene skupine.

Evropa je zagotovo največji svetovni izvoznik blaga in vodilni izvajalec storitev. Poleg tega imamo v globaliziranem svetu zakonito pravico, da tržimo neomejeno število naših proizvodov in storitev, v tem primeru na trgih držav v razvoju. Zakaj pa ne? To je logično in običajno, tega pa si želijo tudi naši državljani. Tako so predlogi, ki so predstavljeni v poročilu in določeni v sporočilu Komisije, ustrezni, zlasti preprečevanje netarifnih ovir, ki jih poročevalec tako primerno opisuje kot Hidro, ki deluje v ozadju ter ne le preprečuje dajanje evropskih proizvodov in storitev na trg, ampak tudi ovira uravnotežen razvoj v teh državah in na trgih.

Zato menim, da je to poročilo na pravi poti, ker je naša naloga ohranjati program lizbonske strategije in okrepiti naš socialni model. Zagotoviti moramo tudi, da se lahko ta model prenese v države v razvoju, s katerimi želimo trgovati. Nobenega dvoma ni, da bo to koristilo tako evropskim delavcem kot tudi delavcem v drugih državah.

Veliko pozornost namenjamo delovnim pogojem, varnosti, varstvu okolja in zlasti človekovim pravicam. To so naši glavni predlogi sprememb.

Poročevalca ponovno pozivam, da te predloge sprememb upošteva. Kako bomo dejansko sploh dosegli te cilje? Dosegamo jih z veliko bolj intenzivnim sodelovanjem – nisem prepričan, če ga lahko imenujem „okrepljeno sodelovanje“, ker to lahko ustvarja zmedo glede na institucionalne določbe iz nove pogodbe – med EU, državami članicami in podjetji, zlasti s podporo za mala in srednje velika podjetja. Še enkrat vam čestitam in lahko noč.

Cristiana Muscardini, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vsi se zavedamo, kako občutljivo je to vprašanje in koliko pozornosti se mu namenja v naših državah.

Skupina UEN je zelo zadovoljna s predlogom, ki ga je predstavil gospod Guardans Cambó, in dodatnim delom, ki ga je opravil odbor za mednarodno trgovino. Poročevalca želim pohvaliti zaradi njegove analize in evropske usmerjenosti ter posledično zaradi njegovega izpostavljanja težav, ki jih pogosto povzročajo neupravičene ovire za evropsko industrijo na mednarodnih trgih.

Izboljšanje konkurenčnosti pomeni, da si na vse mogoče načine prizadevamo za zagotovitev uspeha lizbonske strategije. Če lahko evropski industriji zagotovimo boljši dostop do mednarodnih trgov, bomo podjetjem omogočili rast, vlaganje v znanje in tehnologijo ter ustvarjanje več delovnih mest. To zahteva več gospodarskih sektorjev v naših državah.

Različne ovire preprečujejo dostop evropske industrije na tuje trge. Te ovire vključujejo več različnih ukrepov, in sicer od nejasnih predpisov in ovir za naložbe ali dostop na trg do nepravilnih trgovinskih praks, zelo slabega spoštovanja pravic intelektualne lastnine in široko razširjenega ponarejanja, kar škoduje evropskim proizvodom ter na splošno resno in sistematično krši pravila Svetovne trgovinske organizacije in druga pravila, ki urejajo mednarodno trgovino.

Sporočilo Komisije je korak v pravo smer in Parlament podpira pobude iz tega sporočila, ki so namenjene izboljšanju dostopa na tuje trge. Te pobude vključujejo oblikovanje močnejšega strateškega partnerstva med Komisijo, ki ohranja svojo vlogo koordinatorja, državami članicami in podjetji v Evropski uniji, da se podpre

gospodarske subjekte in zlasti mala in srednje velika podjetja, ki želijo stopiti v stik s tretjimi državami ali izvažati v njih.

Številčno je treba okrepiti delegacije Komisije v nekaterih ključnih državah. To je treba vključiti v širšo strategijo, ki jo izvajamo skupaj z našimi glavnimi trgovinskimi partnerji, kot so Združene države, Japonska in Kanada, ki imajo enake težave na mednarodni ravni in bi se lahko pridružile Uniji pri pospeševanju sprejetja večstranskega sporazuma na tem področju, da se podprejo mehanizmi Svetovne trgovinske organizacije, ki zagotavljajo hitrejši odziv na kakršne koli nove netarifne ovire.

Večstransko delovanje, ki je zaradi velikega števila vključenih držav najučinkovitejši in hkrati tudi najtežavnejši način delovanja, morajo torej dopolniti sporazumi, ki opredeljujejo in odpravljajo neskladnosti zaradi obstoja neupravičenih ovir v tretjih državah.

Carl Schlyter, v imenu skupine Verts/ALE. – (SV) Gospod predsednik, ob prebiranju sporočila Komisije in zlasti poročila Parlamenta se zdi, kot da ubogo majhno EU ogrožajo zlonamerne tuje sile. To sledi zlasti iz odstavka 4 poročila, ki navaja, da Komisijo pozivamo k zagotovitvi zaščite trgovinskih interesov Evropske unije pred neprimernimi ali nepoštenimi trgovinskimi praksami tretjih držav. In podobno: kadar tretje države neupravičeno omejujejo dostop podjetij iz Evropske unije na svoje trge, se mora Evropska unija hitro in odločno odzvati.

Pri uporabi takšnega izražanja za nekdanje kolonije moramo biti previdni. Te države niso pozabile, kdaj se je Evropa nazadnje odločno odzvala za zaščito svojih interesov. Takšen način izražanja nam lahko škodi bolj kot kakršne koli trgovinske omejitve.

Komisija ima seveda prav, da obstajajo tehnične ovire v trgovini in nepravilna pravila. O tem moramo mirno in razumno razpravljati z našimi partnerji ter reševati morebitne težave. Vendar k temu ne povabite le podjetij, ampak tudi prostovoljne organizacije, vključno s tistimi iz tretjih držav. Takrat bomo morda lahko razumeli, kako so takšna pravila nastala in če so razumna ali ne.

Zaskrbljen sem zaradi seznama z desetimi točkami. Restriktivne izvozne postopke za surovine, zgornjo mejo za tuje lastništvo v sektorju storitev, omejitve neposrednih tujih naložb, državni postopek javnih naročil in izvajanje državne pomoči je treba obravnavati kot ovire za trgovino, ki so upravičene, ker izhajajo iz legitimne zakonodaje in so upravni ukrepi javnih organov. Ni jih mogoče odpraviti brez javnega posvetovanja in razmisleka, da se ne ogrozi stabilnost v teh državah.

Države morajo imeti pravico, da zaščitijo zdravje in okolje, ter postopke javnih naročil, ki zagotavljajo, da njihova lokalna podjetja niso v celoti izključena iz mednarodne konkurence, kar bi povzročilo veliko brezposelnost. Prav tako moramo biti razumni in od držav ne moremo pričakovati, da bodo zaščitile naše lastninske pravice, ko pa imajo komaj dovolj sredstev za zaščito človekovih pravic. Namesto da nastavljamo pasti, bi morali spodbujati svobodo.

Odločno moramo kritizirati tista pravila, ki dajejo prednost podjetjem v njihovih državah, ki poslujejo v tujini, in delujejo v škodo drugih tujih udeležencev. V takšnem primeru lahko odpravimo pravila. Prezreti moramo pravila, ki so neposredno ali posredno namenjena zaščiti prebivalstva ali lokalno dejavnih podjetij. Tudi sami smo ščitili svojo industrijo, dokler ni bila sposobna mednarodne konkurence. Tudi drugim je treba dovoliti, da storijo enako.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Ustvarjanje dostopa na trg pomeni ukinjanje tarif in netarifnih ovir za trgovino po vsem svetu. Gre za izjemno pomembno prednostno nalogo za trgovinsko politiko Unije. Ne ustvarja le poslovnih priložnosti za evropska podjetja, ampak jim tudi zagotavlja dostop do boljših in cenejših proizvodov iz drugih delov sveta. Po vsem svetu povzroča blaginjo.

Gre tudi za vprašanje, za katerega menim, da v zvezi z njim v Evropskem parlamentu obstaja neobičajno soglasje. To je razveseljivo v času, ko se po vsem svetu širi protekcionizem. Zato mislim tudi, da sta zdaj sporočilo Komisije in poročilo gospoda Guardansa Cambója primerna bolj kot kdaj koli prej. Dejansko sta zelo dobra.

V tej razpravi želim opozoriti na drugo vprašanje, ki ga ne smemo zanemariti, in sicer drugo stran odprtosti. Mislim, da ti vprašanji spadata skupaj. Evropska podjetja potrebujejo tudi odprtost znotraj Evrope, da bi lahko bila konkurenčna na svetovni ravni in izkoristila dostop na trg, ki ga lahko dosežemo v drugih državah. V našem globaliziranem svetu, v katerem ima vedno več podjetij globalne dobavne verige, lahko naše lastne tarife našim uspešnim podjetjem škodujejo enako kot tarife, s katerimi se srečujemo v drugih državah.

Za komisarja imam konkreten predlog, ki bi lahko nekoliko prispeval k reševanju te težave. Ko imajo podjetja težave pri trgovanju znotraj EU, to sporočijo sistemu Solvit, ki je odlično orodje za povečanje mobilnosti na notranjem trgu. Če ima podjetje težave pri izvažanju v državo zunaj EU, to predloži v podatkovno zbirko o dostopu na trg. Tudi to je izjemno pomembno. Oba sistema zagotavljata podlago za pogajanja o pospeševanju trgovine. Upamo, da bomo lahko razvili tudi podatkovno zbirko o dostopu na trg ali Solvit za obvladovanje težav, s katerimi se lahko srečujejo podjetja, ki uvažajo v EU.

S tem se lahko tako mi kot preostali svet še naprej pomikamo v smeri ugodnejšega okolja za prosto trgovino. Tako lahko dokažemo, da Evropa prevzema vodstvo pri odpiranju trgov tako na tujem kot doma.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, poročilo gospoda Guardansa Cambója obravnava vsa področja, ki zadevajo krepitev partnerstva za olajšanje dostopa evropskih izvoznikov na trge tretjih držav.

Protekcijonizem, nepoštena konkurenca in vzpostavljanje birokratskih ovir pogosto omejujejo dostop na te trge. Mala in srednje velika podjetja ustvarjajo večino delovnih mest v Evropi, vendar se pri izvozu srečujejo s posebnimi težavami. Njihove možnosti so omejene zaradi pomanjkanja sredstev za raziskave, novo tehnologijo, uveljavitev na teh trgih ter prilagoditev svojih proizvodov in storitev potrošnikom.

Poročilo ustrezno poudarja potrebo po evropskih, vladnih in diplomatskih sredstvih, da se malim in srednje velikim podjetjem zagotovi pomembna pomoč. Evropska unija mora okrepiti svoje logistično delovanje in zagotoviti ustrezno podporo, da bi tem podjetnikom olajšali dejavno poslovanje na trgih tretjih držav.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Kot vi, gospod komisar, smo posebej zaskrbljeni zaradi neustreznih vzajemnih pogojev dostopa na trg in neenakega obravnavanja evropskih proizvodov, s čimer se srečuje več partnerjev.

V tekstilni industriji in sektorju oblačil na primer EU uporablja povprečno tarifo 9 %, ki je ena najnižjih na svetu. Na drugi strani več konkurentov uveljavlja tarife do 30 % in več skupaj z več netarifnimi ovirami.

Tako morajo tudi nastajajoča gospodarstva do neke mere sprejeti načelo vzajemnosti glede koncesij v skladu z njihovo stopnjo razvoja in konkurenčnostjo v zadevnem sektorju. Zaščita pravic intelektualne lastnine in geografskih označb na svetovni ravni je še vedno precej neustrezna, kar zmanjšuje konkurenčno prednost visoke dodane vrednosti evropskih industrijskih in kmetijskih proizvodov.

Uskladitev mednarodnih regulativnih modelov in pravil omogoča dostop na tuje trge ter ne sme povzročiti večje prilagodljivosti evropskega regulativnega okvira za varstvo okolja, socialno varstvo, varstvo zdravja ljudi in varstvo potrošnikov.

Ravno nasprotno, cilj je približevanje, vendar v pozitivni smeri. Zlasti pomembno je razvrščanje uvoza glede na ustrezne specifikacije in zahteve ter iskanje uspešnih metod za obvladovanje okoljskega in socialnega dampinga.

Na koncu želim poudariti, da morajo biti jedro nove strategije dostopa na trg mala in srednje velika podjetja.

Poročevalcu, poročevalcu v senci in komisarju čestitam. Pozdravljamo pobudo Komisije o novi strategiji dostopa na trg.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod komisar, tudi sama sem prepričana, da je treba zagotoviti znatno večja pooblastila za delegacije Komisije in nove delovne skupine za dostop na trg, ki delujejo v tretjih državah. Menim, da mora Komisija ponovno razmisliti o svojih prednostnih nalogah pri dodeljevanju človeških virov za delegacije EU in povečati število osebja delegacij, zlasti tistih, ki delujejo na Kitajskem, v Indiji, Rusiji in Braziliji. Tudi države članice morajo imeti pomembnejšo vlogo na tem področju ter sorazmerno s svojimi trgovinskimi interesi prispevati k človeškim in finančnim sredstvom za te delegacije. Poleg tega morajo Komisija in države članice izboljšati sodelovanje z evropsko trgovinsko zbornico, trgovinskimi združenji in agencijami držav članic v tretjih državah. To je bistveno za izmenjavo informacij med delegacijami, diplomatskimi misijami in evropskimi poslovnimi združenji. To bi koristilo zlasti malim in srednje velikim podjetjem. Vendar mora biti glavni cilj naše strategije vzajemnost v trgovinskih odnosih, zlasti na primer na Kitajskem, in strožje uveljavljanje mednarodne trgovinske zakonodaje, ne da bi to uveljavljanje označevali kot protekcijonizem.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, zanimivo je, da je komisar edini omenil pogajanja o svetovni trgovini. Morda je to možnost, da pridobimo nekaj informacij o novih priložnostih na trgih naših

glavnih trgovinskih partnerjev, ki bi jih zagotovil uspešen sporazum v okviru Svetovne trgovinske organizacije. Vendar, gospod komisar, navedli ste tudi, da bi lahko k temu morda prispevala tudi nova generacija sporazumov o prosti trgovini. Ali to pomeni, da priznavate poraz v Svetovni trgovinski organizaciji? Morda bi nam lahko posredovali nekaj novejših informacij o tem vprašanju, ker mislim, da pomeni bistven del te razprave.

Poleg tega vas prosim tudi, da pojasnite nekatera vprašanja v zvezi s sedanji razmerami na področju kmetijstva v okviru Svetovne trgovinske organizacije. Zaskrbljenost povzročajo dodatne koncesije EU glede uvoznih tarif za občutljive proizvode in nekatera znatna povečanja tarifnih kvot kot del programa, ker obstaja tudi vprašanje napredka v Svetovni trgovinski organizaciji glede dostopa do nekmetijskih proizvodov in storitev. Mislim, da v tej razpravi potrebujemo aktualne podatke, če nam jih lahko zagotovite.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, v okviru te razprave želimo opozoriti na tri vprašanja. Prvič, bistveno je, da Evropska unija sprejme odločno in jasno stališče za vsak položaj, ko so ogroženi izvozni interesi države članice zaradi nepravilne prakse tretjih držav. V zvezi s tem moramo priznati stališče, ki ga je Evropska unija sprejela v primeru embarga, ki je preprečeval uvoz poljskega mesa in kmetijskih proizvodov na ruski trg. To stališče glede Rusije se je žal sprejelo šele več kot eno leto po tem, ko je Rusija uvedla omejitve za uvoz poljskih proizvodov, in po tem, ko je Poljska uporabila svoj veto za prekinitev priprav na sporazum med EU in Rusijo.

Drugič, odpiranje trgov Unije za proizvode in storitve iz tretjih držav mora urejati načelo vzajemnosti. Zato mora Unija kot celota spremljati, ali izvozniki iz tretjih držav med svoje proizvodne stroške vključujejo prispevke za skladnost z okoljskimi standardi in socialno varnost delavcev v njihovih državah. Če se ne bodo upoštevali navedeni stroški, bodo evropske proizvode vedno prehiteli njihovi konkurenti na svetovnih trgih.

Tretjič, pri odpiranju trgov Unije za dostop kmetijskih proizvodov iz tretjih držav je potrebna izjemna previdnost. Če se bo trg odprl v celoti, bo več sektorjev evropskega kmetijstva enostavno izginilo, kar bi ogrozilo varnost preskrbe s hrano v Evropi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, odprto gospodarstvo in trgi so značilnosti sodobnega tržnega gospodarstva, gospodarstva 21. stoletja. To je bistveno za globalno gospodarstvo. Vendar vsi gospodarski subjekti ne morejo obvladovati konkurence, zlasti če ta konkurenca ni vedno poštena, ker v njej prevladujejo veliki in vplivni subjekti.

Uvažajo lahko tako velika kot mala podjetja, vendar imajo za razvoj izvoza več možnosti velika podjetja. Razlog za to je, da vstop na nove trge zahteva veliko naložb v promocijo in vzpostavljanje celotnega logističnega sistema. Zato se zdi ustrezno, da mala in srednje velika podjetja načrtujejo skupne ukrepe za razvoj izvoza, zlasti za promocijo tega izvoza.

Dovoliti je treba določeno stopnjo pomoči in državne podpore za podjetja na področju promocije izvoza, zlasti na področju strokovnega znanja in izkušenj. Tudi na ravni Svetovne trgovinske organizacije je treba doseči sporazum o razvoju trgovine med malimi in srednje velikimi podjetji. Zlasti pomemben je dostop do informacij o subjektih, ki delujejo na globalnem trgu. Izboljšati je treba kakovost trgovine in dati prednost ustvarjanju enakih možnosti za dostop na trg.

Peter Mandelson, komisar. – Gospod predsednik, vam osebno in poslancem se zahvaljujem za zelo konstruktivno in koristno razpravo o tem odličnem poročilu. Posebej se zahvaljujem poslancu, ki je zahteval ponovno oceno dodeljevanja osebja za delegacije Komisije v ključnih gospodarstvih. Mislim, da je to odličen predlog, ki ga bom brez odlašanja sporočil svojim kolegom. Našteval bi lahko podrobnosti o majhnem številu osebja, ki deluje na primer v delegaciji za trgovinska vprašanja na Kitajskem, v primerjavi s precej večjim številom osebja, ki se ukvarja z zelo majhnim obsegom razvojne pomoči in sodelovanja v tej državi, medtem ko gre pri trgovini z Evropo za milijarde. Vendar o tem ne bom razpravljal; sprejel bom predlog in ga posredoval dalje.

Ne gre za to, da bi zagovarjal sporazume o prosti trgovini na račun pogajanj o svetovni trgovini. Vsi, ki poznajo trgovinsko strategijo za globalno Evropo, objavljeno novembra 2006, razumejo, da je bilo moje zagovarjanje temeljitih in celovitih sporazumov o prosti trgovini, ki ne le preusmerjajo svetovno trgovino, ampak dejansko prispevajo k povečanju skupnega obsega svetovne trgovine, značilnost našega pristopa v okviru naše zavezanosti pogajanjem Svetovne trgovinske organizacije, tj. krogu pogajanj iz Dohe. Spoštovanemu kolegu lahko zagotovim, da si še vedno prizadevam za njihov uspešen zaključek in ne za njihov neuspeh. Govorice o dodatnih nesprejemljivih ali neustreznih koncesijah na področju kmetijstva niso utemeljene. Edine govornice, s katerimi sem seznanjen in zadevajo takšne nepravilne koncesije, je

dejansko sprožil irski zunanji minister na današnjem zasedanju sveta za splošne zadeve. Zdi se, da se te govornice razširjajo v sorazmerno majhnem interesnem krogu.

Dejstvo je, da se bomo na področju kmetijstva in drugih področij iz kroga pogajanj iz Dohe premaknili tako daleč, kot je za nas primerno, da bi prispevali k uspehu pogajanj o svetovni trgovini, vendar mora to potekati v okviru mandata, ki smo ga prejeli na podlagi reforme skupne kmetijske politike iz leta 2003.

Res je, da so nam v preteklih tednih predsedniki pogajalskih skupin predložili dve novi pogajalski besedili. Na področju kmetijstva imamo besedilo, ki ni v celoti po našem okusu, vendar v tem besedilu o kmetijstvu ni ničesar, česar ne bi mogli obvladati ali zaradi česar bi preseгли meje svojega mandata.

V primeru dostopa do nekmetijskih trgov, tj. industrijskih proizvodov, pa položaj po mojem mnenju ni tako ugoden. Na tem področju je novo besedilo, ki ga je predstavil predsednik, v pogajanjih namesto konkretnjših temeljev povzročilo večjo negotovost. To obžalujem, vendar je to stvar, ki jo moramo obvladati in nadaljevati s pogajaji.

Ta razprava bi ne bila tako prijetna brez prispevka gospoda Schlyterja. Kadar koli je na govorniškem odru, sem še bolj prepričan v lastno zavezanost in stališče v zvezi s prosto trgovino. Njegovi govori vedno okrepijo moje prepričanje, da smo dejansko na pravi poti. Ne gre za to, da se uboga majhna Evropska unija bori proti mogočnim gigantom v nastajajočih gospodarstvih, niti ne gre za izbruh agresivnega ustrahovanja, ki se je razširilo v Komisiji na področju trgovine, na katerem želimo brez posvetovanja ali premisleka uveljaviti svoje interese nad interesi drugih.

Dejstvo je, da si tisti, ki verjamemo v mednarodno trgovino, prizadevamo za ravnovesje in vzajemnost, prav tako pa tudi za medsebojne koristi. Ko si prizadevamo za odpiranje gospodarstev drugih držav, naš namen ni enostavno izpolnjevanje lastnih interesov in lastnih potreb. S tem prispevamo tudi k blaginji in rasti gospodarstev, katerih večjo odprtost poskušamo dosegati.

Liberalizacijo gospodarstva je seveda treba dosegati postopno. Gre za postopen proces in ne za velik dogodek ali nenaden šok. Dejstvo je, da imajo nastajajoča gospodarstva koristi od večjega odpiranja. To vključuje koristno konkurenco za spodbujanje inovacij in produktivnosti v teh gospodarstvih; pomeni znižanje stroškov vložkov za lokalno industrijo, nižje cene proizvodov za potrošnike v teh razvijajočih gospodarstvih ter uvoz kapitala, tehnologije, ustvarjalnosti in sodobnega znanja na področju upravljanja v ta gospodarstva.

Ta proces odpiranja in vključevanja v globalno gospodarstvo dejansko zagotavlja rast in krepitev teh nastajajočih gospodarstev, kar njihovim podjetjem omogoča rast, ustvarja nujno potrebna delovna mesta za njihove delavce ter prispeva k proizvodnji izdelkov in storitev za izvoz, kar povzroča in jamči vedno večji delež mednarodne trgovine. Drugače povedano, odpiranje povzroča odpiranje, trgovina povzroča trgovino. Naša blaginja in možnosti povzročajo možnosti za ljudi, ki živijo in delajo v teh nastajajočih gospodarstvih. Drugače povedano, govorimo o učinkovitem procesu in o tem govori tudi strategija dostopa na trg, ki jo obravnava odlično poročilo našega poročevalca.

Na koncu želim povedati, da je v zvezi z lokalnimi naročili zelo pomembno podpirati in spodbujati zmogljivost nastajajočih gospodarstev in držav v razvoju, da oskrbujejo svoje lokalne trge javnih naročil. Vendar če to pomeni višje stroške javnih naročil v teh gospodarstvih, če pomeni neučinkovitost, pomanjkanje preglednosti in v nekaterih primerih korupcijo pri izvajanju javnih naročil, kdo nosi stroške tega? To so lokalni prebivalci, lokalni delavci in lokalni davkoplačevalci v nastajajočih gospodarstvih in državah v razvoju, ki ne morejo kriti teh stroškov.

Zato je pomembno, da v politiko in vedenje na področju javnih naročil v nastajajočih gospodarstvih vnesemo odprtost in preglednost. Ne gre le za to, da bi ugodili ubogi majhni Evropski uniji.

Ignasi Guardans Cambó, poročevalec. – Gospod predsednik, ni več veliko za dodati. Najprej naj se ponovno zahvalim vsem poslancem, ki so s svojimi prispevki, predlogi sprememb in celo neformalnimi pogovori obogatili to razpravo, ne le danes, ampak vse od njenega začetka, kar je povzročilo oblikovanje končnega besedila, ki ni delo enega poročevalca, ampak vseh sodelujočih.

Strinjali smo se zlasti glede ugotovljenega stanja in zelo sem bil presenečen zaradi tona nekaterih pripomb s strani zelenih strank v Parlamentu. Zanimivo bi bilo, če bi se zadevni poslanec na kraju samem seznanil z rezultati in posledicami proste trgovine ter srednje velikemu podjetju, na primer v bližini Barcelone, kjer živim, pojasnil, da je bil to „kolonialni pristop“. Navedel bi lahko veliko podjetij, ki si prizadevajo za izvoz, ker je od izvoza odvisen velik del njihove dejavnosti. Delavcem teh tovarn bi lahko poslanec povedal tudi, da delujejo le kot evropski kolonizatorji, ko poskušajo povečati tržni delež izvoza proizvoda, ki ga izdelujejo;

če Kitajska vzpostavi ovire, ki onemogočajo izvoz njihovih proizvodov, pa bodo ogrožena njihova delovna mesta.

Pri tem ne gre le za besedičenje o tem, da so velika evropska podjetja kolonialna, ampak gre za nekaj veliko bolj resničnega. Čeprav ima vsak pravico, da stvari predstavi po svoje, moram povedati, da me je zamisel, da je to poročilo „kolonialistično“, dejansko presenetila, več izvoznikov v moji državi pa bi jo lahko obravnavalo celo kot smešno.

Vseeno je jasno, da se na splošno strinjamo glede ugotovitve stanja; kot je navedla Komisija, je to stvar, ki jo je začel Svet, za katero si je prizadevala Komisija in ki jo danes podpira Parlament, kar vam seveda daje veliko odgovornost, gospod komisar, ker je naš pristop skupen. Naj ponovno poudarim, da gre za dinamičen proces in novo strategijo; nekaj elementov je dejansko novih in jih je treba nadgraditi. Naj navedem točko iz poročila, ki jo je poudaril kolega poslanec in ki vam je bila tako všeč: „Komisijo pozivamo, da ponovno opredeli prednostne naloge na področju razvrščanja osebja in po potrebi poveča človeške vire za delegacije Evropske unije, da bi bilo na voljo več osebja za začetek in zagotovitev uspešnega delovanja delovnih skupin za dostop na trg.“ Enako velja med drugim tudi za to, kar poročilo navaja glede malih in srednje velikih podjetij. V tem poročilo je veliko novosti in pri njihovem uresničevanju vam želimo veliko uspeha.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v torek, 19. februarja 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Tokia Saïfi (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Konkurenčnost evropske industrije je treba uvrstiti v samo jedro programa Skupnosti, saj nam bo le to omogočilo ustvarjanje kvalificiranih delovnih mest ter zagotovitev gospodarske rasti Evrope, obstoj evropskega sistema socialnega varstva in ohranitev EU kot velike trgovske sile v 21. stoletju.

Da se zagotovi ohranjanje te konkurenčnosti, je treba vzpostaviti pogoje za dostop na trg, ki so pravični, nepristranski in vzajemni. Evropski trg je dejansko eden od najbolj odprtih in konkurenčnih trgov na svetu, zlasti zaradi pravice do svobodne konkurence, ki zagotavlja odprto in pravično trgovanje znotraj EU.

Kljub temu se Evropska unija še vedno srečuje s številnimi trgovinskimi ovirami pri zunanji trgovini, ker trgi glavnih trgovinskih partnerjev Evrope niso enako odprti in pregledni kot trg Skupnosti. Zato moramo sprejeti nujne ukrepe za ponovno vzpostavitev vzajemnih pogojev za dostop na trg v tretjih državah in zlasti v državah v razvoju ter za boj proti omejevalnim poslovnim praksam. Delovati moramo hitro in odločno, da bi zagotovili popoln in neomejen dostop naših malih in srednje velikih podjetij do vseh trgov, zlasti na področju javnih naročil.

27. Reforma instrumentov za zaščito trgovine (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o reformi instrumentov za zaščito trgovine.

Peter Mandelson, komisar. – Gospod predsednik, veseli me, da lahko nocoj v Parlamentu podam repliko glede dveh vprašanj. Zadovoljen sem, da se mi je uspelo pravočasno vrniti iz Kijeva.

Na začetku naj se zahvalim Parlamentu za povabilo in priložnost, da spregovorim o zaščiti trgovine. Parlamentu se zahvaljujem za njegovo veliko zanimanje za to vprašanje, kar dokazujejo razprave na tem plenarnem zasedanju in v odboru za mednarodno trgovino.

Komisija in Svet sta se leta 2006 sporazumela o potrebi po reviziji evropskih instrumentov za zaščito trgovine. Cilj te revizije je bila zagotovitev, da ključna orodja Evrope ščitijo evropske delavce in podjetja pred nepošteno trgovino ter so še naprej čim bolj učinkovita, zlasti ob upoštevanju dramatičnih sprememb globalnega gospodarstva, v katerem imajo evropska podjetja globalne dobavne verige in v katerem je mešanica gospodarskih interesov evropskih podjetij vse bolj zapletena ter jo je težko oceniti in določiti.

Po naši reviziji in javnem posvetovanju sem ob podpori kolegija s svojimi uradniki obravnaval vrsto predlogov za prilagoditev pravil EU za zaščito trgovine, ki bi podjetjem omogočila dejansko izboljšanje dostopnosti, preglednosti, hitrosti in jasnosti. To bi vključevalo na primer večji dostop do dokumentov, več pomoči za mala podjetja na podlagi sistema zaščite trgovine in hitrejše začasne ukrepe.

Predlagamo tudi, da se v obliki osnutka smernic pojasni uporaba pravil EU na dveh pomembnih področjih. Prvič, razmisliti je treba o določitvi stopnje proizvodnje zunaj Evrope, pri kateri se podjetje ne obravnava več kot evropsko, da bi lahko opravljali naše preiskave in ocene v zvezi z zaščito trgovine.

Drugič, razmisliti je treba, kaj je treba upoštevati pri testiranju interesa Skupnosti, ki nam omogoča ugotovitev, ali je ukrep zaščite trgovine dejansko v širšem gospodarskem interesu Evropske unije. To je stvar, ki jo je po mojem mnenju vse bolj zapleteno in težje analizirati, saj razmere niso tako enostavne in črnebele, kot se morda zdi, ali kot je bilo dejansko v primeru klasičnega delovanja sistema trgovinske zaščite v preteklosti.

Cilj na obeh področjih je predvsem uzakonitev vzpostavljenih praks, kar bi zagotovilo jasnost in predvidljivost za podjetja in pri odločanju v spornih primerih, kakršni so se pojavljali v zadnjih letih in katerih število se v prihodnjih letih verjetno ne bo zmanjšalo, ampak le še povečalo.

Ne glede na vaše stališče glede koristi ali pomanjkljivosti protidampinga, mislim, da so to pomembne izboljšave, ki jih je treba pojasniti in vključiti v smernice, da se zagotovi večja gotovost in predvidljivost za tiste, ki potrebujejo takšne instrumente.

Ustrezen bi bil sklop predlogov na teh področjih. To bi izrazilo kompromisno rešitev iz razprave med vsemi zainteresiranimi strankami in državami članicami. Ne bi imelo smisla in ne bi bilo koristno, če bi poskušali skupni imenovalc glede oblike in delovanja naših instrumentov za zaščito trgovine premakniti na eno ali drugo stran v razponu različnih mnenj o zaščiti trgovine, ki obstajajo v Evropski uniji. Treba je razviti in opredeliti pot, ki je, splošno rečeno, sredinska.

Čprav so nekateri naše poskuse pogosto prikazovali kot poskuse prehajanja iz ene strani na drugo, so takšen vtis lahko dobili le ljudje, ki niso seznanjeni z našimi predhodnimi ugotovitvami in predlogi, ker v tem paketu ni ničesar, kar bi zmanjševalo našo sposobnost obvladovanja nepoštene trgovine ali kar bi bistveno spremenilo podlago za delovanje naših instrumentov za zaščito trgovine.

Vendar je posvetovanje jasno pokazalo, da je to vprašanje politično občutljivo in tudi sporno ter se o njem še naprej vneto razpravlja.

Menim, da v tem trenutku paket, ki poskuša doseči ravnovesje med različnimi mnenji v razpravi, ne bo dosegel potrebne podpore, zato je bolj primerno, da si prizadevamo za soglasje kot za usklajevanje nezdružljivih stališč glede načrtovanega pojasnila in reforme.

Politično okolje, v katerem se razpravlja o tem vprašanju, je zapleteno. Nekateri pravijo, da si v obdobju, ko od partnerjev, kot je Kitajska, zahtevamo pravično trgovino, ne smemo privoščiti niti predvidevanj, da bo EU manj pozorna na zaščito trgovine. Razloga ali namena za to ni, vendar nekateri kljub temu pravijo, da bi bilo v tem trenutku škodljivo celo, če bi drugi to stanje dojemali na tak način.

Poleg tega so tudi pogajanja o pravilih v krogu pogajanj iz Dohe, zlasti besedilo predsednikov, povzročila znatne spremembe v mednarodnem okolju za instrumente za zaščito trgovine, ker je vsebina besedila presenetljiva in, odkrito povedano, nesprejemljiva. Mislim, da v preteklosti v krogu pogajanj iz Dohe še ni bilo besedila predsednikov, ki bi prejelo tako malo podpore med člani Svetovne trgovinske organizacije kot sedanje besedilo o pravilih.

Vendar je bil naš cilj zlasti okrepitev enotnosti pri delovanju instrumentov za zaščito trgovine, da bi bolje delovali, in kot komisar te enotnosti ne morem zmanjšati.

Danes ta enotnost, ki si je želim, dejansko ni dovolj očitno prisotna v naših državah članicah. To ne pomeni, da ima ena stran v razpravi prav in druga ne, ampak da si morata obe strani še naprej prizadevati za večje soglasje in več solidarnosti pri upravljanju s temi instrumenti.

To je stvar, ki jo je treba po mojem mnenju spodbujati. Še naprej se bomo posvetovali v zvezi z zamislimi, ki smo jih oblikovali, in si prizadevali za soglasje na podlagi naših izkušenj.

Na koncu želim pripomniti naslednje. Pritisk na naš sistem za zaščito trgovine, ki ga povzročajo globalne gospodarske spremembe, se ne bo zmanjšal. Ni ga mogoče odpraviti, ampak se bo dejansko še povečal. Ta pritisk se bo še razširil. Naša sposobnost uporabe tradicionalnega soglasja in solidarnosti bo postala bolj zapletena, zaradi česar je še pomembnejše, da se okrepi vloga Komisije za obvladovanje različnih in nasprotujočih si interesov ter stališč podjetij in držav članic v zvezi s tem vprašanjem.

Mislím, da bodo prihodnji primeri dokazali potrebo po jasnosti in po smernicah takšne vrste, kot smo jih prvotno oblikovali. Vprašanja, ki smo jih sprožili s to revizijo, se bodo pojavljala tudi še čez šest mesecev, eno leto ali dve leti in odločno sem prepričan, da jih bo sčasoma treba obravnavati.

Naš izziv je, da skupaj poiščemo ekonomsko in politično verodostojne odgovore, za kar si bo Komisija še naprej prizadevala.

Christofer Fjellner, v imenu skupine PPE-DE. – (SV) Hvala vam, gospod Mandelson. Ko ste bili nazadnje na tem govorniškem odru, ste govorili o potrebi po reformi instrumentov za zaščito trgovine. Bili ste prepričani, da so globalizacija in globalne dobavne verige spremenile osnovne pogoje za instrumente za zaščito trgovine ter da jih je zato treba posodobiti, da bi ostali učinkoviti in upoštevali interese Skupnosti. Vse, kar ste izjavili, še vedno velja. Reforma teh instrumentov je nujna.

Vendar se je od tistega časa izvedba te reforme izkazala za izjemno težavno nalogo. Konflikti med evropskimi podjetji in med državami članicami so precejšnji. Vendar to ne zmanjšuje potrebe po reformi, prav nasprotno. Dejstvo, da so stvari tako zapletene in da v številnih primerih vidimo nastajanje enakih bojnih skupin na enakih predvidljivih bojnih črtah, pomeni, da potrebujemo spremembe. Na novo se moramo osredotočiti na instrument in soglasje, ki nas združuje.

Vendar se je zdaj reforma odložila na pozneje in se zdi zelo oddaljena. Kot drugi to seveda obžalujem tudi sam. Vendar nima smisla razpravljati, ali je to krivda držav članic ali krivda Komisije oziroma katera država članica je pokvarila načrte. Medsebojno obtoževanje ne bo koristilo nikomur.

Zamisli se kljub temu, da se je predlog za zdaj odložil, ne sme opustiti. Te zadeve ne smemo zanemariti. Nadaljevati moramo z razpravo in se osredotočiti na točke, glede katerih smo se dejansko že sporazumeli. Mislím, da je teh točk veliko. Gre za preglednost in odprtost. Verjetno gre tudi za vprašanje jasnejših pravil in obrambo interesov Skupnosti. Morda celo za način za posodobitev opredelitve industrije Skupnosti.

Vendar to zahteva, da dejavno nadaljujemo našo razpravo, da še naprej razpravljamo in sklepamo kompromise. Upam, da bomo to počeli tudi tukaj v Evropskem parlamentu. Prav tako upam, da bodo države članice in Komisija ohranjale produktivnost te razprave.

Jan Marinus Wiersma, v imenu skupine PSE. – (NL) Gospod predsednik, na začetku se želim zahvaliti komisarju za njegovo mnenje in njegovo neposrednost pri izpostavljanju dilem, s katerimi se srečuje pri pogovorih z njegovimi kolegi in državami članicami v zvezi z reformo mehanizma za zaščito trgovine Evropske unije. Poleg tega pa me veseli, da ste odkriti pri navedbah, zakaj v tem trenutku ne morete predložiti predlogov, ker je v Evropski uniji enostavno zelo težko doseči sporazum o tem, kakšna je najboljša pot naprej.

Komisar je poudaril tudi, da je pomembno poiskati način za povezovanje držav, katerih prihodki izvirajo predvsem iz trgovine, in tistih, ki morajo prihodke pridobiti s proizvodnjo. Sam prihajam iz trgovinske države, Nizozemske, vendar zelo dobro razumem zaskrbljenost držav, kot sta Francija in Nemčija, ki imajo široko proizvodno osnovo, v zvezi z razvojem globalne trgovine in zaščite. Pri njih obstaja potreba po zaščiti lastne industrije. Zato je zelo pomembno, da se poišče to povezavo in da komisar želi temu nameniti posebno pozornost.

Mislím, da je treba o tem razpravljati. Ne sme nas biti strah razpravljati o tem, kako potrebna je reforma instrumentov za zaščito trgovine, ker se srečujemo s hitrimi spremembami mednarodnega gospodarstva. O čem moramo torej razpravljati? Posebej poudarjam besedo „razpravljati“, ker tudi sam nimam odgovorov na vsa vprašanja. Razpravljati moramo o preglednosti v sistemu, večji prilagodljivosti, ki je nujna, boljši opredelitvi evropskega podjetja ter socialnih in okoljskih vidikov v smislu določitve interesov Evropske skupnosti. Kot Parlament moramo razpravljati o več točkah, v zvezi s katerimi moramo doseči zaključke, ki jih lahko nato ponovno posredujemo komisarju.

Mislím, da je še prezgodaj, celo za mojo skupino, da bi lahko pripravili zelo konkretne predloge v zvezi s tem. Pripravljen sem razpravljati o potrebi po reformi in opredelitvi več področij, v zvezi s katerimi si želimo bolj prizadevati. To bo zahtevalo veliko razprav tudi znotraj moje skupine, ne le v Svetu in Komisiji. Vendar poskusimo. Strinjam se s komisarjem. Ne glede na to, ali bo trajalo šest mesecev, dvanajst mesecev ali dve leti, vsaj začnimo razpravljati. Ne moremo enostavno prezreti dejstva, da se po svetu dogajajo spremembe, vključno z globalnim gospodarstvom, in da je treba naš sistem za zaščito trgovine prilagoditi tem spremembam. Zdi se mi, da je to pomembna izhodiščna točka za razpravo, in veseli me, da je bil komisar tako odkrit glede težav, s katerimi se srečuje.

Carl Schlyter, v imenu skupine Verts/ALE. – (SV) Hvala, gospod komisar. Razprave z vami so vedno zanimive. Prav tako se je potrdilo moje prepričanje, da je poštena trgovina boljša kot prosta trgovina ter da je trgovina na podlagi solidarnosti s šibkejšim partnerjem pomembnejša kot uradno poštena in vzajemna trgovina.

Vendar naj zdaj spregovorim o kazalniku trgovine in razvoja.

Kar zadeva ostala vprašanja, bi lahko pregledali naše knjižne police in se z ozadjem seznanili ob skodelici čaja. Sicer pa lahko z mano obiščete odlagališče odpadkov, kjer se je začelo moje politično delovanje, in spoznate brazilske otroke z ulice.

Vendar se vrnimo k vprašanju kazalnika. Kaj pomeni evropsko podjetje? To je zdaj težko opredeliti, zato bo morda težko tudi uporabljati ta koncept. Kakšen interes je resnični interes Skupnosti? Potrošniki? Prostovoljne organizacije? Mala podjetja? Velika podjetja? Tega nikakor ni enostavno opredeliti, kar pomeni, da je v tem trenutku težko uporabljati instrument, razen v nekaterih očitnih primerih.

Ena od razsežnosti v zvezi s tem je povsem pomanjkljiva in mislim, da bi bilo izjemno koristno, če bi jo obravnavali ob predložitvi novih predlogov. Ali ne bi bilo treba okoljskega in socialnega dampinga izenačiti z neposrednim dampingom? Kakšna je razlika, če se podjetje izogiba izpolnjevanju okoljskih predpisov in socialnih določb, kar mu prinese milijardo evrov, ali dobi milijardo evrov državne pomoči? Koristno bi bilo, če bi o tem lahko razpravljali s Svetovno trgovinsko organizacijo in precenili, če lahko dosežemo napredek v zvezi s tem vprašanjem.

Helmuth Markov, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, iskreno povedano me veseli, da reforma instrumentov za zaščito trgovine, ki ste jo predlagali, ni uspela. Reformo instrumentov za zaščito trgovine ste poskušali pospešiti z njeno vključitvijo v strategijo o globalni Evropi. Tudi če predpostavimo, da bi bila ta reforma koristna, je jasno, da moramo te instrumente okrepiti, kjer bi lahko bili koristni, ne pa da jih popolnoma odpravimo. Vendar je bila prav ta odprava namen vašega sporočila iz novembra 2007. Zanimarili ste stališče velike večine, ki je podpirala ohranjanje obstoječega sistema, čeprav mu je hkrati nasprotovala in si prizadevala za postopno odpravljanje tega sistema le manjšina. Način, na katerega se je ta projekt reforme zaustavil na ravni Komisije, dokazuje, da so velika večina držav članic in več vaših kolegov te predloge obravnavali kot nesprejemljive ter da so bili dejansko namenjeni majhnemu, a zelo glasnemu lobiju.

Kdo bi imel koristi od te reforme? To ne bi bili evropski delavci, ki tvegajo svoja delovna mesta, ker velika podjetja lahko uporabijo svoje primerjalne prednosti, ki ste jih tako povečevali, v nastajajočih gospodarstvih. Koristi ne bi imeli niti delavci v teh državah, ki trpijo nesprejemljive delovne pogoje, niti evropska podjetja – in govorim kot podjetnik – ki svoje proizvodne postopke izvajajo v skladu z ustrežno evropsko zakonodajo in ne načrtujejo velikega povečanja svojih dobičkov na račun izkoriščanja slabih okoljskih in socialnih standardov v nekaterih tretjih državah.

Ti predlogi v ničemer ne zadevajo poštenosti in pravičnosti pri globalnih trgovinskih odnosih in med podjetji. Največ koristi bi dejansko imeli največji uvozniki, ki jih seveda vznemirjajo vsi poskusi za omejitve njihovih neprimernih praks. Od tega bi imeli koristi največji trgovci na debelo in distributerji, ki ne upoštevajo interesov potrošnikov ter raje prezrejo dejstvo, da so potrošniki tudi delavci, državljani in davkoplačevalci. Koristi bi imeli tisti v EU, katerih glavni interes je njihov dobiček in ki pozabljajo, da se mora Evropska unija razvijati zlasti na podlagi vzajemne solidarnosti in podpore.

Sistem instrumentov za zaščito trgovine, ki smo ga vzpostavili, ni popoln, vendar v primerjavi z drugimi sistemi po svetu deluje najboljšo. To pa ni le moje mnenje, to potrjuje tudi vaša študija, tj. študija Komisije iz leta 2006. Preden začnemo s kakršnimi koli novimi reformami na tem področju, moramo počakati na razvoj dogodkov v Svetovni trgovinski organizaciji. Takšna reforma bi morala upoštevati delovanje naših trgovinskih partnerjev, namesto da enostransko odpravlja pravne mehanizme, ki nas ščitijo pred dampingom; to so pravni mehanizmi, ki sicer temeljijo na mednarodno dogovorjeni zbirki predpisov.

Žal moram dodati, da ne morem podpreti ravnanja Komisije pri izvajanju instrumentov za zaščito trgovine v letu 2007. Več držav članic in drugih zainteresiranih strank je ugovarjalo, da so spremembe, ki jih je predlagala Komisija, začele veljati, še preden sta Svet in Parlament imela priložnost, da izrazita svoje stališče o njih. GD za trgovino je v zadnjih nekaj mesecih na lastno pobudo enostavno odpravil nekatera uveljavljena načela medinstitucionalnega sodelovanja. Zato se ni obravnaval noben primer. Le upam lahko in vas prosim, da zagotovite, da se ta način sodelovanja med Komisijo in Parlamentom ne bo nadaljeval tudi v prihodnosti. Prosim vas, da vaše ključne predloge o okviru za instrumente za zaščito trgovine predložite odboru za mednarodno trgovino ter da se pred njihovo uveljavitvijo obsežno posvetujete s Parlamentom.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, to vprašanje je bilo za nekatere ljudi v preteklih dneh in tednih prenaporno. V odboru so nekateri skoraj doživeli srčno kap, ko so prebrali prvi osnutek poročila.

Komisija je zaustavila pobudo, ker vi, gospod komisar, očitno niste mogli opraviti naloge priprave predloga reforme, ki bi ga podprla večina. Tudi naša parlamentarna administracija ni mogla opraviti svoje naloge in je današnje razpravo na dnevni red uvrstila pod nesmiselnim naslovom „Izjava Komisije – reforma instrumentov za zaščito trgovine“, medtem ko tudi naslov seznama govornikov „Reforma instrumentov za varstvo potrošnikov“ ni veliko boljši. Če pogledam na galerijo za obiskovalce, se zdi, da ima tudi javnost vsega dovolj in so odšli v restavracijo ali domov. Morda vsaj kdo spremlja to razpravo prek interneta in upam, da bomo tudi tukaj v sejni dvorani ohranili pozornost.

Zelo mi je žal, da Komisiji ni uspelo pripraviti predloga reforme, ki bi ga podprla večina v Svetu in Parlamentu. Zdaj zagotovo ni pravi čas za to vrsto reforme, vendar ni nihče od nas pričakoval, da bo reforma doživela takšen neuspeh.

Kaj je zdaj pomembno? Najprej me zanima, ali bo Komisija pravočasno obvestila Parlament o svojem namenu, da ponovno začne to reformo, in nas vključila v vse stopnje tega procesa. Naj vas posebej opozorim na pravice soodločanja na podlagi lizbonske pogodbe.

Drugič, ali bo zdaj reforma potekala prikrito brez odločanja s strani Sveta in Parlamenta? Ali boste, gospod komisar, kot je bilo pravkar navedeno, resnično poskusili ponovno vzpostaviti zaupanje? Instrumente za zaščito trgovine je treba uporabljati v skladu s sedanjimi predpisi in prakso.

Tretjič, zakaj v tem trenutku izvajate spremembe osebja v zadevnem oddelku? V prihajajočih tednih bomo zelo pozorno spremljali ravnanje Komisije in GD za trgovino.

Erika Mann (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, vaša naloga gotovo ni lahka. To področje je eno najtežjih vprašanj, ki jih morate obravnavati. Na področju trgovine/zunanje trgovine se pojavljajo popolnoma novi izzivi. O globalizaciji govorimo že več let, vendar mislim, da jo šele zdaj začnemo razumeti.

V vašem slavnem govoru v Berlinu na Churchillovem predavanju ste izjavili, da je Evropa izpostavljena novim izzivom in da so se po koncu vojne izzivi spremenili, ker referenčni okvir ni več Berlin ali Pariz, ampak Bombaj, Šanghaj in druga velika mesta v nastajajočih gospodarstvih. Strinjamo se z vami. Menim, da imate popolnoma prav. Položaj vidimo enako kot vi. Vidimo izzive, ki jih mora obvladati Evropska unija v novem mednarodnem in globalnem kontekstu. Kitajska je resnična. Kitajska ni le mit ali podoba, postala je resničnost za nas vse in simbol sprememb. Vprašanje je le, kakšne ugotovitve lahko oblikujemo na podlagi tega? Vaša ugotovitev je, da moramo spremeniti instrumente. Ugotavljate, da moramo izzive obvladovati prek prilagajanja instrumentov za zaščito trgovine ali drugih področij.

Moja skupina ni našla dokončnega odgovora, vendar je zagotovo prisotnih še veliko dvomov. Kot ste lahko slišali, je enako tudi v Parlamentu. Razlog za naše dvome je, da so se instrumenti zaščite dokazali kot učinkoviti. Instrumenti zaščite so do določene mere prilagodljivi in se lahko razlagajo na več načinov. Upoštevajo različne interese industrije in lahko interes Skupnosti razlagajo na različne načine. Testiranje lahko poteka na različne načine in ni vedno vzorno.

Vem, da niste storili veliko napak. Sam lahko izpostavim dve točki, v zvezi s katerimi je bilo ocenjevanje napačno, vendar mislim, da bo tako tudi pri novih instrumentih. Za kaj si torej prizadevamo? Pravite, da želite nadaljevati v tej smeri in nadaljevati s posvetovanji. Te zadeve še niste zaključili. V kateri smeri moramo torej nadaljevati? Kaj je treba doseči s posvetovanji? Kako naj potekajo posvetovanja s Parlamentom in pristojnim odborom? To so tri vprašanja, s katerimi želim dopolniti vprašanja mojih kolegov. Zelo bi vam bil hvaležen, če bi zagotovili nekaj informacij, saj vsak dan prejemam elektronsko pošto. Ali spremembe, ki potekajo v vašem generalnem direktoratu, pomenijo, da si za prestrukturiranje prizadevate ob upoštevanju vašega prihodnjega sporočila? Ali so tehnične spremembe, ki očitno potekajo v vašem generalnem direktoratu, znak tega razvoja? Ali se lahko tudi neizvajanje instrumentov za zaščito trgovine v letu 2007 razume kot znak ali pa je to le naključje in so prisotni drugi dejavniki?

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, Komisija se je odločila, da projekt reforme instrumentov za zaščito trgovine odloži na poznejši čas in, gospod komisar, pozdravljam to razumno odločitev, ker bo prispevala k nadaljevanju boja proti nepošteni konkurenci. Ti instrumenti so dejansko bistven del mednarodnega trgovinskega sistema, ker zagotavljajo, da podjetja, zlasti mala in srednje velika podjetja, ki

so glavne žrtve dampinga, lahko poslujejo v poštenem in stabilnem konkurenčnem okolju, ki hkrati zagotavlja zdravo gospodarstvo.

Zato ponavljam, kar je izrekel gospod Verheugen na konferenci o tekstilni industriji, ki je potekala v Milanu konec prejšnjega tedna: „Instrumenti za zaščito trgovine so koristni za konkurenčnost naših industrij in jih ni mogoče obravnavati kot protekcionistične instrumente.“ Mislim, da to pove vse. Ti instrumenti niso prikrit način za zaščito industrije Skupnosti pred prostim pretokom mednarodne trgovine, ampak so namenjeni izboljšanju njene konkurenčnosti s ponovno vzpostavitvijo običajnih konkurenčnih pogojev, kot in kadar je to potrebno.

Ne gre torej za omejevanje izvajanja teh instrumentov, s čimer bi lahko trgovinsko politiko Evropske unije bolje prilagodili spreminjajočemu se globalnemu gospodarstvu. Dejansko je prav nasprotno, ker bi se interesi proizvajalcev omejili ter bi sprejeti ukrepi lahko posredno spodbudili selitev industrije in selitev naših raziskovalnih in inovacijskih centrov.

Evropa mora v današnjem globaliziranem svetu prevzeti vlogo varuha. Če želimo ostati konkurenčni, moramo pri naših odnosih s partnerji ostati pazljivi ter hkrati spoštovati pravila o poštenu in pravični mednarodni trgovini.

Kader Arif (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, dosedanji govori dokazujejo, da je bil vaš predlog precej sporen. Vendar na začetku ni bilo nobene razprave. Komisija je izvedla neodvisno študijo in javno posvetovanje, ki sta dokazala, da glede učinkovitosti in stabilnosti sedanjega sistema obstaja široko soglasje. Edine izboljšave, ki so jih zahtevale različne vpletene strani, so zadevale večjo preglednost, večjo hitrost in boljši dostop za mala in srednje velika podjetja.

Vendar je Komisija prikrila to realnost in uvedla reformo, ki se bo v zgodovino zapisala zaradi širokega nasprotovanja, ki ga je povzročila. Sindikati in podjetja so skupaj s člani Sveta nasprotovali načrtu, ki bi ogrozil sposobnost Unije, da se zaščiti pred nepoštenimi trgovinskimi praksami.

Veseli me, da je Komisija umaknila svoj predlog. Pristop, ki ga je zagovarjala, je bil dejansko nevaren in je povzročil veliko nestrinjanja. Poudariti je treba, da je vloga Komisije zagotavljanje solidarnosti med državami članicami in spoštovanje različnih interesov, ne pa ustvarjanje nesporazumov med potrošniki in delavci ali uvozniki in proizvajalci. Gospod komisar, naj vas opozorim, da mora kakršen koli projekt reforme vključevati dvojje: upoštevati mora priporočila in rezultate lastnih preiskav in poslance Parlamenta vnaprej obvestiti o natančni smeri predloga, zlasti v zvezi z njegovimi bolj spornimi vidiki.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Gospod predsednik, gospod komisar, v času ene minute lahko le čestitam gospodu Mandelsonu za odločitev, da se prekine revizija instrumentov za zaščito trgovine.

Predstavljajte si, da je v sistemu besnečih rek več jezov. Zapornice se upravljajo na podlagi skupnih pravil. Ali je sprejemljiva odločitev, da se enega od jezov spremeni, ne da bi kdo drug storil enako, le ker nekateri verjamejo, da to zimo voda ne bo dosegla njihovih domov? Enostransko spreminjanje pravil za instrumente za zaščito trgovine bi oslabilo moč jezov, da bi se izognili upravljanju zapornic. Evropa tega ne potrebuje, Komisija pa se je pravilno odločila in se odzvala na zelo jasno sporočilo, ki so ji ga posredovali Parlament in sindikati, evropska industrija in večina držav članic.

Prosta trgovina ne bo delovala, če so pravila, ki jo urejajo, slaba. Vendar je ta pravila treba posodobiti in vanje vključiti univerzalne vrednote, kot so zaščita dostojnih delovnih mest, okolje in podnebje ter javno zdravje. Le v tem smislu mora Evropa uporabiti svoj politični vpliv in tržno moč v dvostranskih sporazumih z glavnimi svetovnimi proizvajalci. Le z vzajemnim delovanjem ter sodobnimi in univerzalnimi pravili lahko trgovina prispeva k izboljšanju ne le življenjskih razmer državljanov zunaj Evrope, tj. po svetu na splošno, ampak tudi življenjske razmere in preživetje evropskih delavcev in podjetnikov, ki želijo še naprej proizvajati in živeti v Evropi ter izvažati iz nje.

To sem pričakoval od komisarja, ki zastopa Evropo na svetovni ravni. Čestitam vam, gospod Mandelson.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, komisar Mandelson je izrazil svoje zadovoljstvo, da je bil prisoten na dveh razpravah, in tudi mene to dejstvo veseli, ker prosim za pojasnilo v zvezi z njegovim zelo uporabnim odgovorom glede Svetovne trgovinske organizacije in se mu zahvaljujem za podrobnosti iz tega odgovora.

Komisar domneva, da govorice o prevelikih koncesijah v zvezi s kmetijstvom, izhajajo iz zelo omejenega interesnega kroga; sama domnevam, da so (če govorimo o irskih kmetih in kmetijskih podjetjih) običajno

dobro obveščeni, in še pred polnočjo želim pojasnilo, da se motijo – upam, da se motijo – in da nam nocoj posredujete resnična dejstva. Upoštevam tudi vašo pripombo v zvezi z nekmetskim področjem v okviru Svetovne trgovinske organizacije. Poleg tega pa ste izrazili tudi obžalovanje zaradi sedanjega besedila.

Moje prvotno vprašanje v zvezi z vašimi navedbami glede Svetovne trgovinske organizacije in sporazumov o prosti trgovini je: ali ste zdaj manj kot v preteklosti prepričani, da boste dosegli sporazum v Svetovni trgovinski organizaciji? Vprašanje je nekoliko neposredno, vendar bi bil odgovor zelo dobrodošel.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Gospod predsednik, soočeni smo z dilemo med prosto trgovino, v katero verjamemo, in pošteno trgovino, ki se zlorablja. Če se dejavnik poštenosti ne spoštuje, moramo vsaj začasno zaščititi tiste, ki delujejo pošteno.

Predstaviti želim stališče poljske vlade, ki v tem trenutku nasprotuje reformi na podlagi dejstva, da je v poročilu gospoda Casparyja navedeno, da je obstoječe stanje dovolj. Zakaj je tako? Predpostavlja se, da imajo nekatere države podjetja s sedežem na primer na Kitajskem. In zaščita bi pomenila, da se jim daje prednost pred drugimi podjetji v evropskih državah, kar ni pravično. Mislim, da smo se iz proste trgovine s tekstilnimi proizvodi leta 2005 veliko naučili in da moramo k novi reformi pristopiti zelo pazljivo. Upam, da si bo komisar na vse mogoče načine prizadeval, da bo potekala ustrezno.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, obseg trgovine kaže na stopnjo gospodarskega razvoja. Visok izvoz je značilnost razvitih gospodarstev, vendar mora biti to obojestranska stvar in uvoz mora potekati tudi v drugo smer. Če je ta pretok večinoma enostranski, to povzroča neravnovesje, slabo partnerstvo in vse večji razkorak v smislu stopnje razvoja. Zato je treba vzpostaviti nekakšna načela, ki bodo pripomogla k opredelitvi ustreznih standardov in pravil kakovosti, kar bo ustvarilo stabilnost in partnerstvo na področju trgovine.

Prepogosto se zgodi, da govorimo o vzajemni solidarnosti in enakosti, hkrati pa smo v praksi osredotočeni na zaščito lastnih nacionalnih interesov v škodo skupnih interesov. Prav tako prepogosto spodbujamo razvoj izvoza in možnost vlaganja v nekatere države, ne da bi preverili, ali se v teh državah spoštujejo demokratična načela in človekove pravice ali stanje na področju okoljskih zahtev, stopenj plač in socialne zaščite. Instrumenti za zaščito trgovine morajo zagotoviti pravičnost in enake možnosti.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, komisar Mandelson, hvala za iskreno pojasnilo vašega neuspeha. Nekateri poslanci so izrazili svoje zadovoljstvo, da reforma instrumentov za zaščito trgovine ni uspela, in mislim, da je temu tako, ker se bojijo, da jih boste odpravili. Tega od vas nisem slišala, vendar ali ne bi bilo primernejše, če bi rekli, da ste bili morda preveč ambiciozni in želeli z reformami doseči preveč? Mislim zlasti na reformo ravnovesja med industrijskimi državami in trgovinskimi interesi.

Ker to ni uspelo, zdaj ne bomo mogli sprejeti več potrebnih sprememb na področju dostopa za mala in srednje velika podjetja, ki so imele tako široko podporo. Poleg tega se v naslednjih dveh letih žal prav tako ne bodo zgodile potrebne in široko sprejete spremembe v zvezi s preglednostjo, hitrostjo in dostopom do dokumentov. Ali lahko najdemo način za zagotovitev, da bi do teh sprememb vseeno prišlo, in o bolj dolgoročnih predlogih ustrežnejše razpravljamo kdaj drugič?

Kader Arif (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, če razmišljate o novem projektu reforme, ki je podoben prvotni različici, kako nameravate pred Svetovno trgovinsko organizacijo upravičiti politiko, ki kaznuje damping, ko ga izvajajo tuja podjetja, vendar ga sprejema, kadar ta koristi evropskim podjetjem? Težava ni ugotavljanje, kdo proizvaja blago, ki se uvaža v Evropo, ampak ali se to blago izvaža na podlagi pravičnih in nepristranskih pogojev. Ne moremo sprejeti, da bi podjetje, ki pravi, da je evropsko in izvaja damping, postalo nedotakljivo le zato, ker se na podlagi vaše nove opredelitve uvršča med evropska podjetja.

Glede na to, da bo ta razprava potekala na večstranski ravni, zakaj ne bi bili še bolj ambiciozni in v okvir instrumentov za zaščito trgovine vključili še socialni in okoljski damping? To bi Evropi koristilo in ji zagotovilo ugled, če bi bila na čelu tega gibanja.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Gospod komisar, kot nadaljevanje vprašanja in pripombe, ki sem ju prej navedla, moram reči, da so v smislu Evrope primeri, ki so se obravnavali v zvezi s tekstilnimi izdelki in obutvijo, zlasti v moji državi povzročili spremembe, ki so preprečile kakršno koli brezposelnost. Vendar to nikakor ni bilo protekcionistično dejanje in zadevna podjetja so svoje tovarne preselila zunaj Evrope ter zdaj ustvarjajo delovna mesta zunaj in znotraj Evrope. To gibanje je bilo torej zelo zanimivo.

Vendar se kljub temu zdi, da v letu 2007 Komisija ni sprejela nobenih novih primerov.

Zato vas želim vprašati naslednje: ali je bil razlog, da Komisija ni začela obravnavati novih primerov (ne v zvezi s Portugalsko, ampak primerov iz drugih držav) oziroma kakršnih koli preiskav proti dampedingu ali subvencijam, da želi počakati na odločitev o zadevnem procesu revizije ali odložiti reševanje primerov, ki jih je že začela preiskovati? To je moje vprašanje za vas.

Peter Mandelson, komisar. – Gospod predsednik, bojim se, da nisem v celoti razumel zadnjega vprašanja. Razumel sem le zadnji del in zdi se mi, da govori o tem, da smo zaustavili uporabo instrumentov za zaščito trgovine in da ne sprejemamo ali obravnavamo več primerov.

Ne razumem povsem bistva vprašanja, ker lahko že obisk spletne strani GD za trgovino zagotovi informacije, ki jih želijo države članice, o primerih, ki se trenutno začenjajo in obravnavajo ter o tem, kateri predlogi se bodo predstavili po običajni poti.

Ne nasprotujem obtožbi, da smo neupravičeno ambiciozni – to je merilo, na podlagi katerega delujem in opravljam svojo funkcijo. Če komisar ni dovolj ambiciozen, mislim, da se ga ocenjuje na podlagi precej nizkih standardov. Kljub temu pa nisem dovolj ambiciozen, da bi takoj sprejel predlog mojega prijatelja gospoda Schlyterja, naj presežem svojo nesposobnost oblikovanja predloga za sporazumno reformo instrumentov za zaščito trgovine za boj proti nizkim cenam zaradi dampedinga ter predlog razširim na nov koncept organskega ali okoljskega dampedinga. Mislim, da se bomo še naprej osredotočali na prvotno zadevo, preden se bomo usmerili k temu konceptu, vendar upam, da poslanec tega ne bo razumel kot znak pomanjkanja ambicioznost na moji strani, ampak kot znak velikega realizma.

Zdi se, da gospod Caspary pravi, da je bil razočaran, ker se predlogi niso sprejeli. Razumem njegovo razočaranje, vendar mislim, da celo Parlament ne bi mogel sprejeti enostavnega sporazumnega stališča o tem, kakšna reforma bi morala potekati, ustrežnejše kot države članice.

Gospod Arif je navedel, da je moj namen ustvarjanje spora med potrošniki in delavci ter uvozniki in proizvajalci. Nikogar ne ščuvam proti nikomer; dejstvo je, da imajo v resničnem svetu ljudje različne interese, različna stališča in različne potrebe. Žal še ne živimo v idealni socialistični družbi, v kateri so vsa stališča, vse potrebe in vsi interesi enaki. Bojim se, da smo prisiljeni delovati v resničnem svetu in obvladovati te interese in potrebe ter pri svojem poskusu pospeševanja te politike doseči pravično, nepristransko in sprejemljivo rešitev.

Mislim, da je razumevanje gospoda Manna glede dilem, s katerimi se srečujemo na tem političnem področju, zelo realistično. Ne gre za to, da sem si prizadeval za večjo prilagodljivost samo po sebi. Pri pristopu k tej reviziji sem si prizadeval za pripravo sklopa trgovinskih instrumentov, ki ne bi bili popolnoma drugačni ali spremenjeni v primerjavi s sedanji instrumenti, vendar ki bi lahko delovali v razumljivem okviru, ki bi bili jasni, predvidljivi ter seveda ustrezni in uravnovešeni glede svojega vpliva na različna podjetja, ki trgujejo v vse bolj spreminjajočih se razmerah globalnega gospodarstva v 21. stoletju. Zato se nikakor ne opravičujem.

Na koncu želim kot odgovor gospodu Markovu dodati še, da je verjetno ustrezno povzel, da sedanji sistem za zaščito trgovine ni najboljši, vendar je edini, ki ga imamo. Mislim, da to ustrezno opisuje naš sistem.

Vprašanja, ki sem jih moral zastaviti in na katera je treba še odgovoriti, ne zadevajo tega, ali je naš sistem najboljši; verjetno ni, vendar je vseeno edini, ki ga imamo in ustrezno deluje. Moral sem vprašati, če bo na enak način kot zdaj deloval tudi v prihodnosti? Ali bo v prihodnosti postajal vse bolj sporen in mu bo nasprotovalo vse več evropskih podjetij? Ali bo ustrezal spreminjajočim se proizvodnim modelom in dobavnim verigam vse več evropskih podjetij, ki so vse bolj internacionalizirana in se bodo bolj kot kdaj koli prej v tej smeri razvijala še naprej? To so vprašanja, ki jih zastavljam. Na njih še ni bilo ustreznega odgovora, vendar mislim, da bo odgovore treba še poiskati, za kar si moramo še naprej prizadevati.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Pisne izjave (člen 142)

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Zadnja revizija instrumentov za zaščito trgovine je potekala pred desetimi leti. Še naprej jih je treba posodabljati, da bodo ostali ustrezni za svetovno trgovinsko okolje, v katerem delujejo podjetja EU.

Odperti trgi koristijo vsem udeležencem in morajo postati naš cilj, vendar je res tudi, da so ukrepi za zaščito trgovine še naprej nujni za zaščito pred nepošteno trgovino. Vseeno pa moramo pri odločanju, kaj je nepoštena trgovina, upoštevati širši interes Skupnosti, kot omogočajo sedanja pravila, in se izogniti povzročanju škode

za evropske države, ki vzpostavljajo globalne dobavne verige. Zagotoviti moramo tudi, da se pazljivo premisli o ravnovesju med interesi milijonov potrošnikov in ozkimi interesi nekaj proizvajalcev.

Upam, da bo Komisija kmalu našla ustrezno politično okolje, da bo lahko ponovno predložila predloge za reformo naših instrumentov za zaščito trgovine.

28. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

29. Zaključek seje

(Seja se je končala ob 23.10.)